O Cabaleiro do Sant Grial

sobor dun poema de *R. Cabanillas*

X. A. Vázquez Casas
2010

Duración aprox.: 22 min.

Moderato, ♩= 92
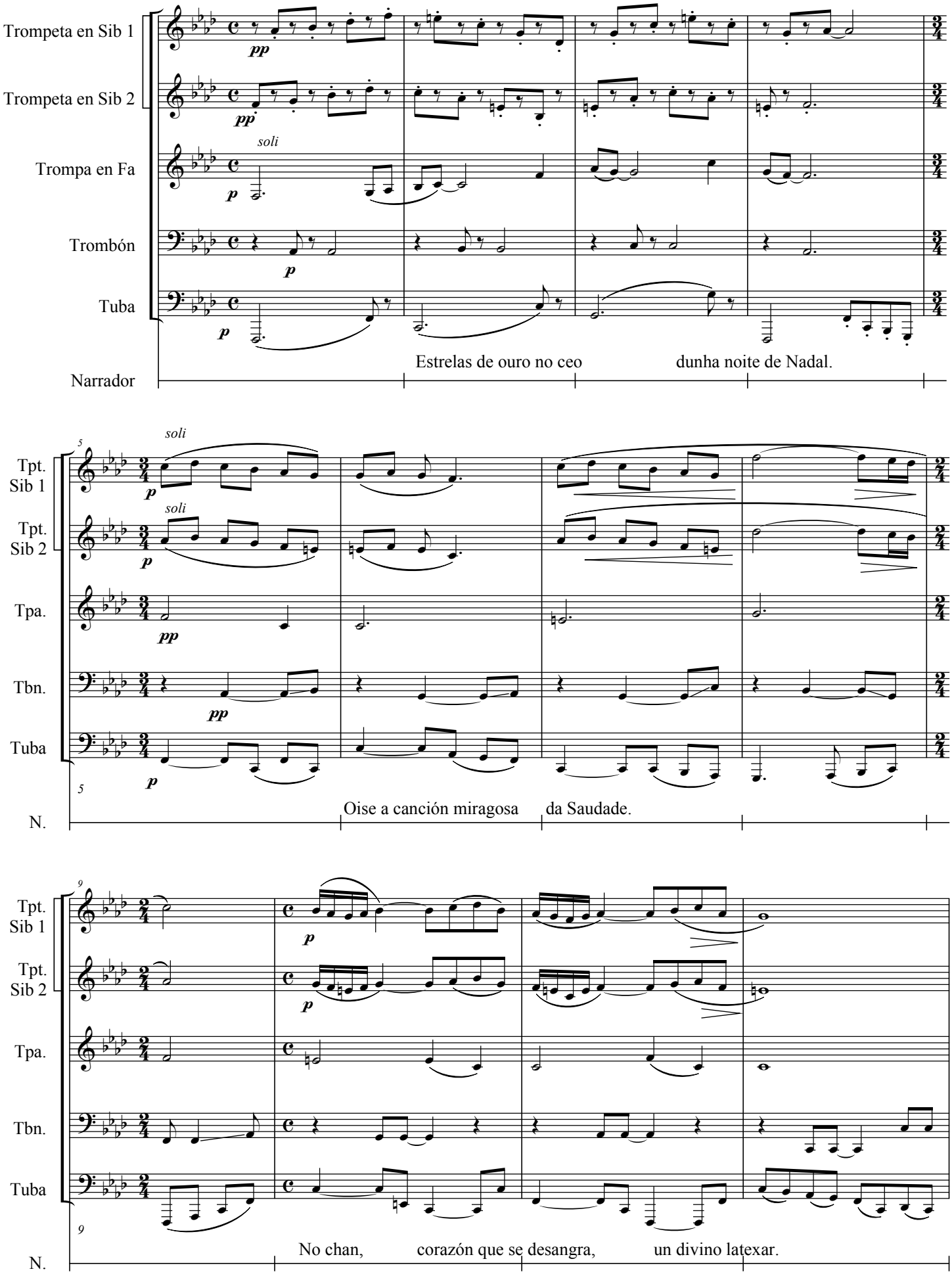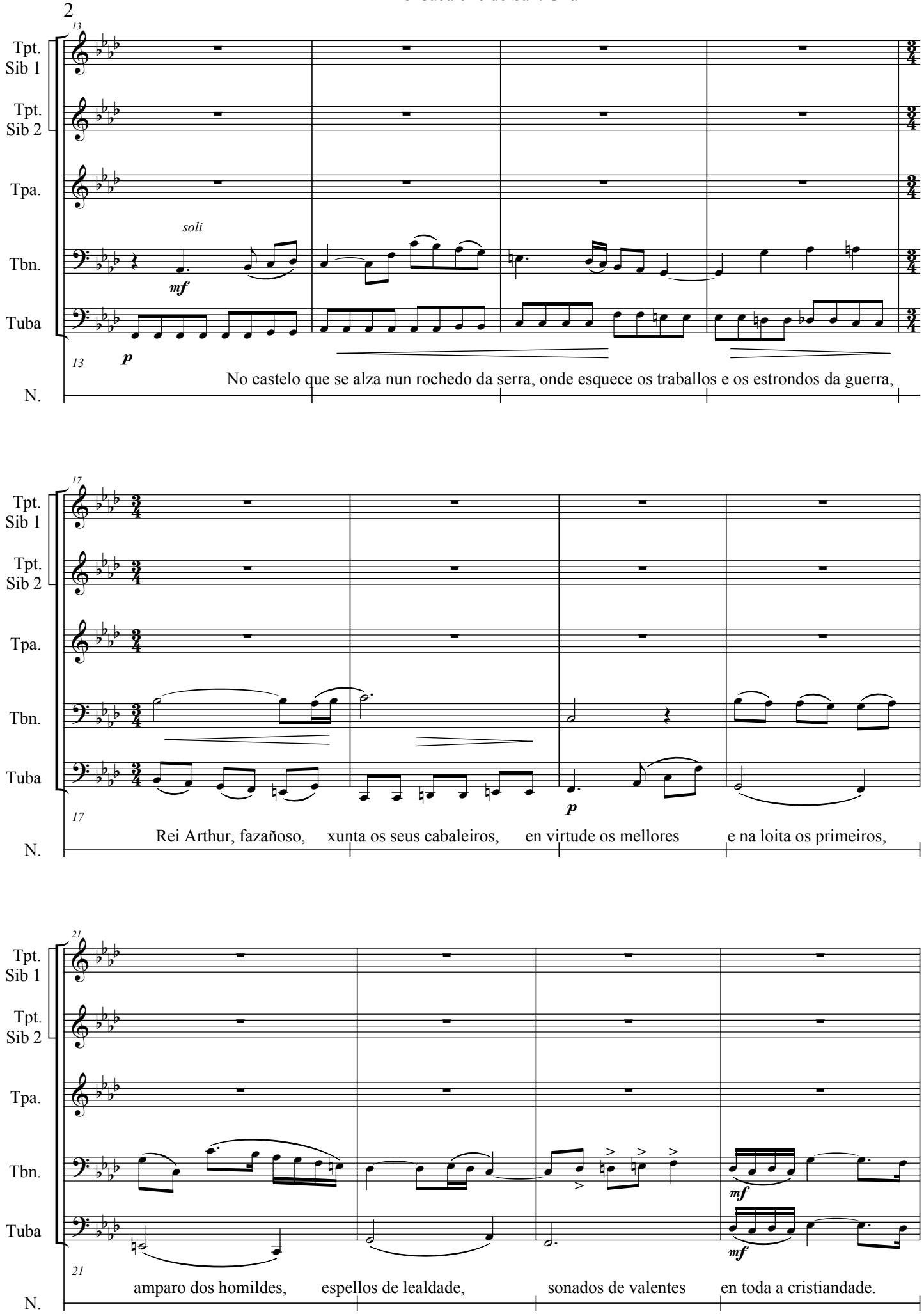
13
Tpt. Sib 1
Tpt. Sib 2
Tpa.
Tbn.
Tuba
soli
mf
p
13
No castelo que se alza nun rochedo da serra, onde esquece os traballos e os estrondos da guerra,
N.
17
Tpt. Sib 1
Tpt. Sib 2
Tpa.
Tbn.
Tuba
p
17
Rei Arthur, fazañoso, xunta os seus cabaleiros, en virtude os mellores e na loita os primeiros,
N.
21
Tpt. Sib 1
Tpt. Sib 2
Tpa.
Tbn.
Tuba
mf
mf
21
amparo dos homildes, espellos de lealdade, sonados de valentes en toda a cristiandade.
N.
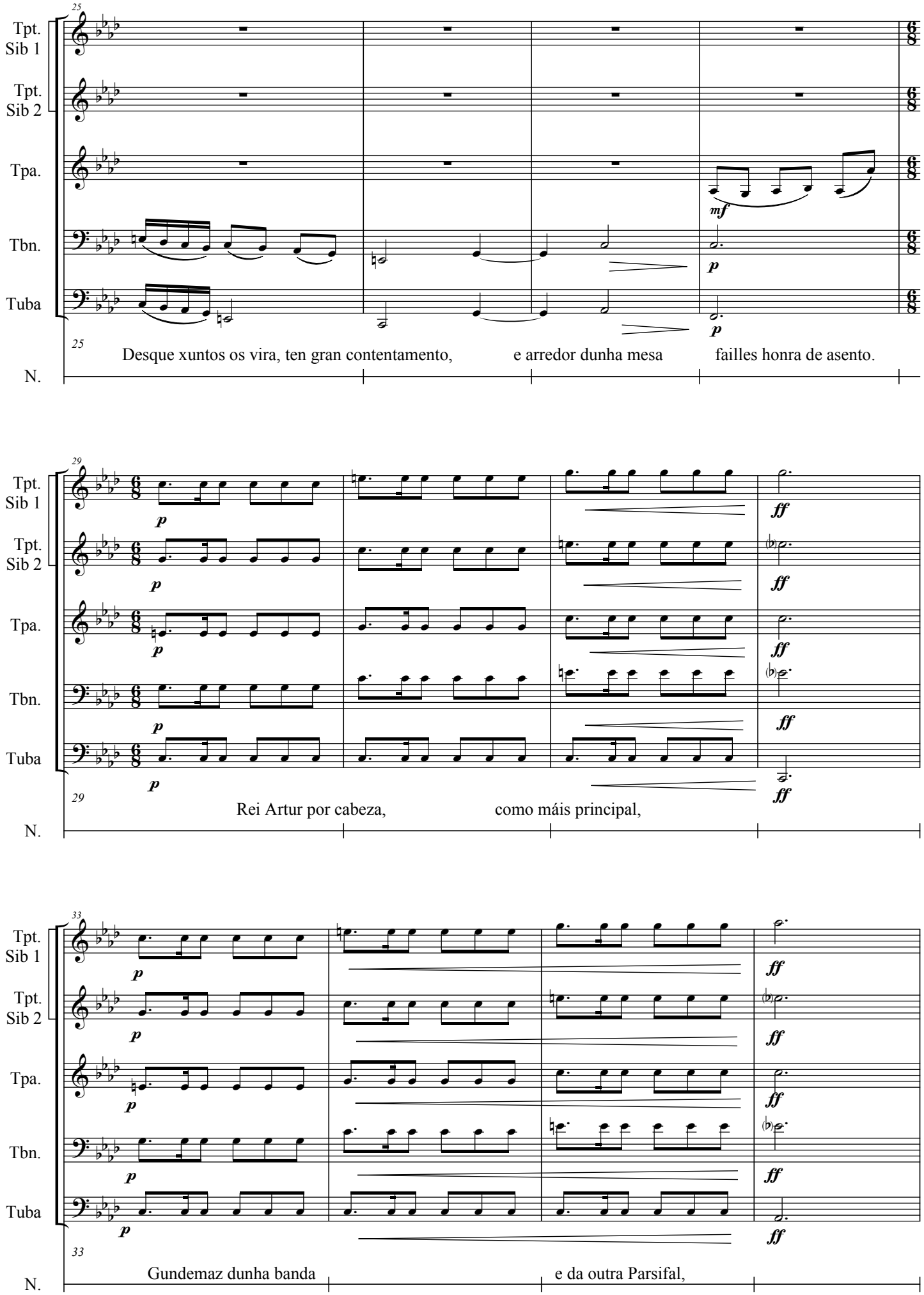
25
Tpt. Sib 1
Tpt. Sib 2
Tpa.
Tbn.
Tuba
mf
p
Desque xuntos os vira, ten gran contentamento, e arredor dunha mesa failles honra de asento.
N.
29
Rei Artur por cabeza, como máis principal,
33
Gundemaz dunha banda e da outra Parsifal,
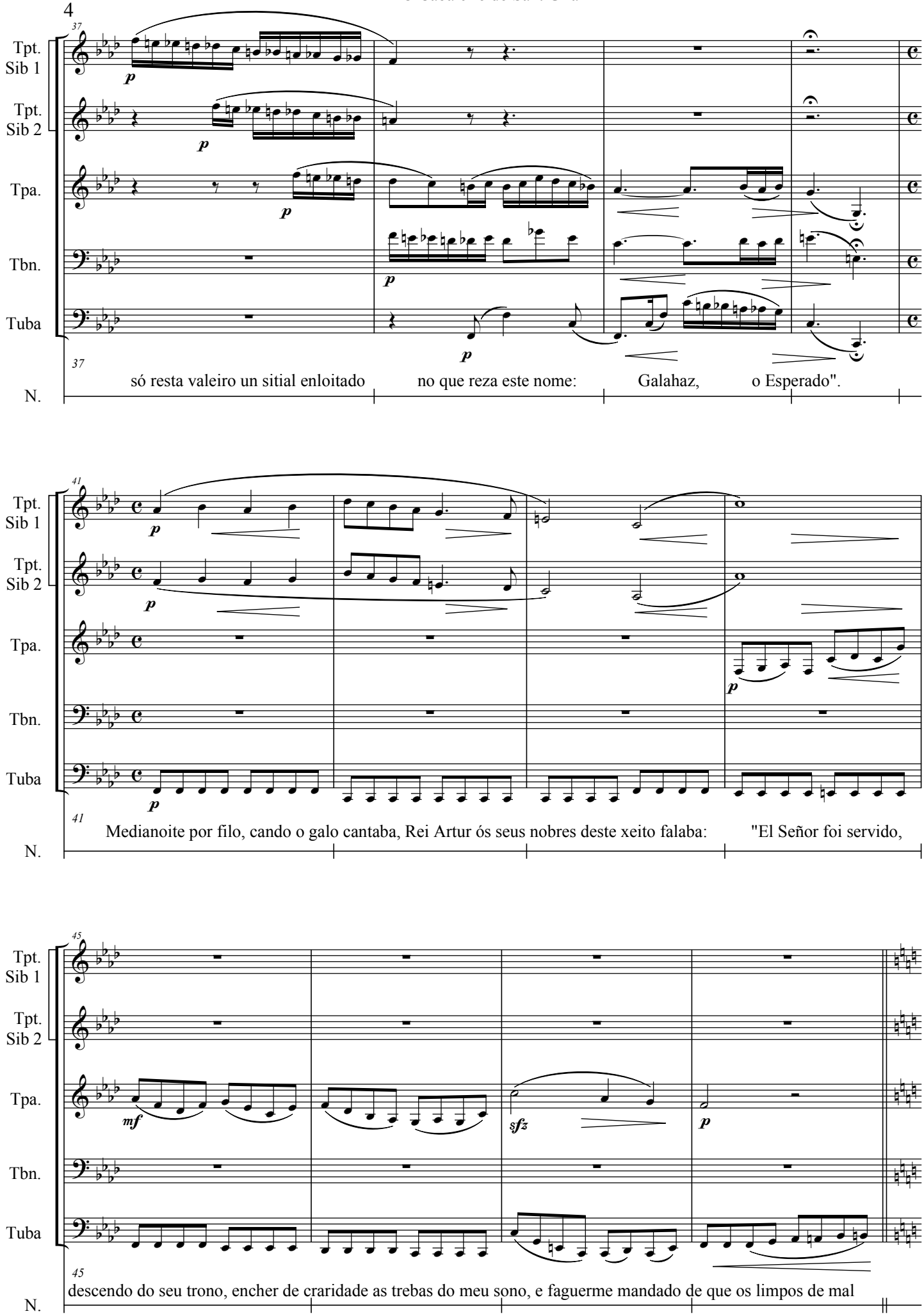
37
Tpt. Sib 1
Tpt. Sib 2
Tpa.
Tbn.
Tuba
p
37
só resta valeiro un sitial enloitado
no que reza este nome:
Galahaz,
o Esperado".
N.
41
Tpt. Sib 1
Tpt. Sib 2
Tpa.
Tbn.
Tuba
p
41
Medianoite por filo, cando o galo cantaba, Rei Artur ós seus nobres deste xeito falaba:
"El Señor foi servido,
N.
45
Tpt. Sib 1
Tpt. Sib 2
Tpa.
Tbn.
Tuba
mf
sfz
p
45
descendo do seu trono, encher de craridade as trebas do meu sono, e faguerme mandado de que os limpos de mal
N.
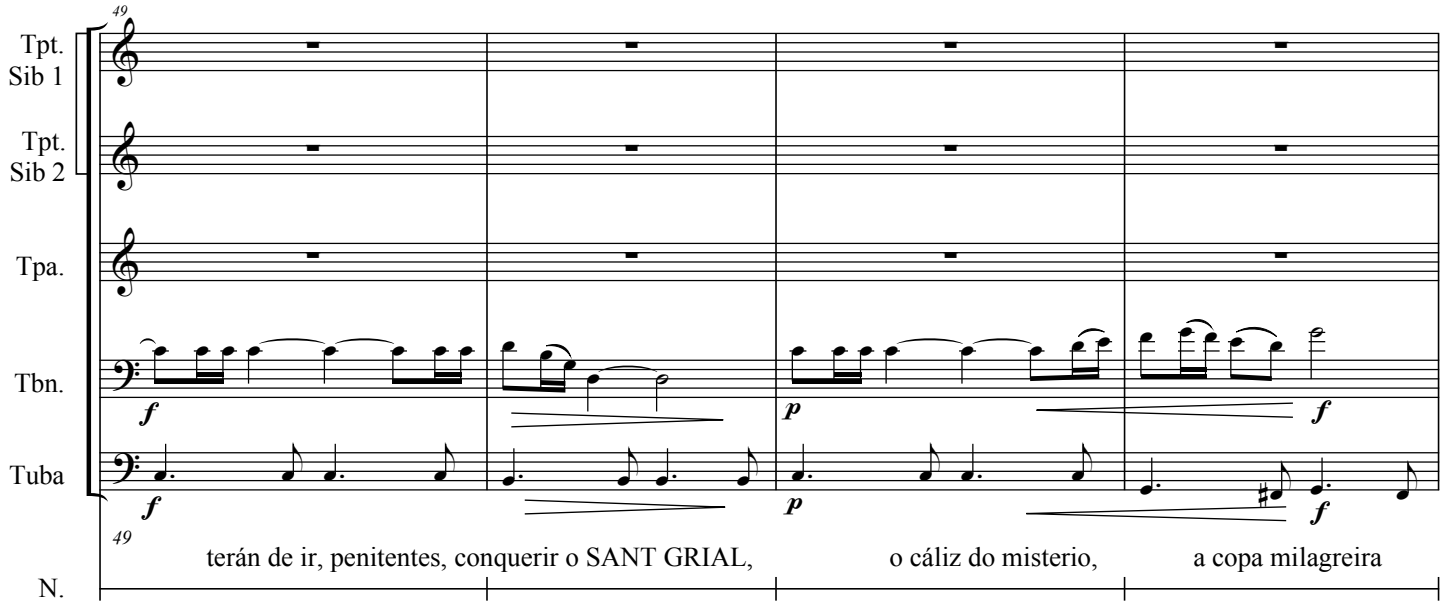
49
Tpt. Sib 1
Tpt. Sib 2
Tpa.
Tbn.
Tuba
f
p
f
f
p
f
49
terán de ir, penitentes, conquerir o SANT GRIAL,
o cáliz do misterio,
a copa milagreira
N.
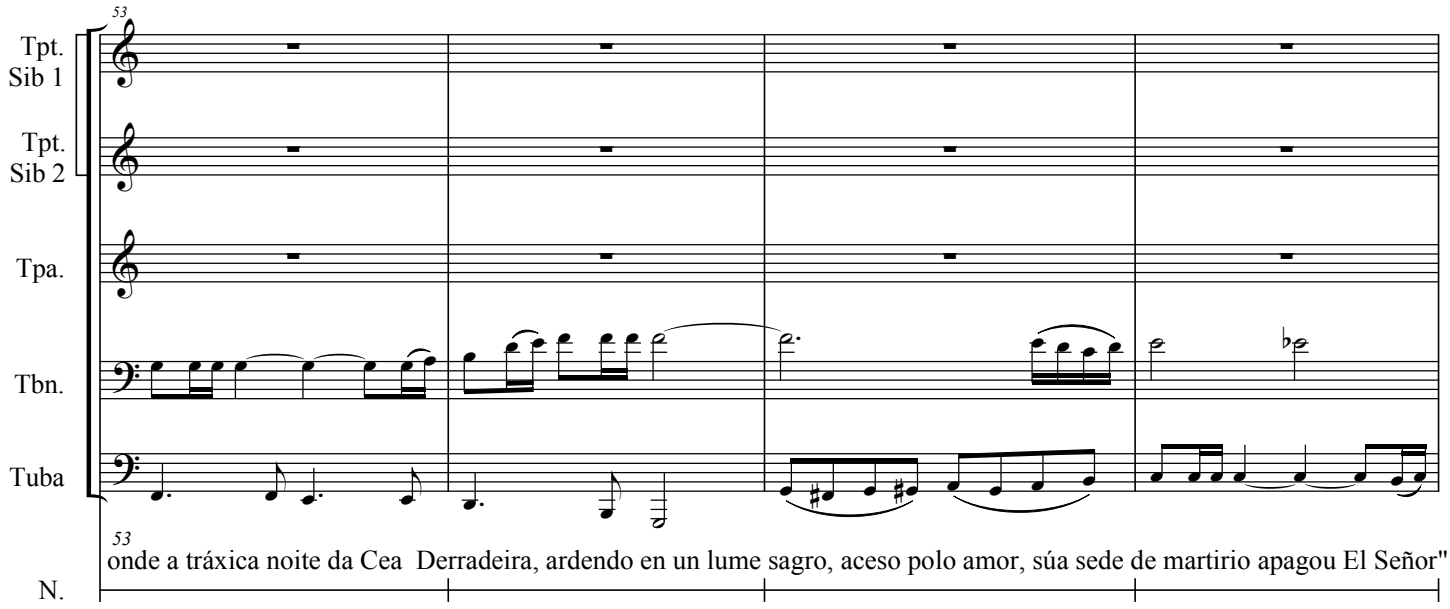
53
Tpt. Sib 1
Tpt. Sib 2
Tpa.
Tbn.
Tuba
53
onde a tráxica noite da Cea Derradeira, ardendo en un lume sagro, aceso polo amor, súa sede de martirio apagou El Señor".
N.
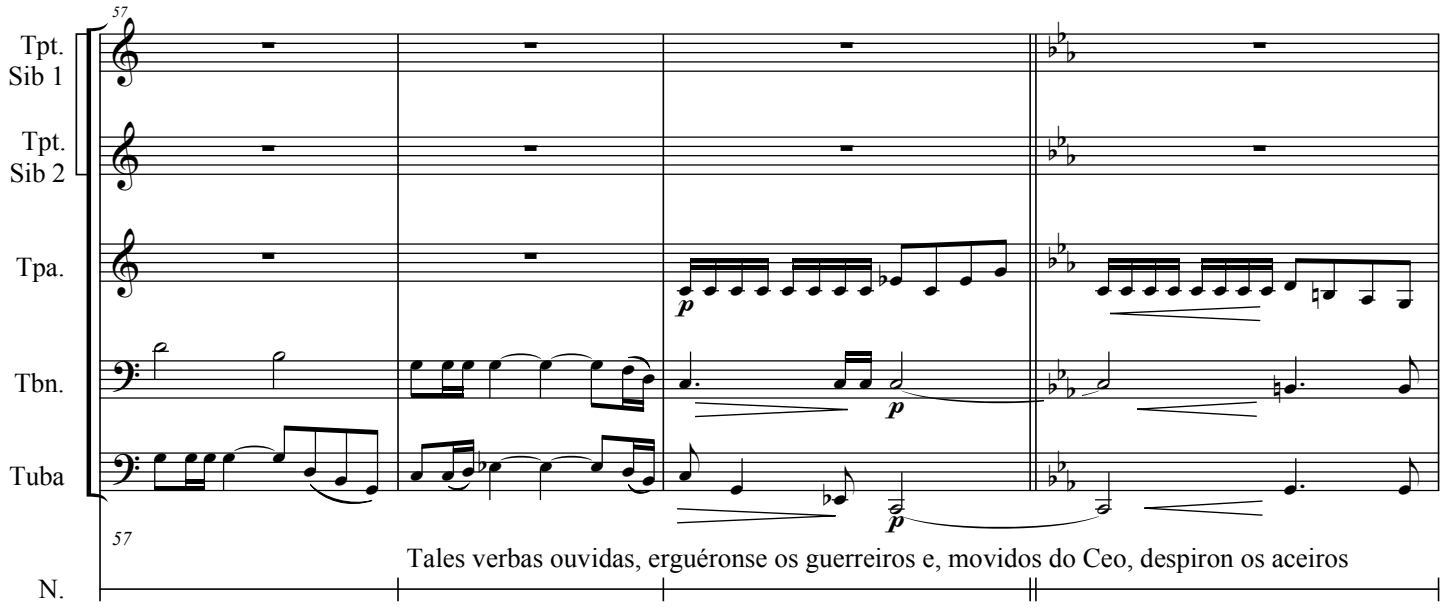
57
Tpt. Sib 1
Tpt. Sib 2
Tpa.
Tbn.
Tuba
p
p
p
57
Tales verbas ouvidas, erguéronse os guerreiros e, movidos do Ceo, despiron os aceiros
N.
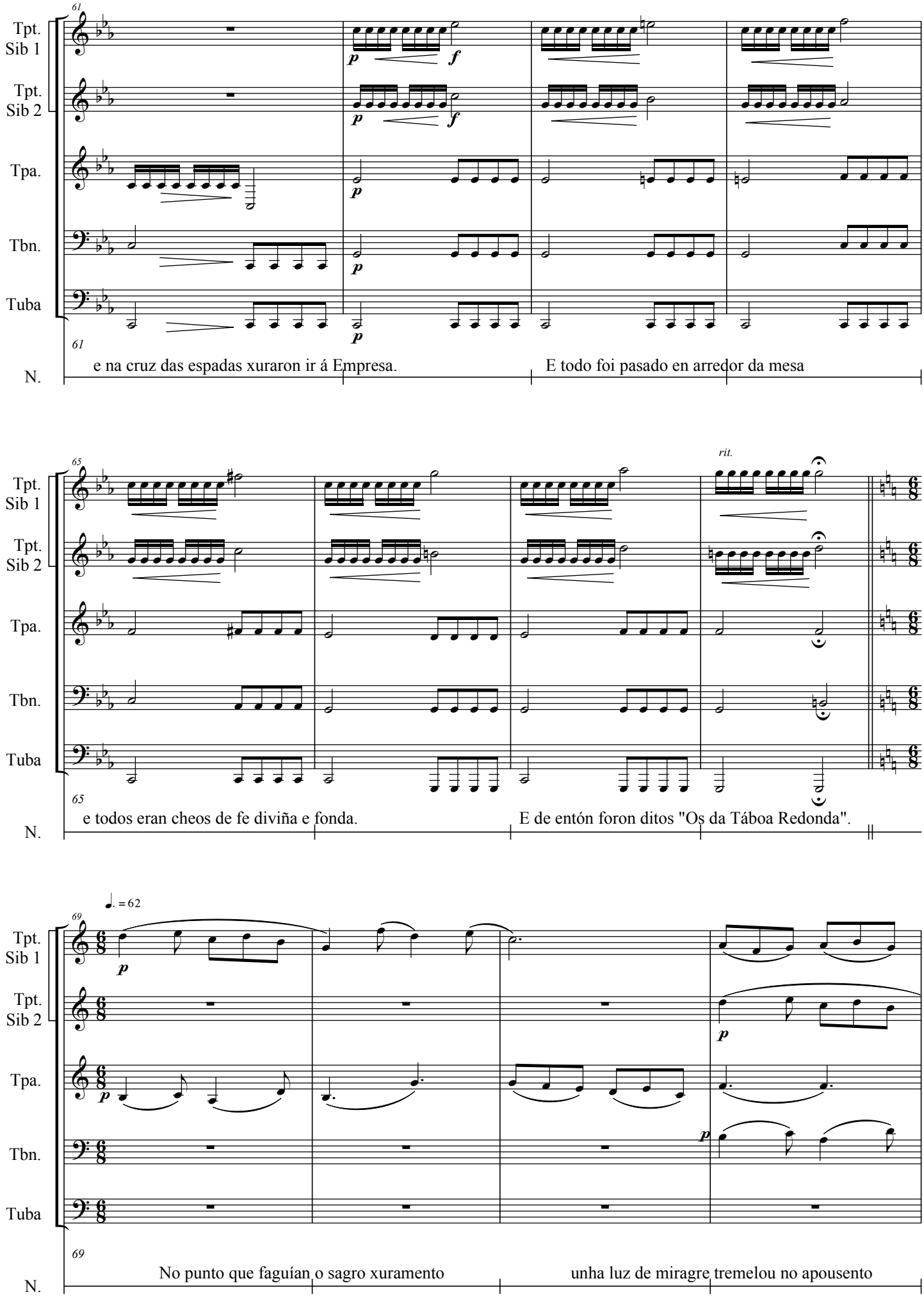
61
Tpt. Sib 1
Tpt. Sib 2
Tpa.
Tbn.
Tuba
p
f
61
N.
e na cruz das espadas xuraron ir á Empresa.
E todo foi pasado en arredor da mesa
65
rit.
e todos eran cheos de fe diviña e fonda.
E de entón foron ditos "Os da Táboa Redonda".
♩. = 62
69
No punto que faguían o sagro xuramento
unha luz de miragre tremelou no apousento
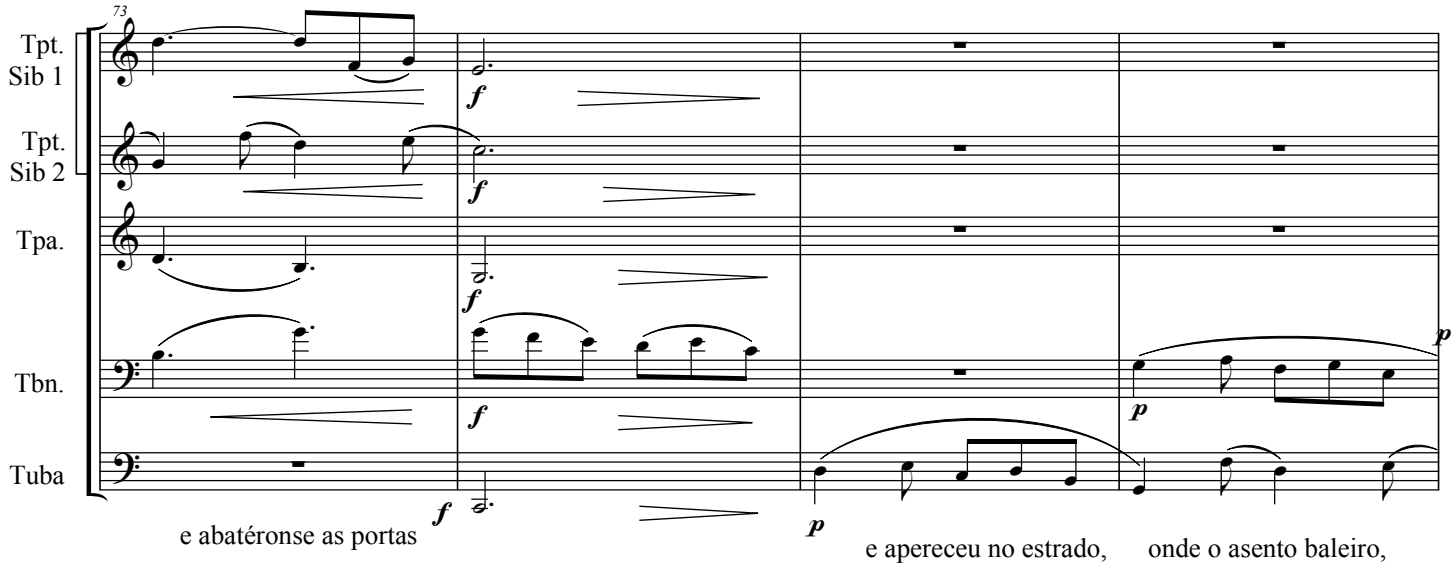
73
Tpt. Sib 1
Tpt. Sib 2
Tpa.
Tbn.
Tuba
f
p
e abatéronse as portas
e apereceu no estrado, onde o asento baleiro,
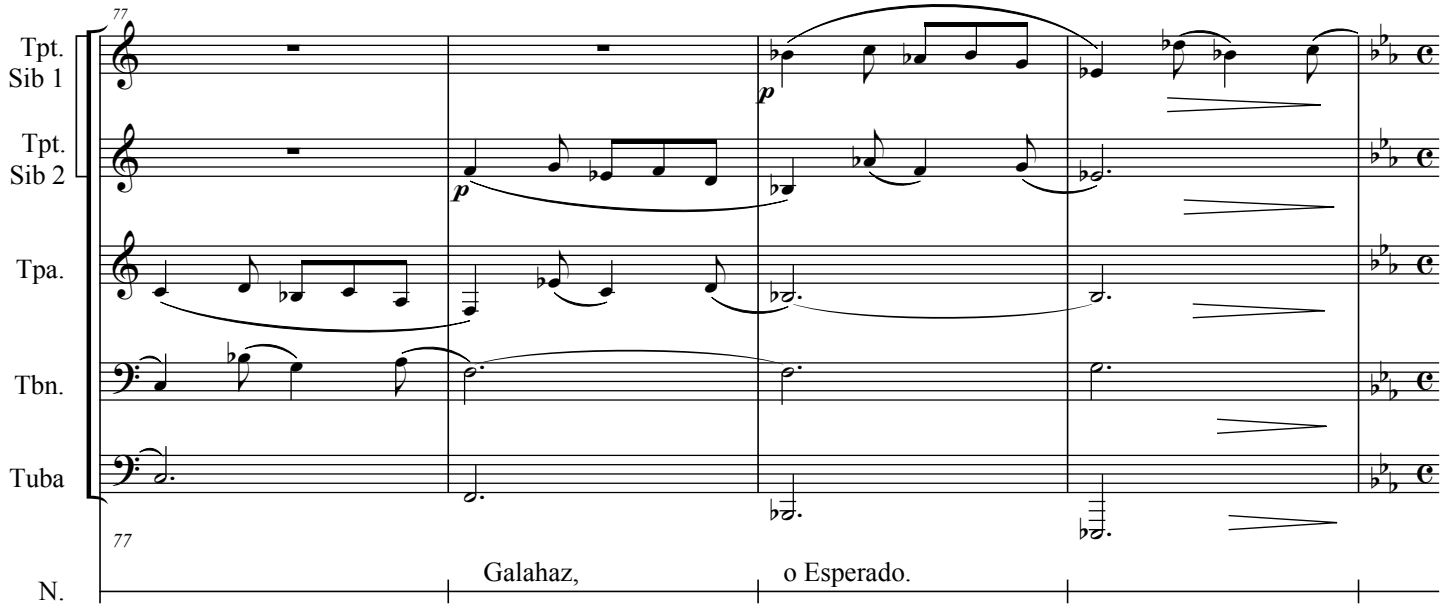
77
Tpt. Sib 1
Tpt. Sib 2
Tpa.
Tbn.
Tuba
N.
p
Galahaz, o Esperado.
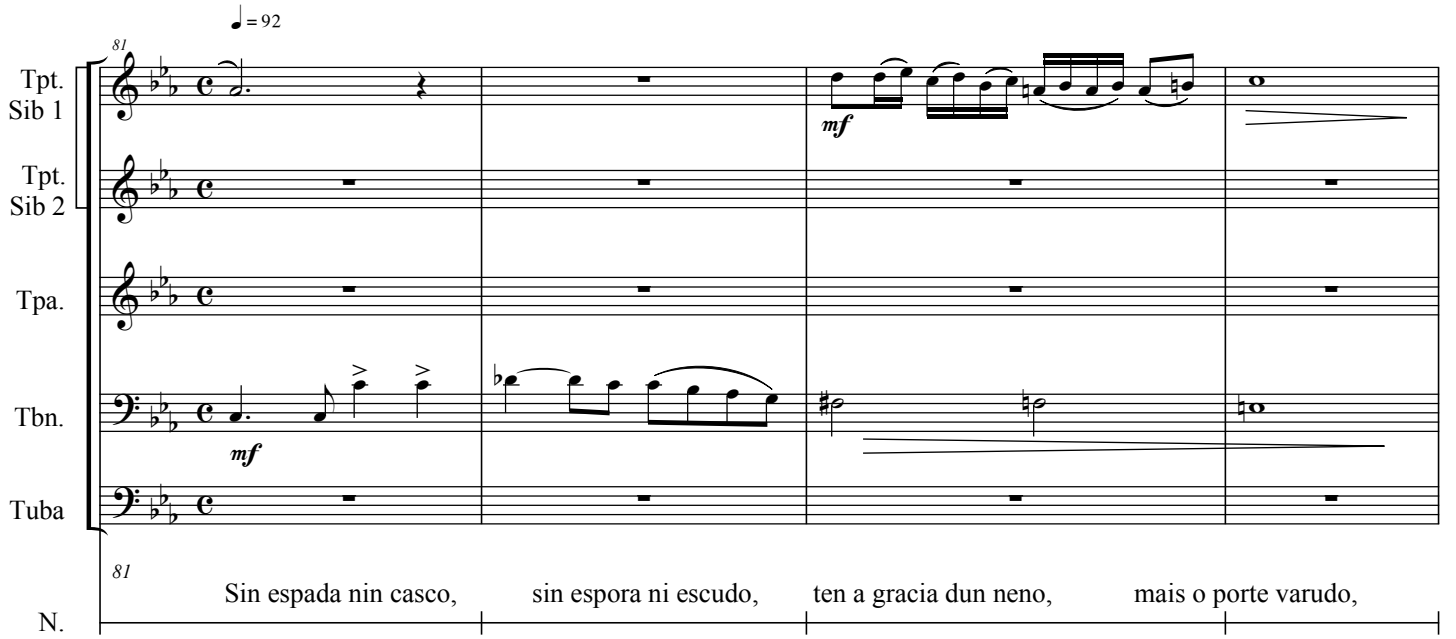
81
♩ = 92
Tpt. Sib 1
Tpt. Sib 2
Tpa.
Tbn.
Tuba
N.
mf
Sin espada nin casco, sin espora ni escudo, ten a gracia dun neno, mais o porte varudo,
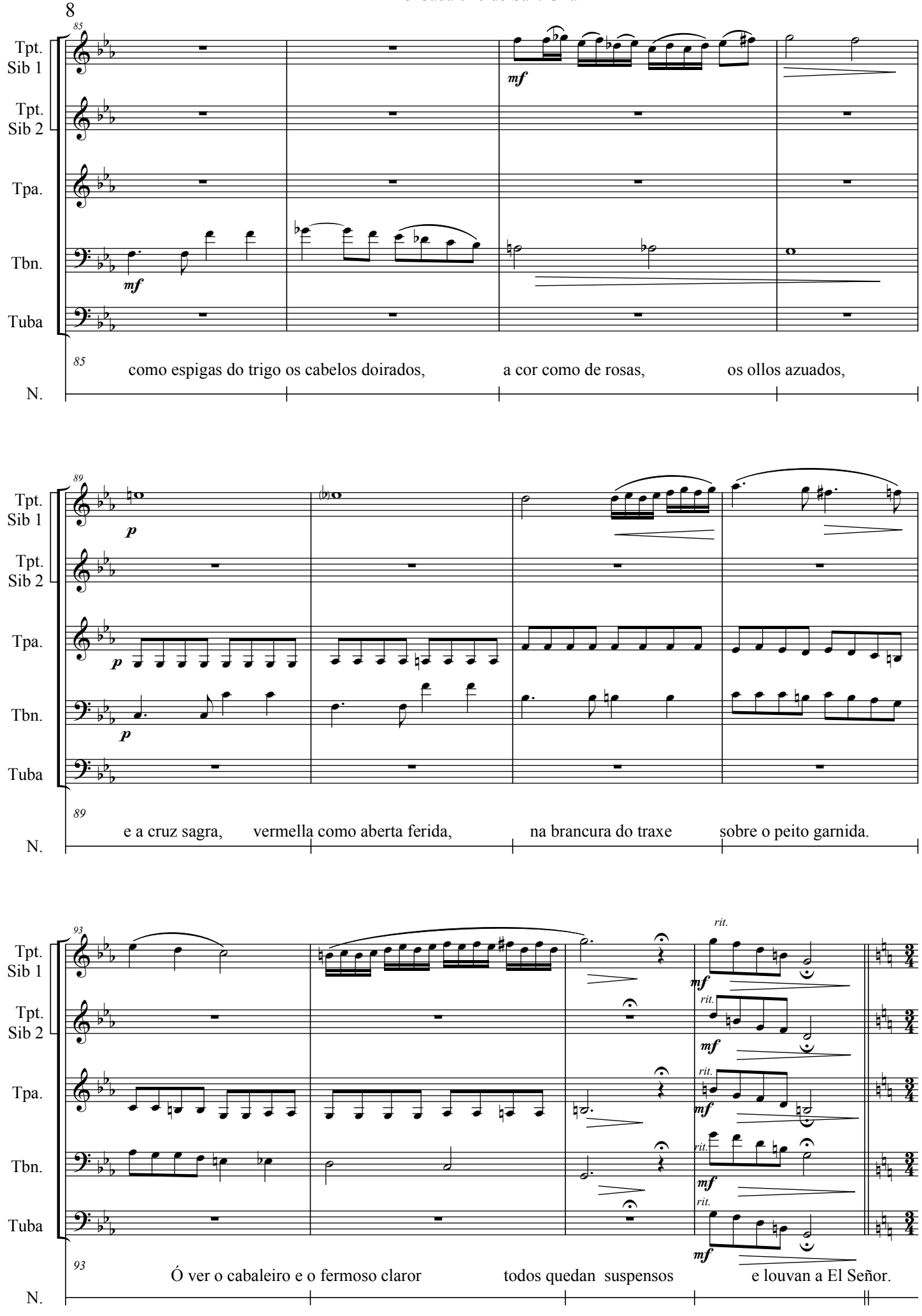
85
Tpt. Sib 1
Tpt. Sib 2
Tpa.
Tbn.
Tuba
mf
85
como espigas do trigo os cabelos doirados,
a cor como de rosas,
os ollos azuados,
N.
89
p
89
e a cruz sagra,
vermella como aberta ferida,
na brancura do traxe
sobre o peito garnida.
93
rit.
93
Ó ver o cabaleiro e o fermoso claror
todos quedan suspensos
e louvan a El Señor.
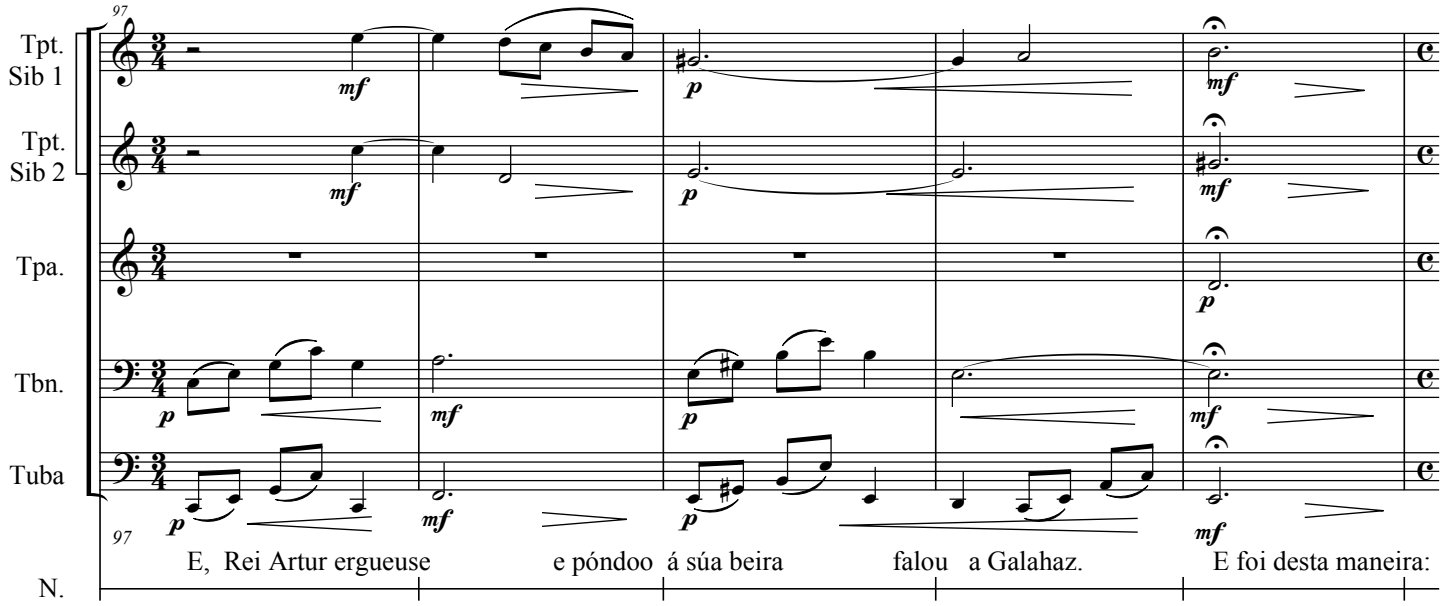
97
Tpt. Sib 1
Tpt. Sib 2
Tpa.
Tbn.
Tuba
N.
E, Rei Artur ergueuse
e póndoo á súa beira
falou a Galahaz.
E foi desta maneira:
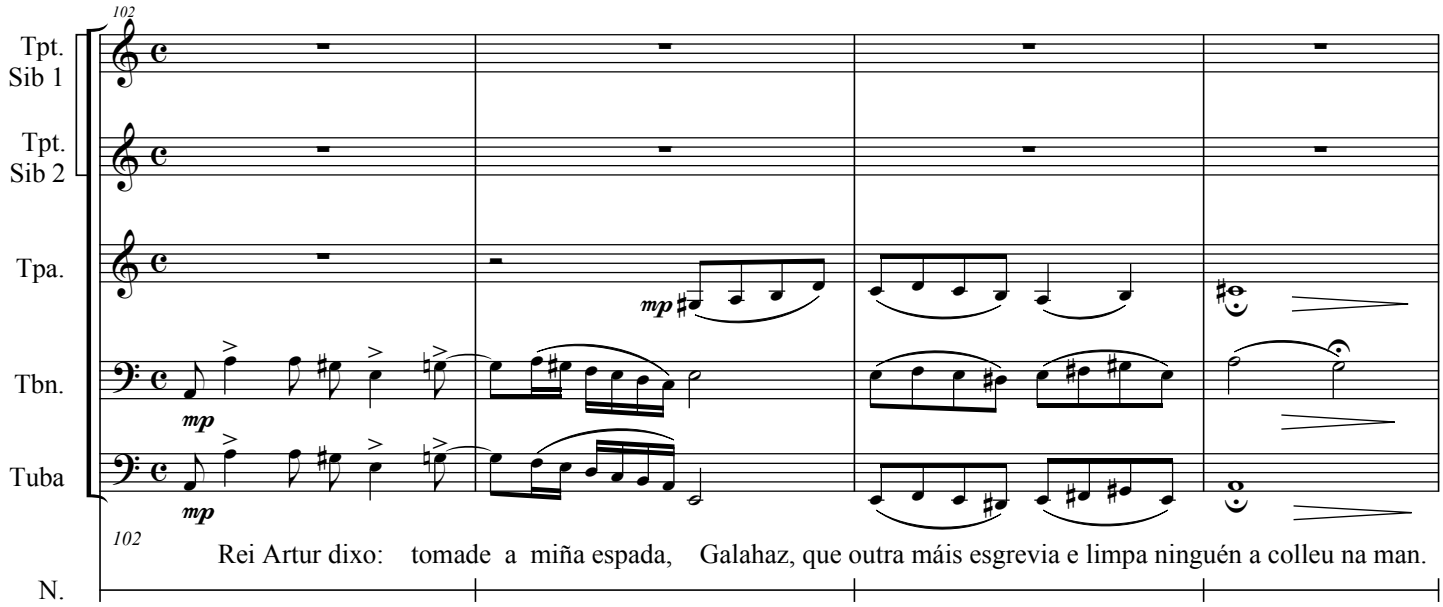
102
Tpt. Sib 1
Tpt. Sib 2
Tpa.
Tbn.
Tuba
N.
Rei Artur dixo: tomade a miña espada, Galahaz, que outra máis esgrevia e limpa ninguén a colleu na man.
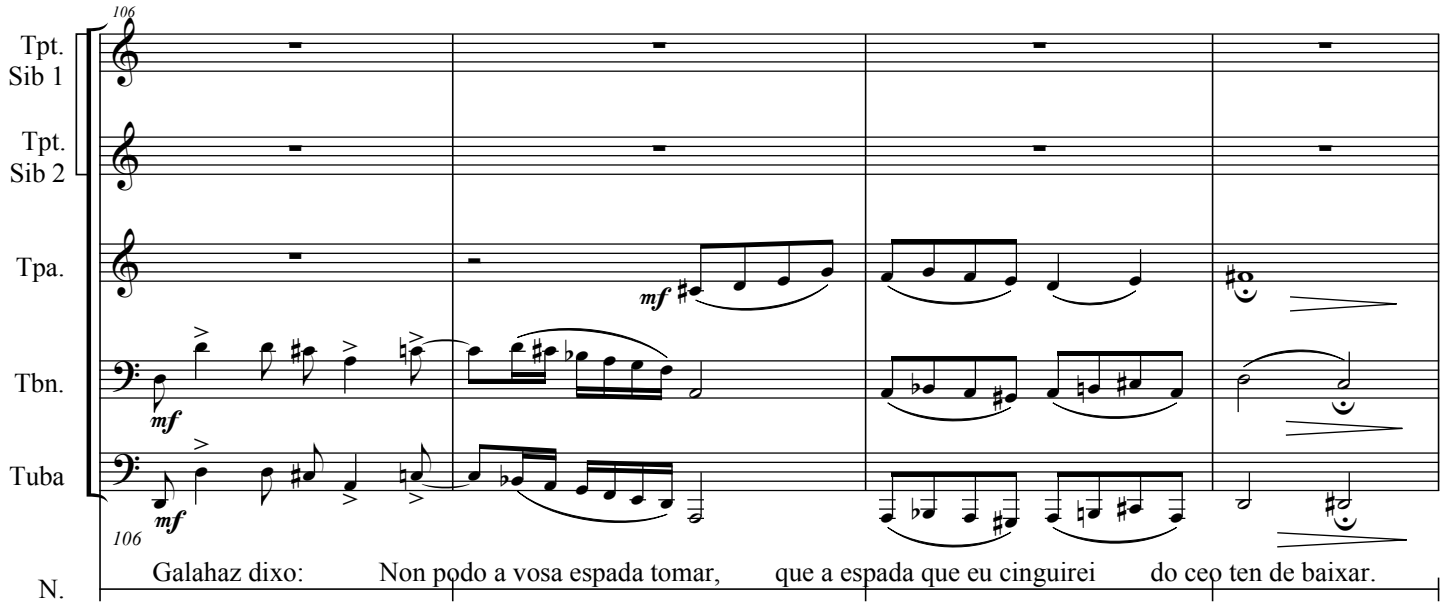
106
Tpt. Sib 1
Tpt. Sib 2
Tpa.
Tbn.
Tuba
N.
Galahaz dixo: Non podo a vosa espada tomar, que a espada que eu cinguirei do ceo ten de baixar.
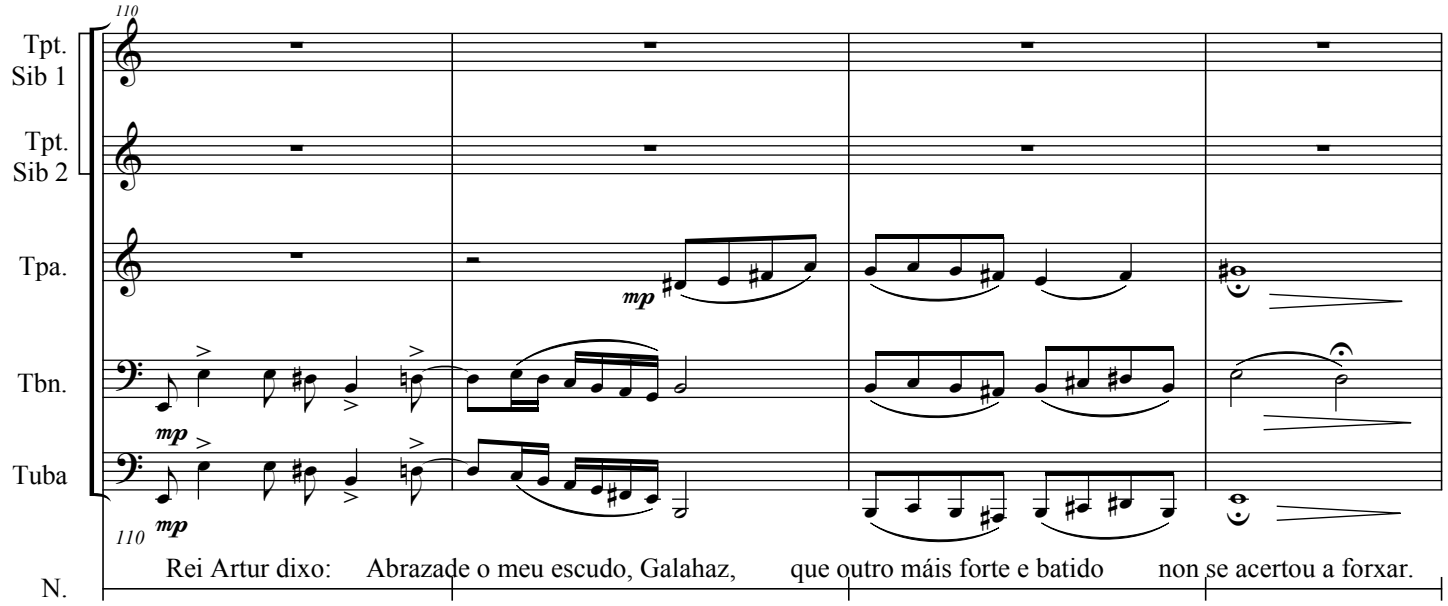
110
Tpt. Sib 1
Tpt. Sib 2
Tpa.
Tbn.
Tuba
mp
mp
mp
110
N.
Rei Artur dixo: Abrazade o meu escudo, Galahaz, que outro máis forte e batido non se acertou a forxar.
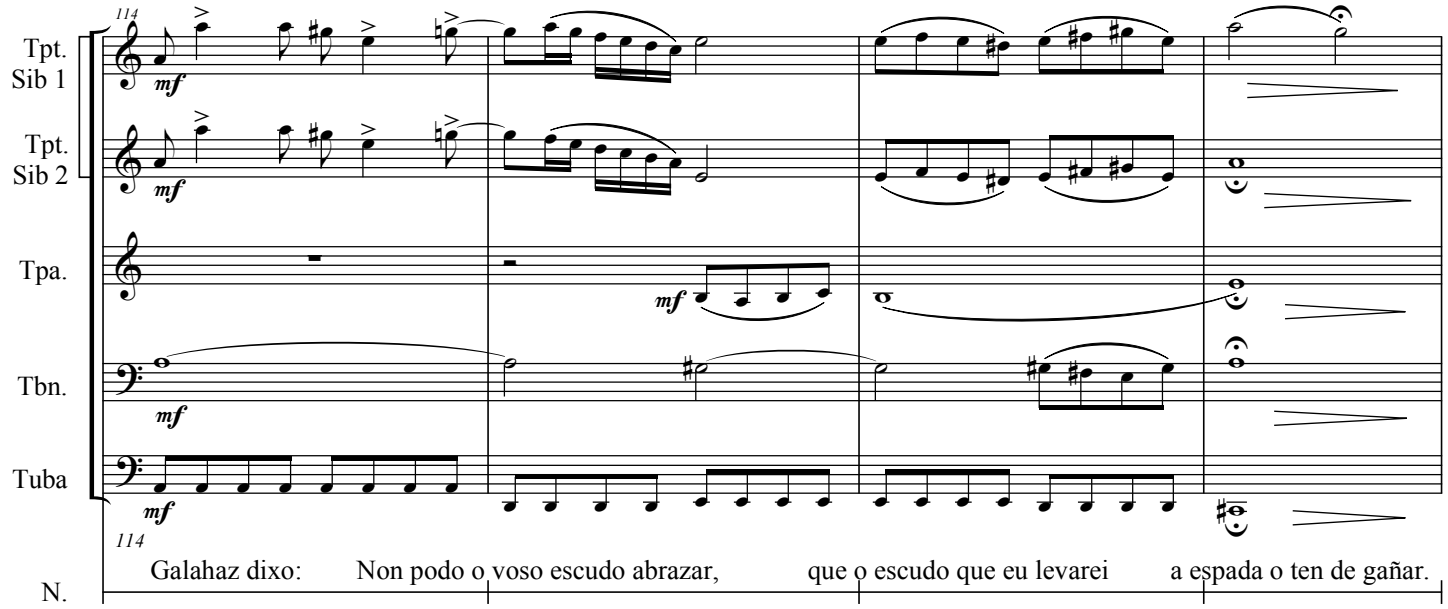
114
Tpt. Sib 1
Tpt. Sib 2
Tpa.
Tbn.
Tuba
mf
mf
mf
mf
mf
114
N.
Galahaz dixo: Non podo o voso escudo abrazar, que o escudo que eu levarei a espada o ten de gañar.
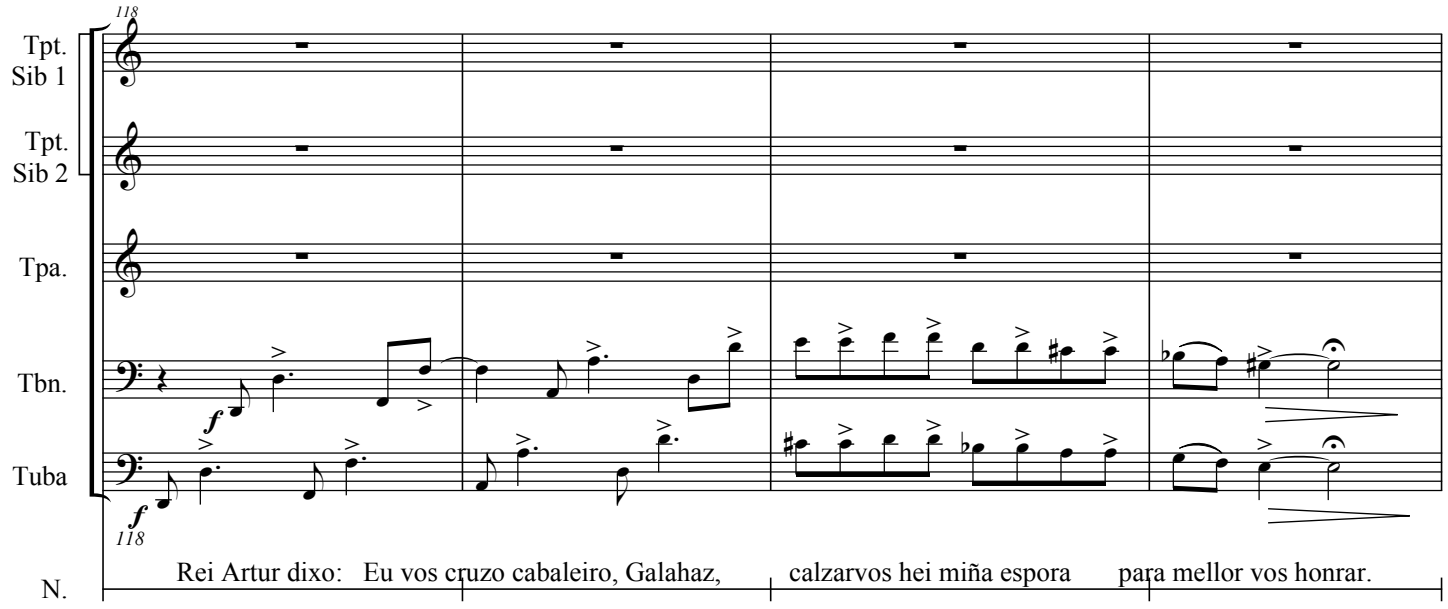
118
Tpt. Sib 1
Tpt. Sib 2
Tpa.
Tbn.
Tuba
f
f
118
N.
Rei Artur dixo: Eu vos cruzo cabaleiro, Galahaz, calzarvos hei miña espora para mellor vos honrar.
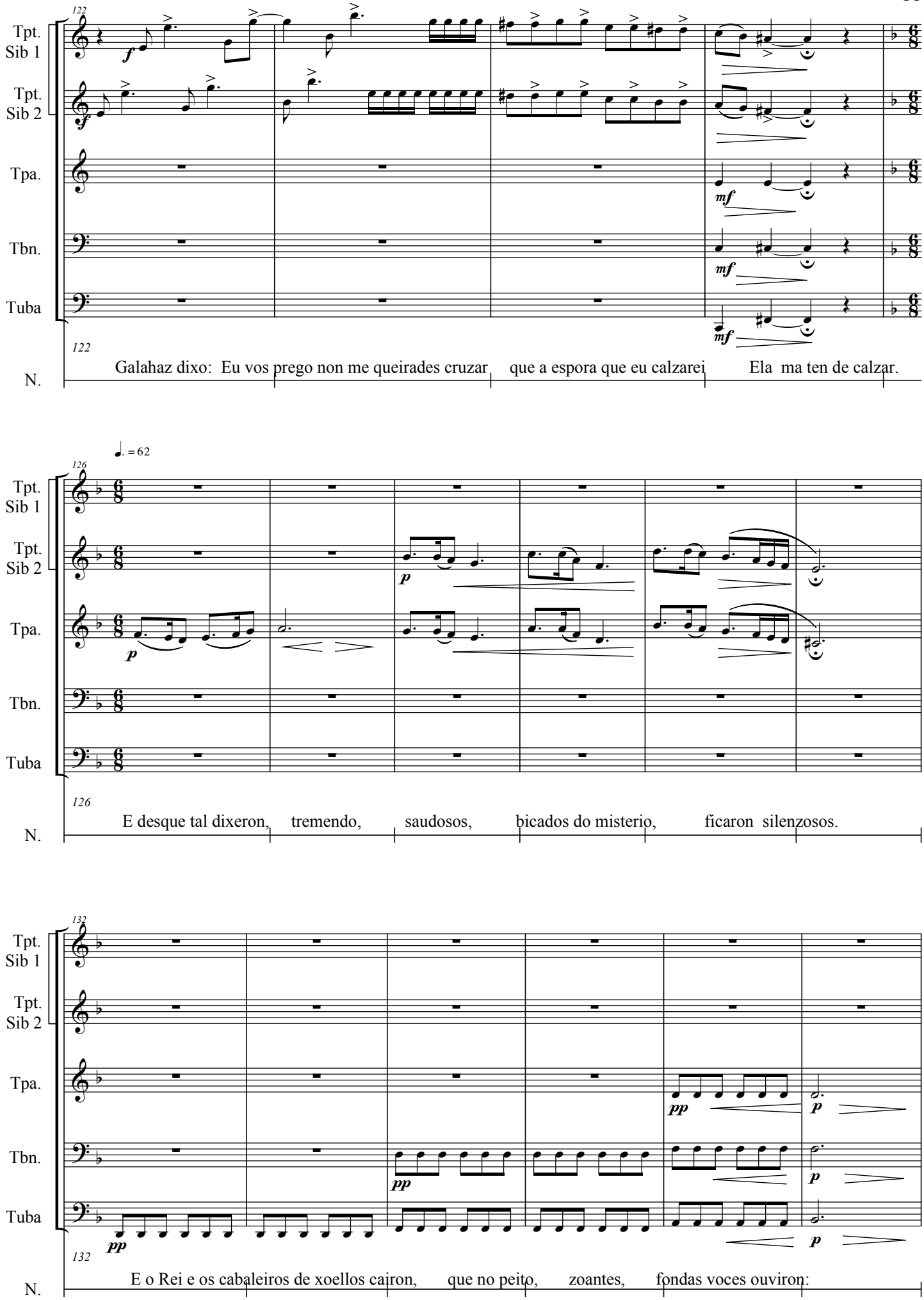
122
Tpt. Sib 1
Tpt. Sib 2
Tpa.
Tbn.
Tuba
f
mf
122
N.
Galahaz dixo: Eu vos prego non me queirades cruzar que a espora que eu calzarei Ela ma ten de calzar.
♩. = 62
126
p
126
E desque tal dixeron, tremendo, saudosos, bicados do misterio, ficaron silenzosos.
132
pp
p
132
E o Rei e os cabaleiros de xoellos cairon, que no peito, zoantes, fondas voces ouviron:
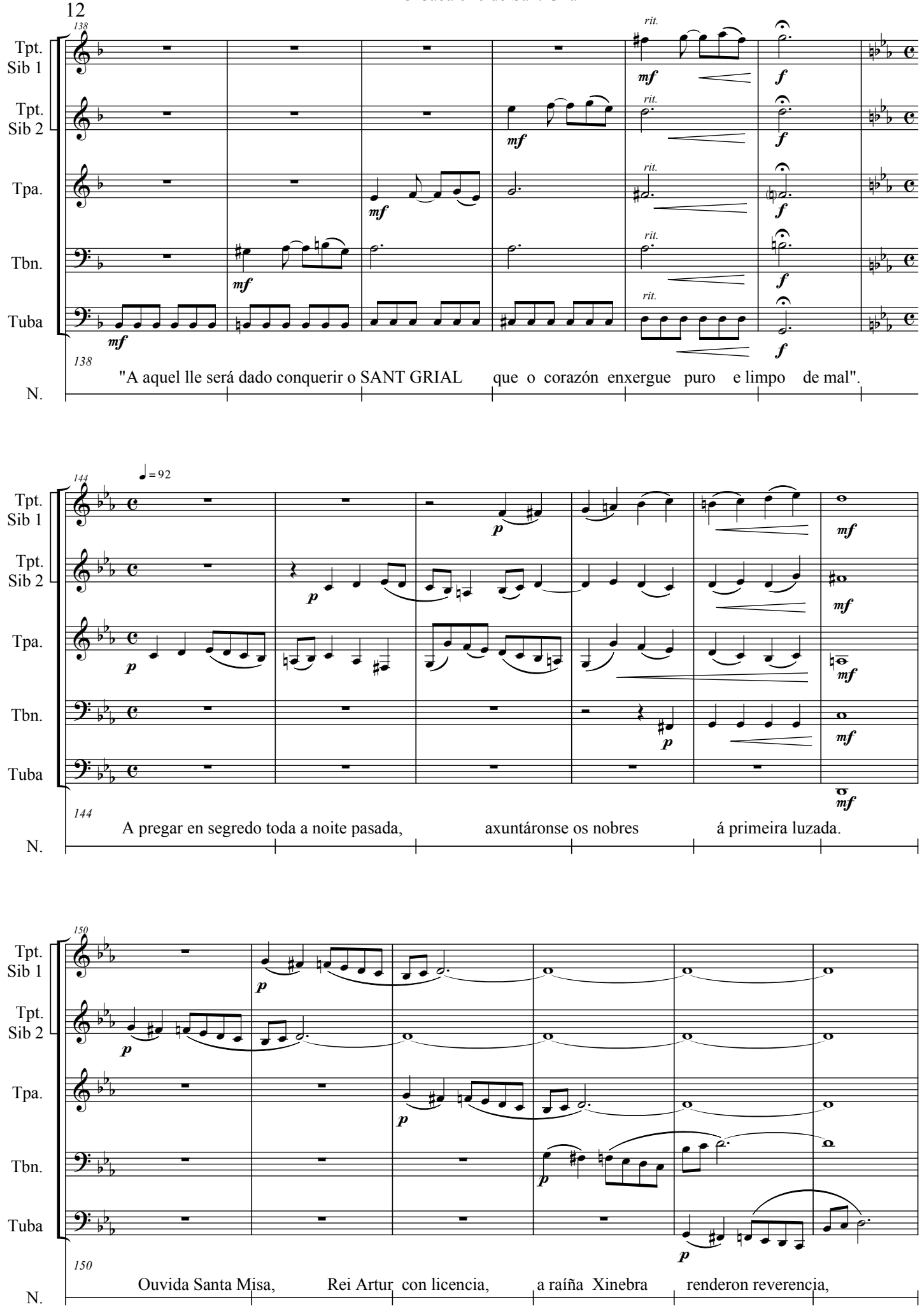
138
Tpt. Sib 1
Tpt. Sib 2
Tpa.
Tbn.
Tuba
rit.
mf
f
"A aquel lle será dado conquerir o SANT GRIAL que o corazón enxergue puro e limpo de mal".
N.
144
♩ = 92
p
mf
A pregar en segredo toda a noite pasada, axuntáronse os nobres á primeira luzada.
150
Ouvida Santa Misa, Rei Artur con licencia, a raíña Xinebra renderon reverencia,
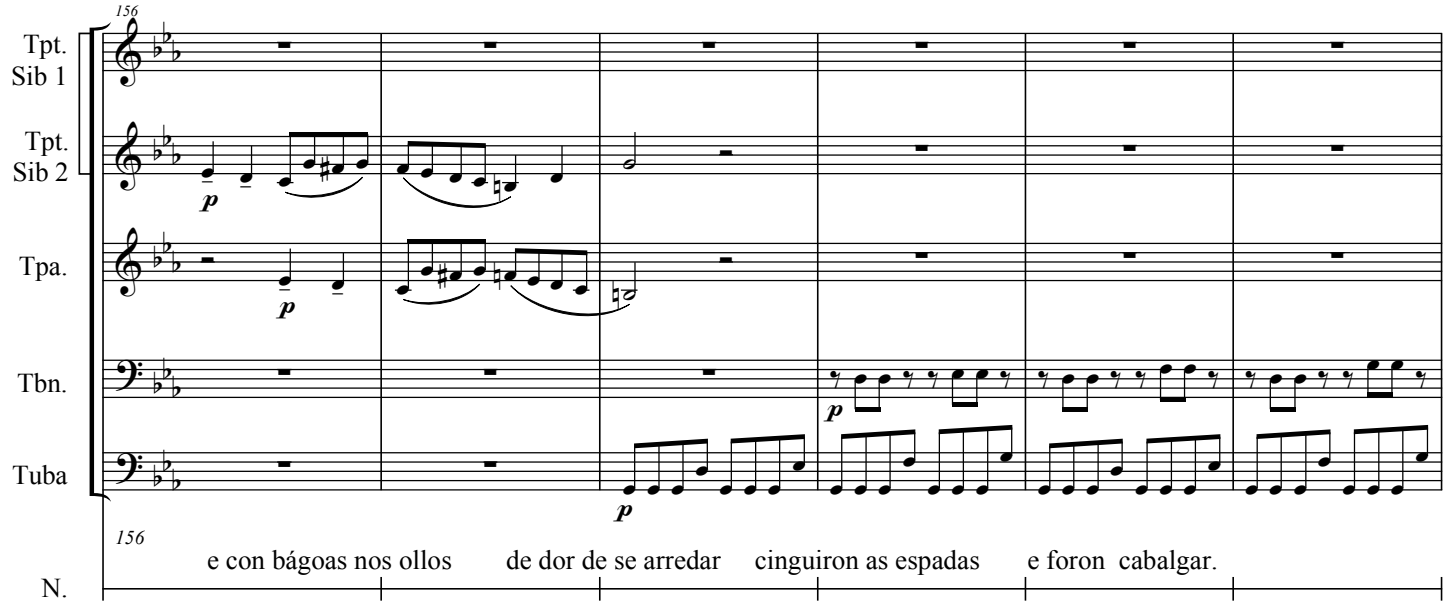
156
Tpt. Sib 1
Tpt. Sib 2
Tpa.
Tbn.
Tuba
p
156
e con bágoas nos ollos de dor de se arredar cinguiron as espadas e foron cabalgar.
N.
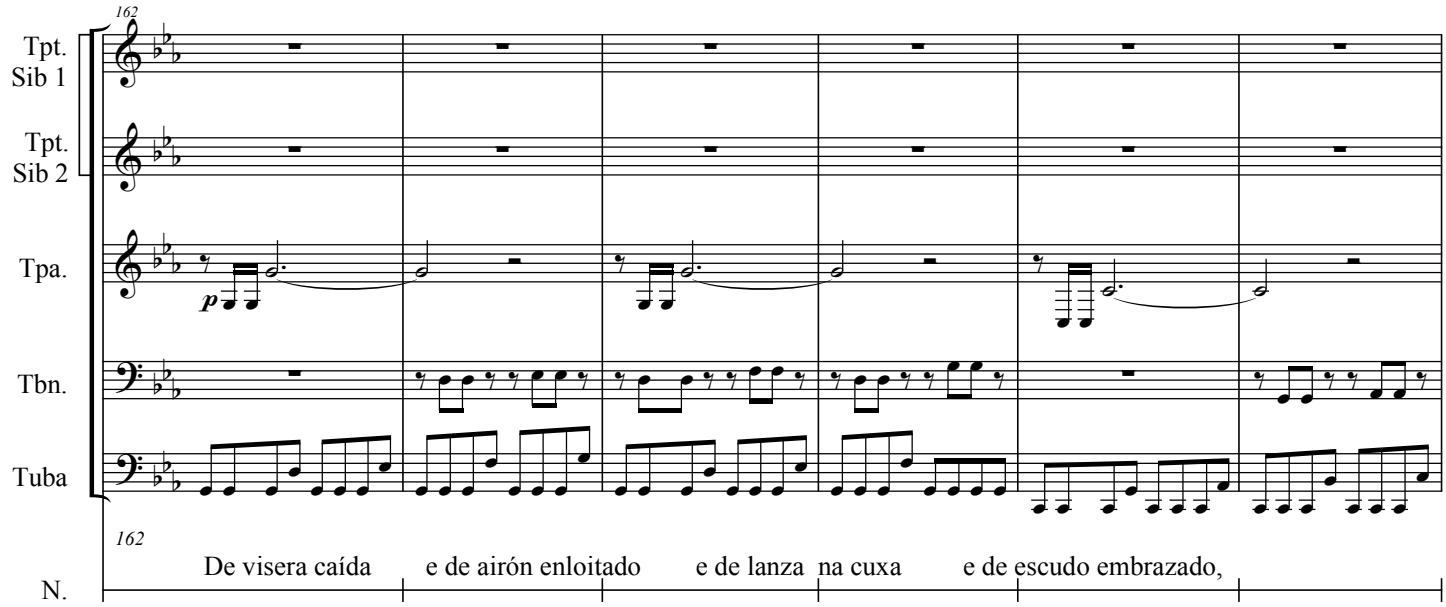
162
Tpt. Sib 1
Tpt. Sib 2
Tpa.
Tbn.
Tuba
p
162
De visera caída e de airón enloitado e de lanza na cuxa e de escudo embrazado,
N.
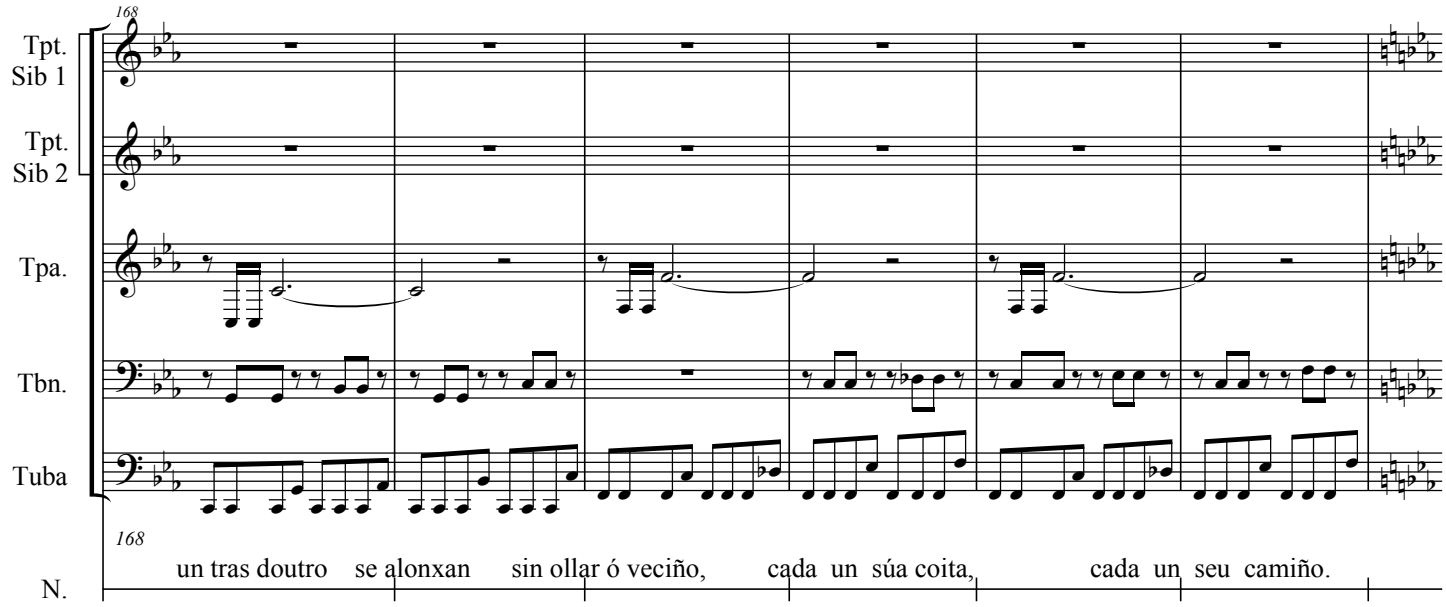
168
Tpt. Sib 1
Tpt. Sib 2
Tpa.
Tbn.
Tuba
168
un tras doutro se alonxan sin ollar ó veciño, cada un súa coita, cada un seu camiño.
N.
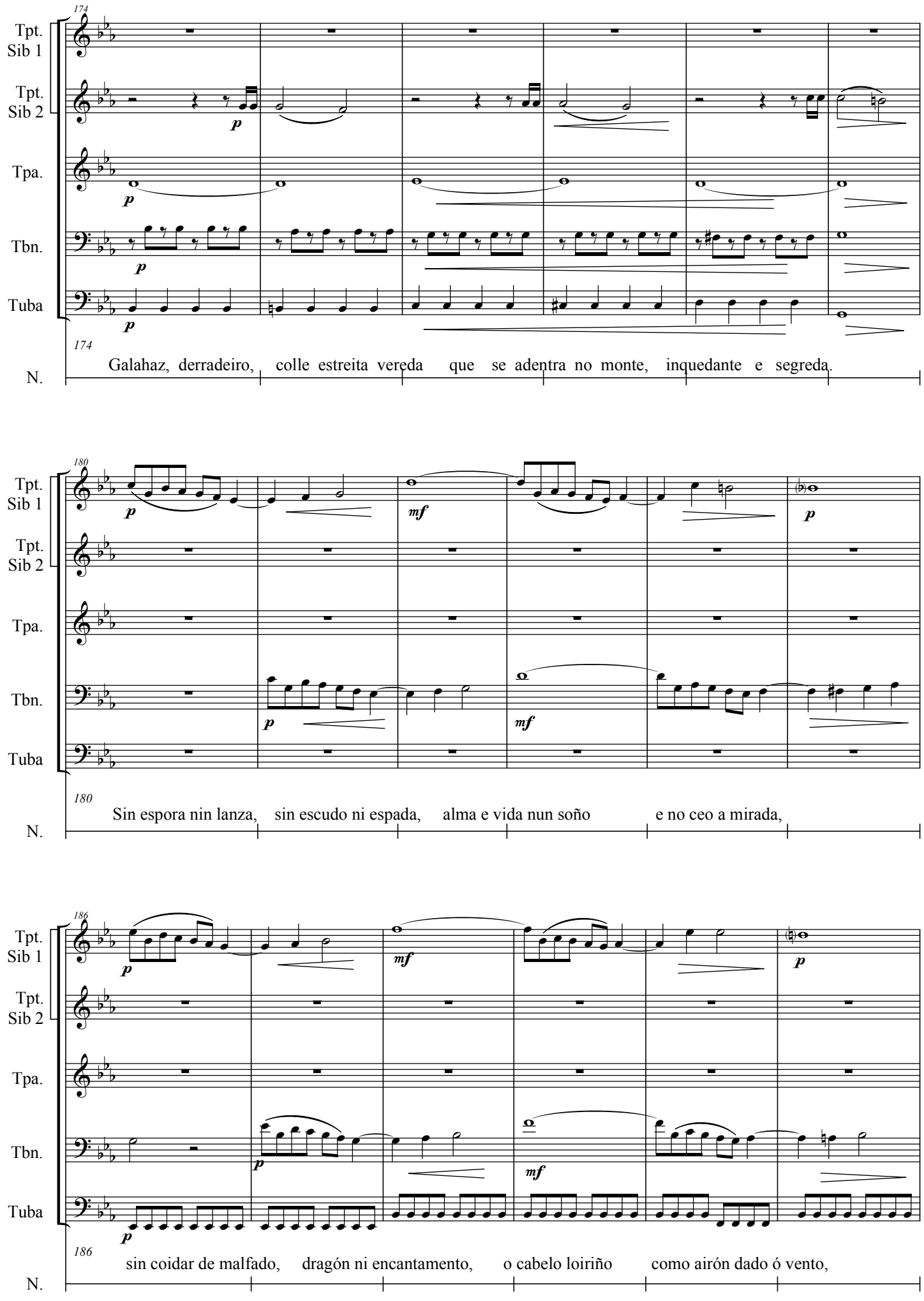
174
Tpt. Sib 1
Tpt. Sib 2
Tpa.
Tbn.
Tuba
p
174
Galahaz, derradeiro, colle estreita vereda que se adentra no monte, inquedante e segreda.
N.
180
Tpt. Sib 1
Tpt. Sib 2
Tpa.
Tbn.
Tuba
p
mf
p
180
Sin espora nin lanza, sin escudo ni espada, alma e vida nun soño e no ceo a mirada,
N.
186
Tpt. Sib 1
Tpt. Sib 2
Tpa.
Tbn.
Tuba
p
mf
p
186
sin coidar de malfado, dragón ni encantamento, o cabelo loiriño como airón dado ó vento,
N.
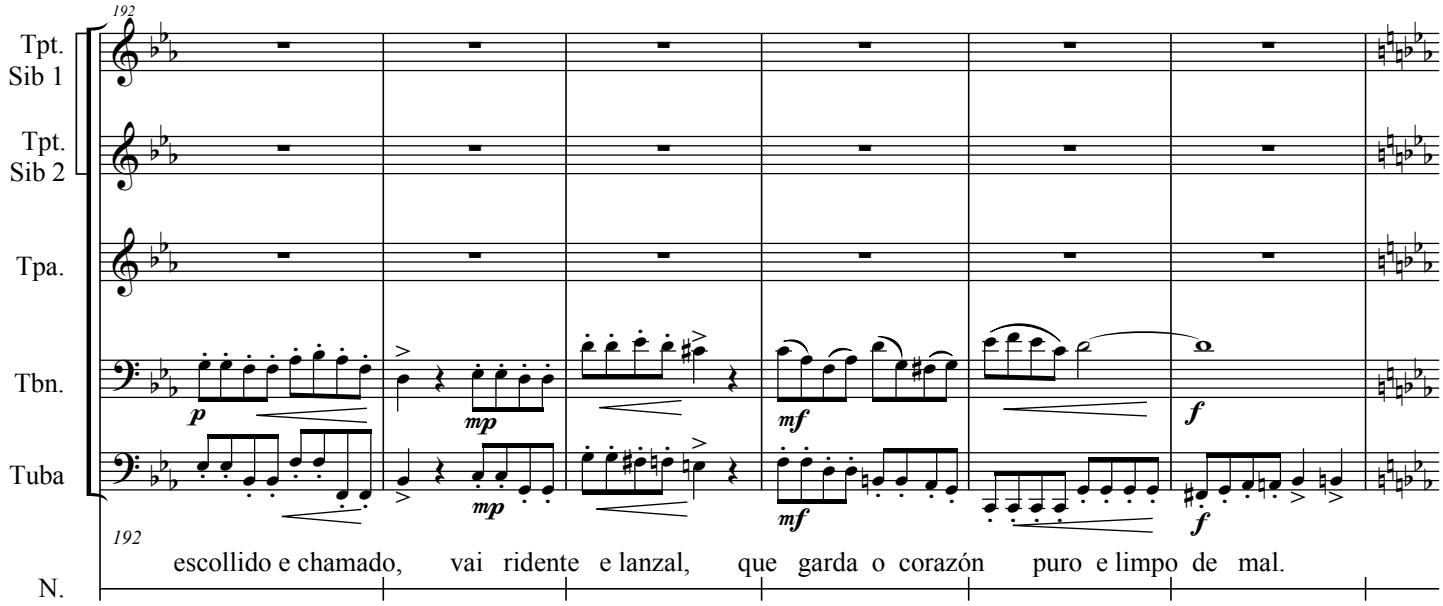
192
Tpt. Sib 1
Tpt. Sib 2
Tpa.
Tbn.
Tuba
N.
p
mp
mf
f
escollido e chamado, vai ridente e lanzal, que garda o corazón puro e limpo de mal.
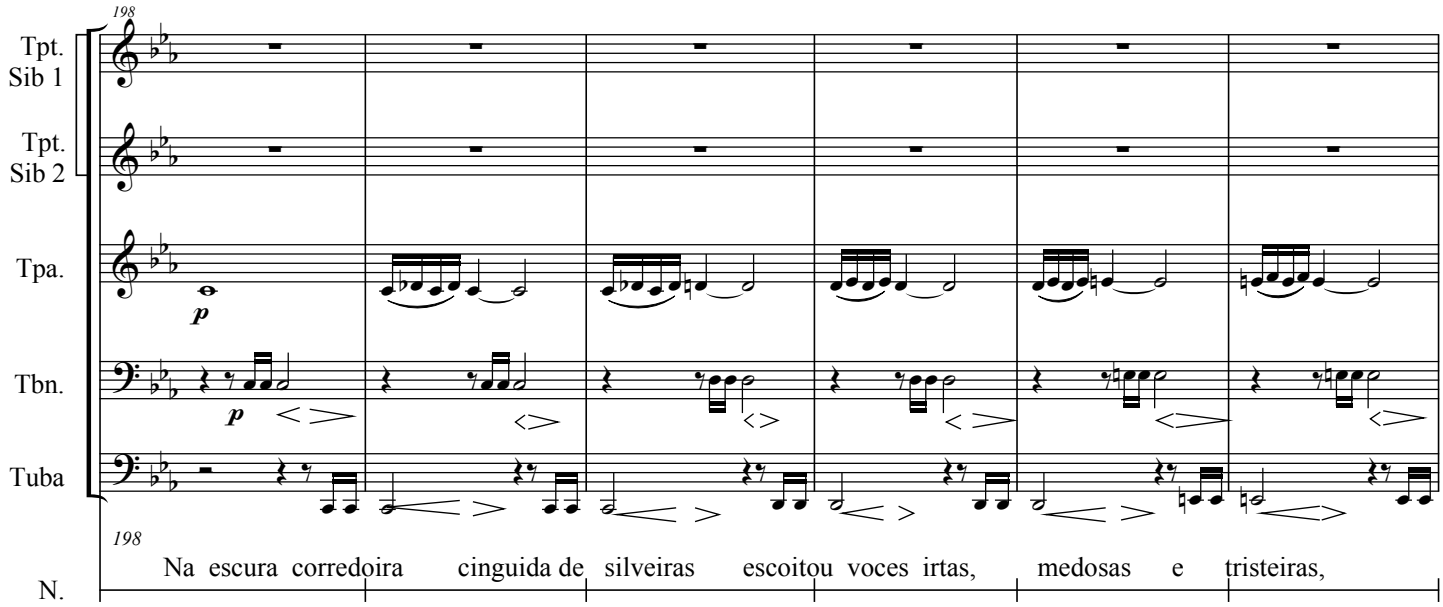
198
Tpt. Sib 1
Tpt. Sib 2
Tpa.
Tbn.
Tuba
N.
p
Na escura corredoira cinguida de silveiras escoitou voces irtas, medosas e tristeiras,
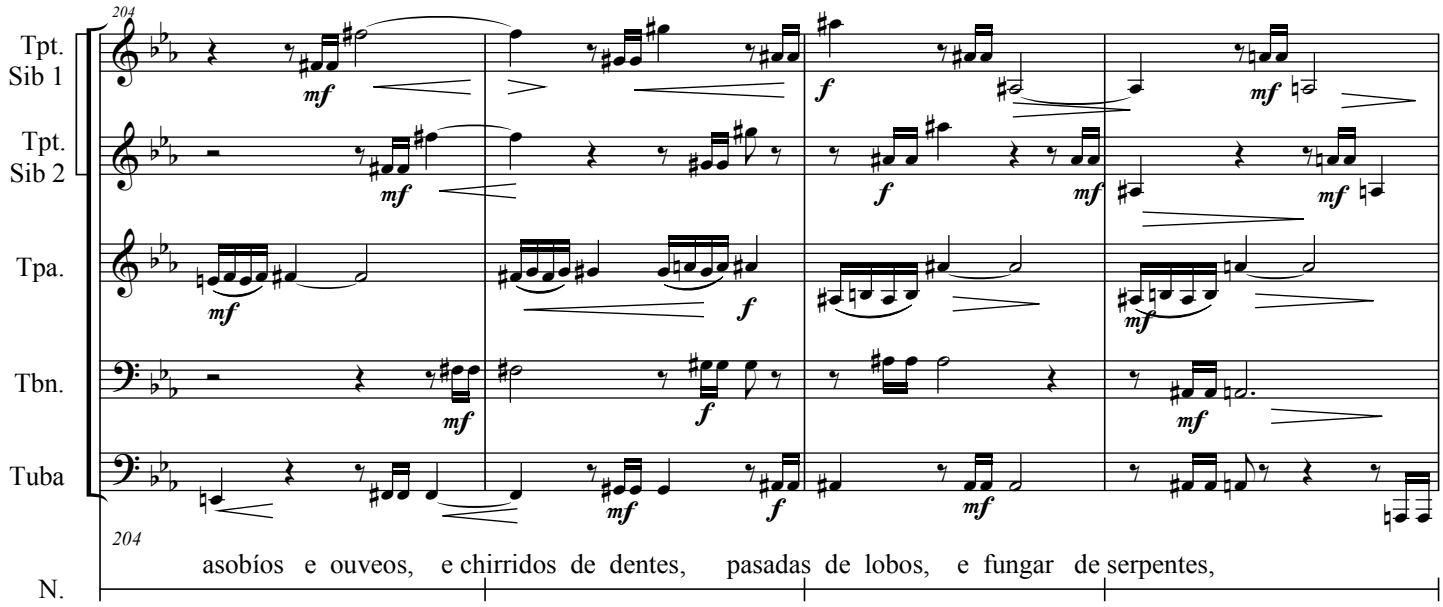
204
Tpt. Sib 1
Tpt. Sib 2
Tpa.
Tbn.
Tuba
N.
mf
f
asobíos e ouveos, e chirridos de dentes, pasadas de lobos, e fungar de serpentes,
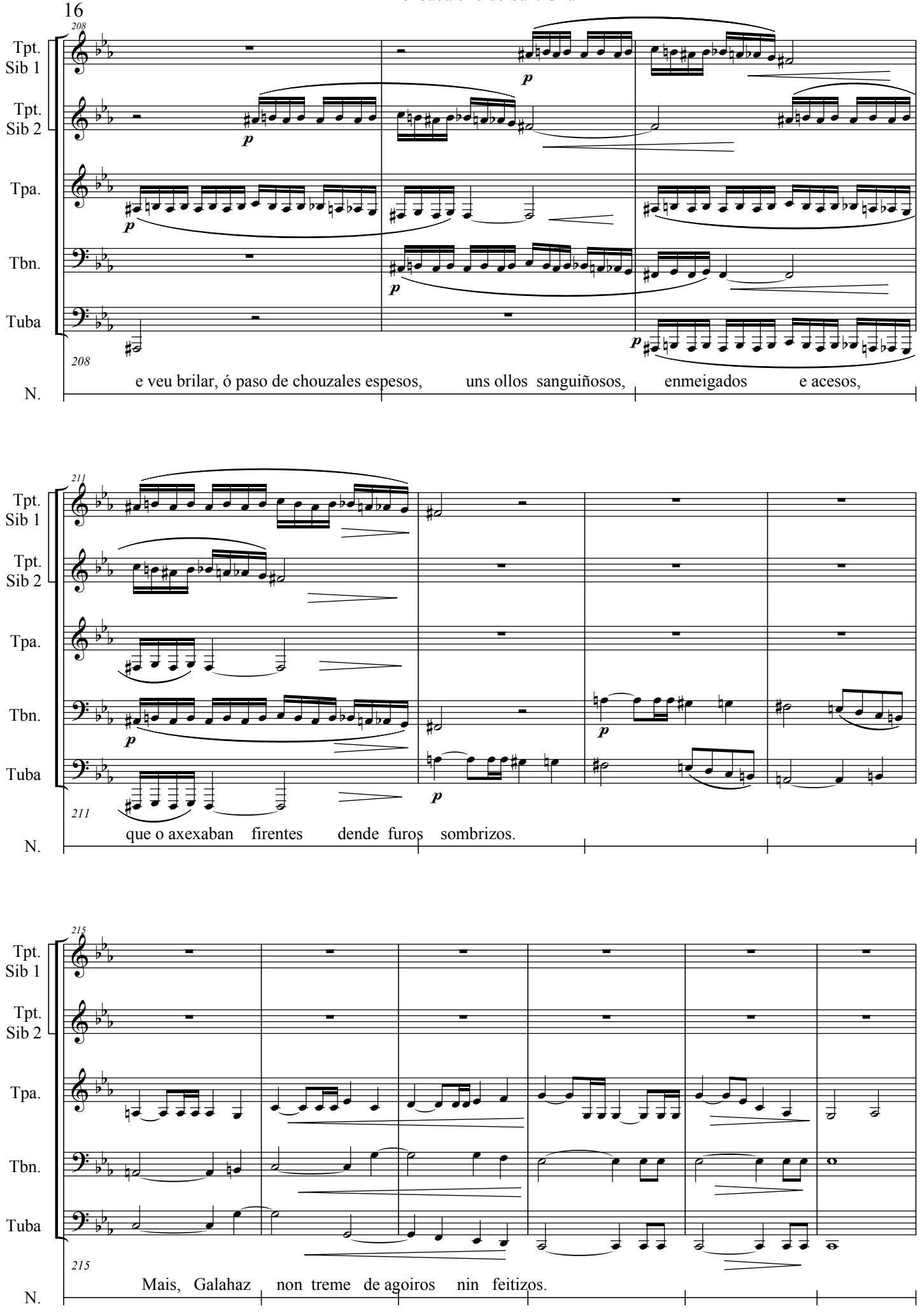
208
Tpt. Sib 1
Tpt. Sib 2
Tpa.
Tbn.
Tuba
p
208
N.
e veu brilar, ó paso de chouzales espesos, uns ollos sanguiñosos, enmeigados e acesos,
211
que o axexaban firentes dende furos sombrizos.
215
Mais, Galahaz non treme de agoiros nin feitizos.
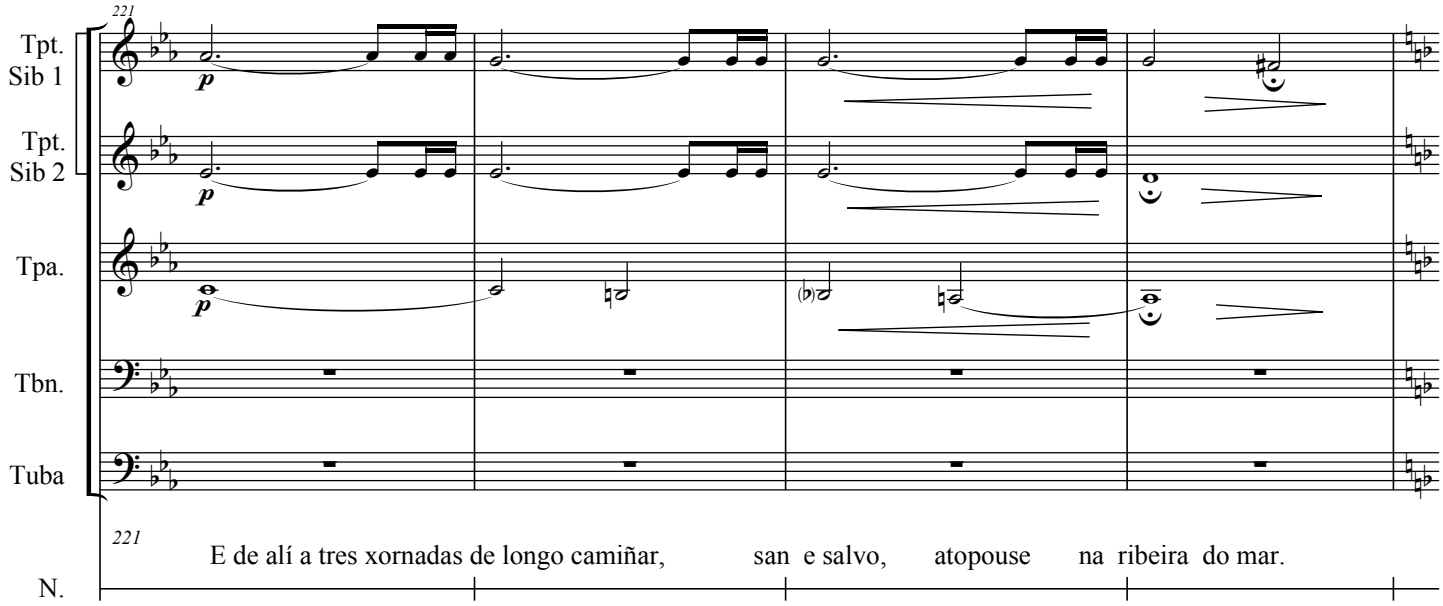
221
Tpt. Sib 1
Tpt. Sib 2
Tpa.
Tbn.
Tuba
p
221
E de alí a tres xornadas de longo camiñar, san e salvo, atopouse na ribeira do mar.
N.
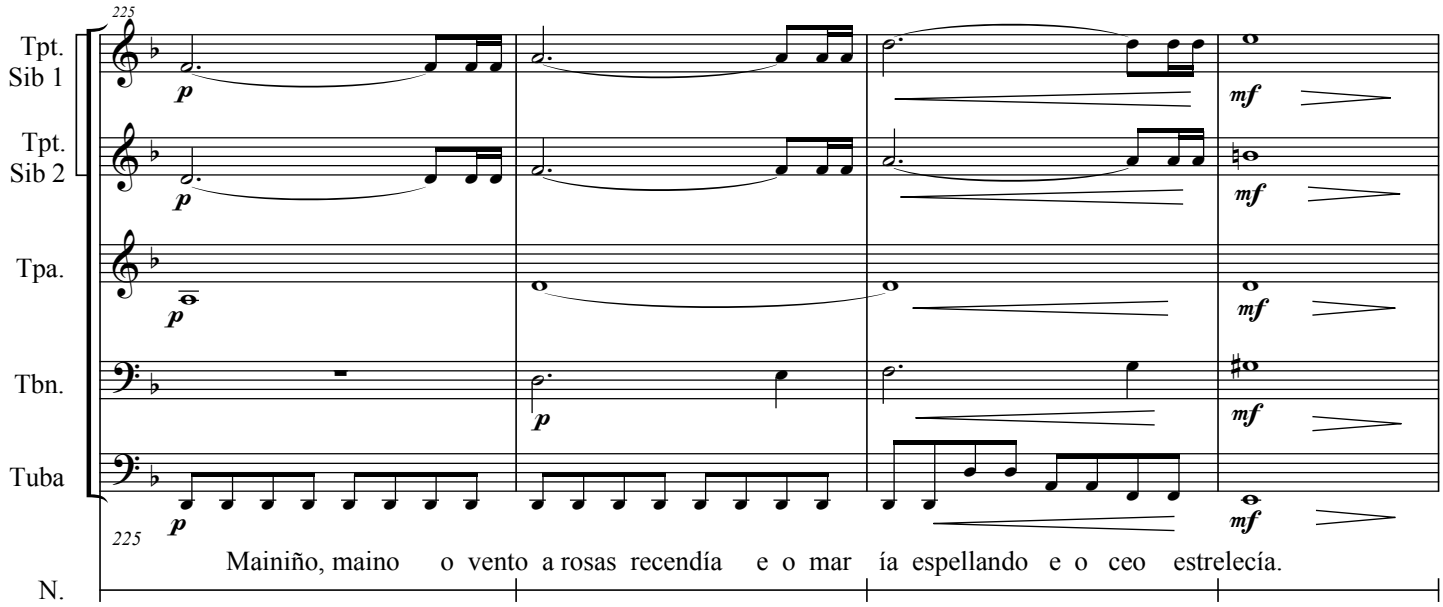
225
Tpt. Sib 1
Tpt. Sib 2
Tpa.
Tbn.
Tuba
p
mf
225
Mainiño, maino o vento a rosas recendía e o mar ía espellando e o ceo estrelecía.
N.
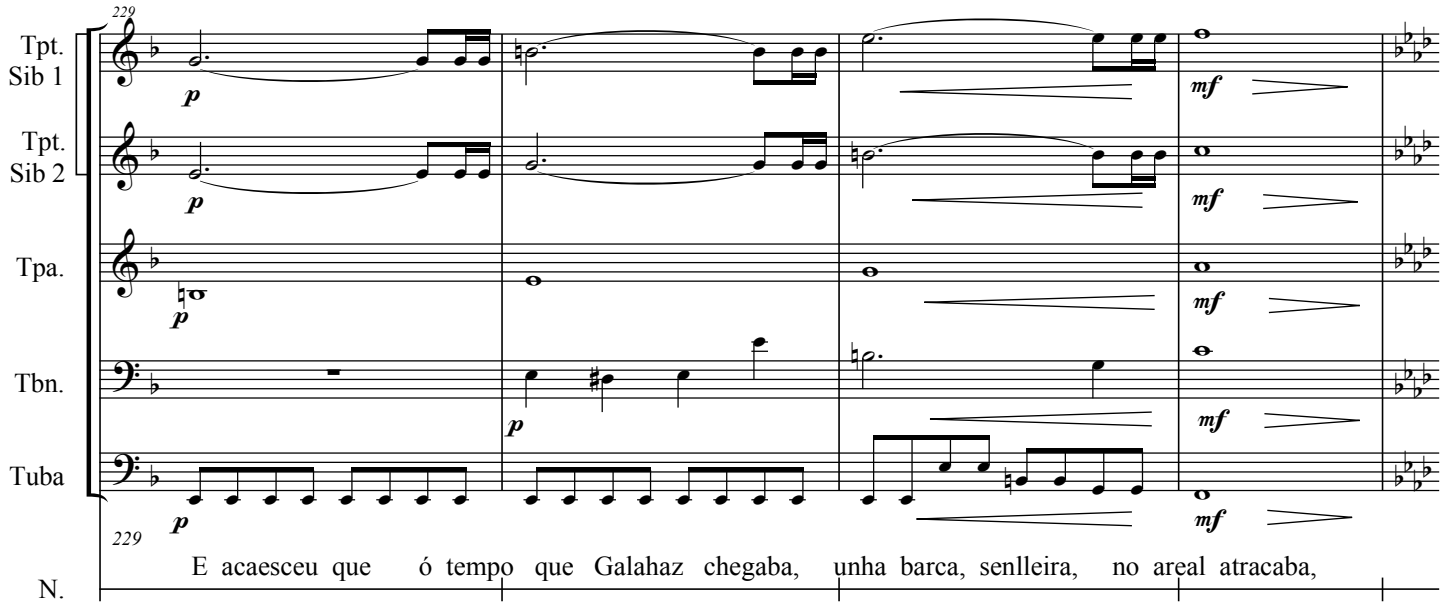
229
Tpt. Sib 1
Tpt. Sib 2
Tpa.
Tbn.
Tuba
p
mf
229
E acaesceu que ó tempo que Galahaz chegaba, unha barca, senlleira, no areal atracaba,
N.
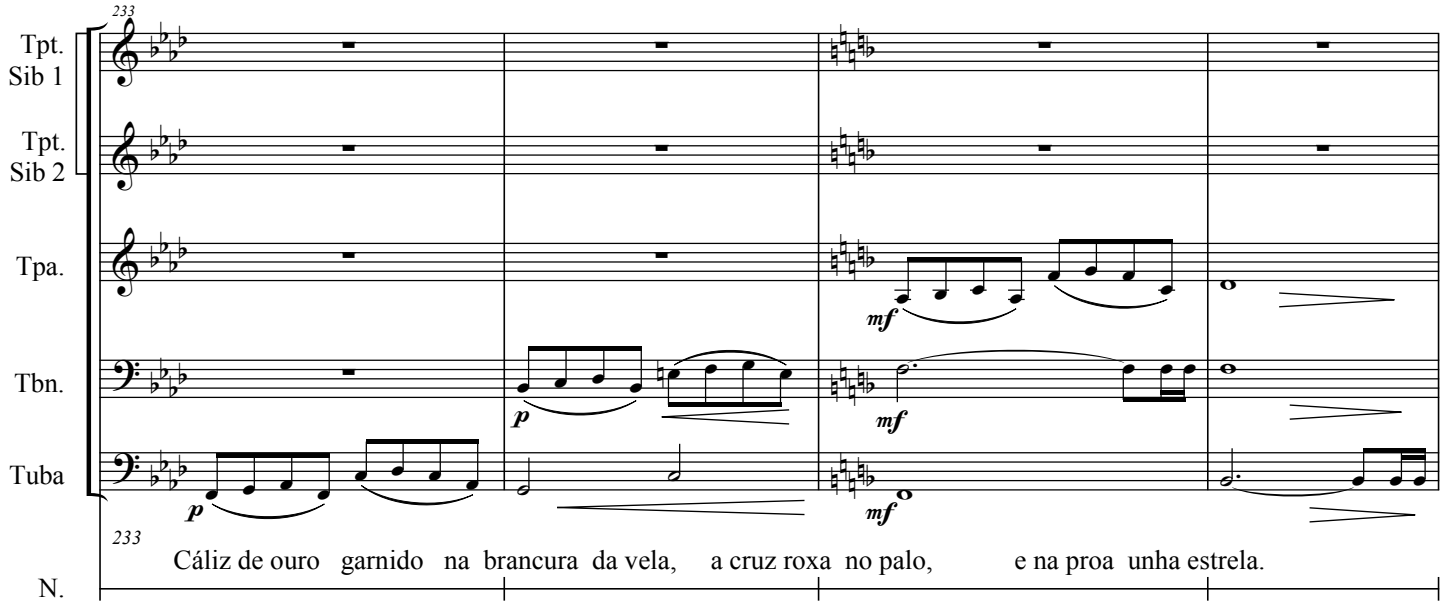
233
Tpt. Sib 1
Tpt. Sib 2
Tpa.
Tbn.
Tuba
p
mf
233
Cáliz de ouro garnido na brancura da vela, a cruz roxa no palo, e na proa unha estrela.
N.

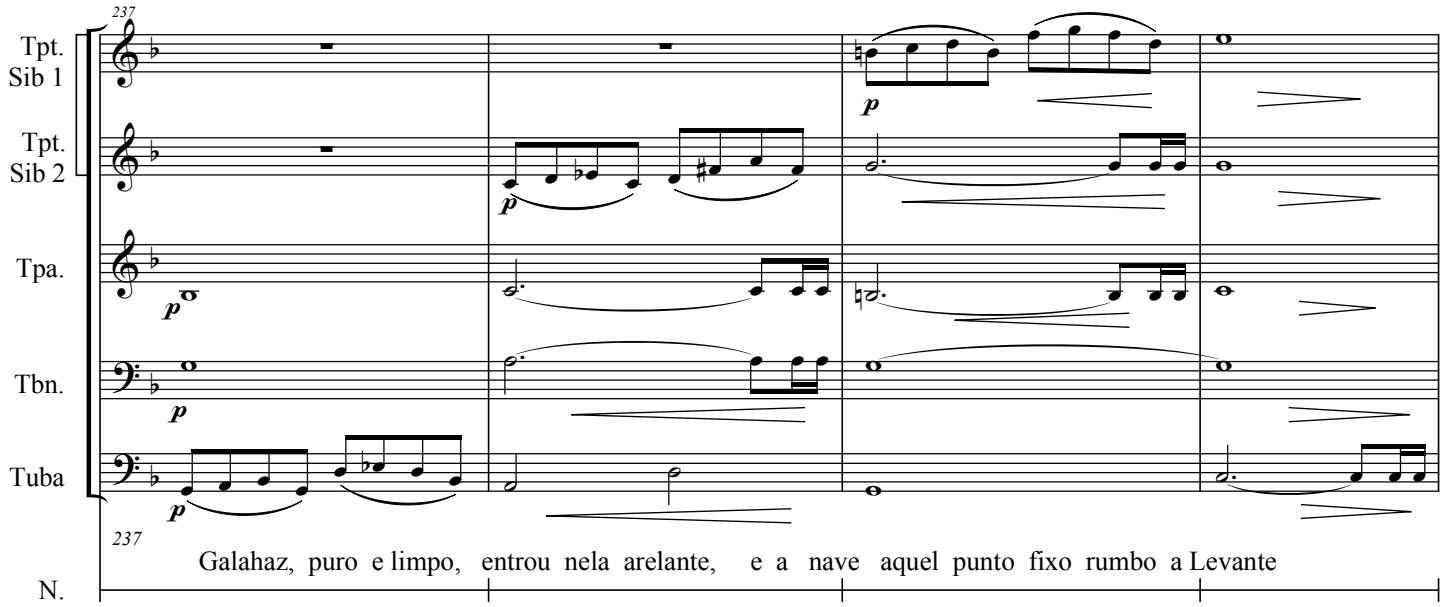
237
Tpt. Sib 1
Tpt. Sib 2
Tpa.
Tbn.
Tuba
p
237
Galahaz, puro e limpo, entrou nela arelante, e a nave aquel punto fixo rumbo a Levante
N.

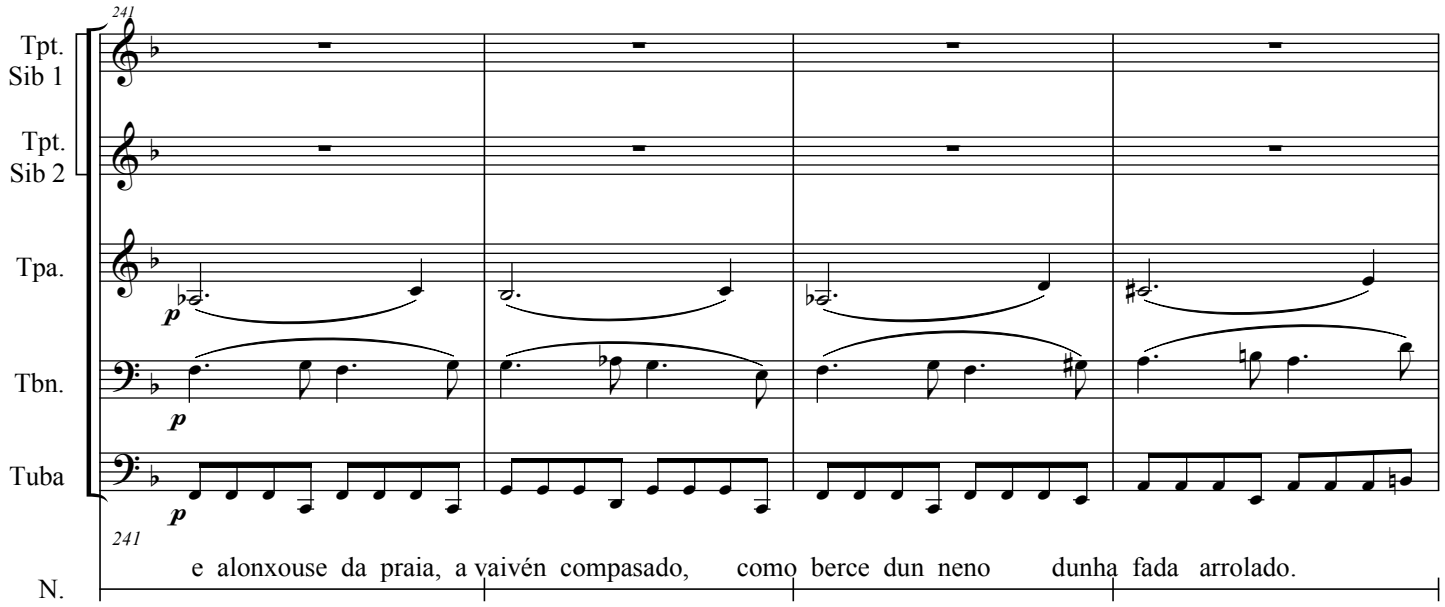
241
Tpt. Sib 1
Tpt. Sib 2
Tpa.
Tbn.
Tuba
p
241
e alonxouse da praia, a vaivén compasado, como berce dun neno dunha fada arrolado.
N.
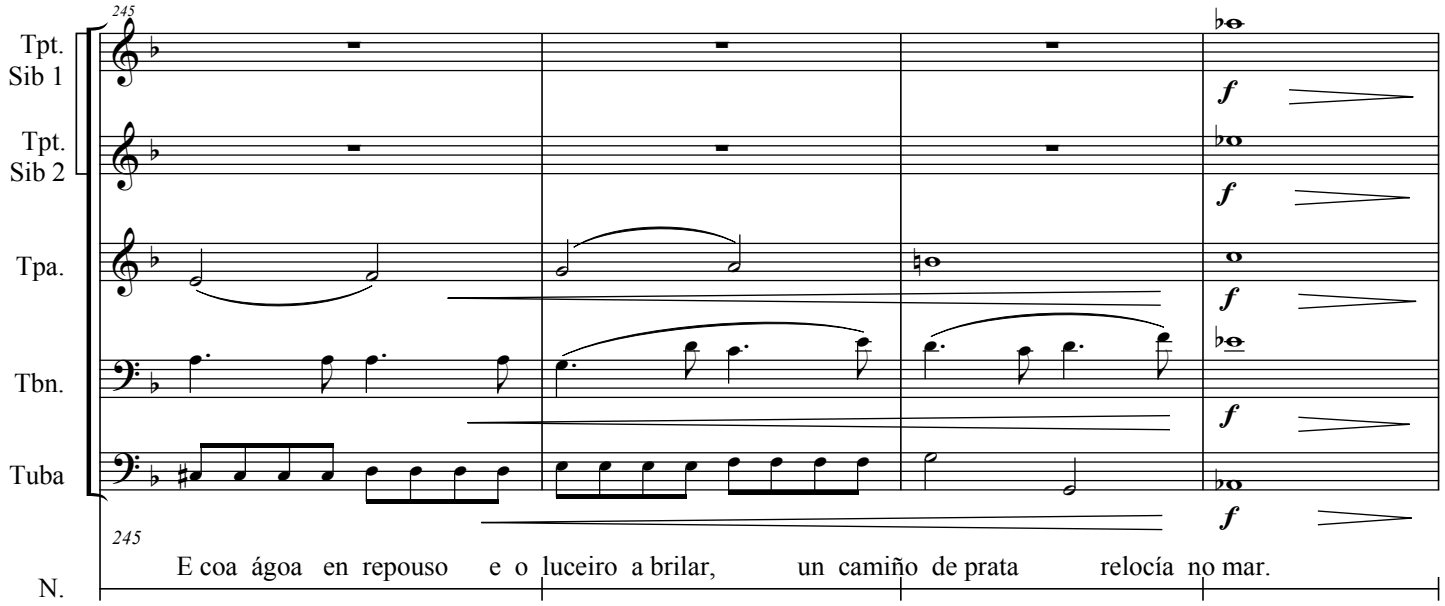
245
Tpt. Sib 1
Tpt. Sib 2
Tpa.
Tbn.
Tuba
f
245
E coa ágoa en repouso e o luceiro a brilar, un camiño de prata relocía no mar.
N.
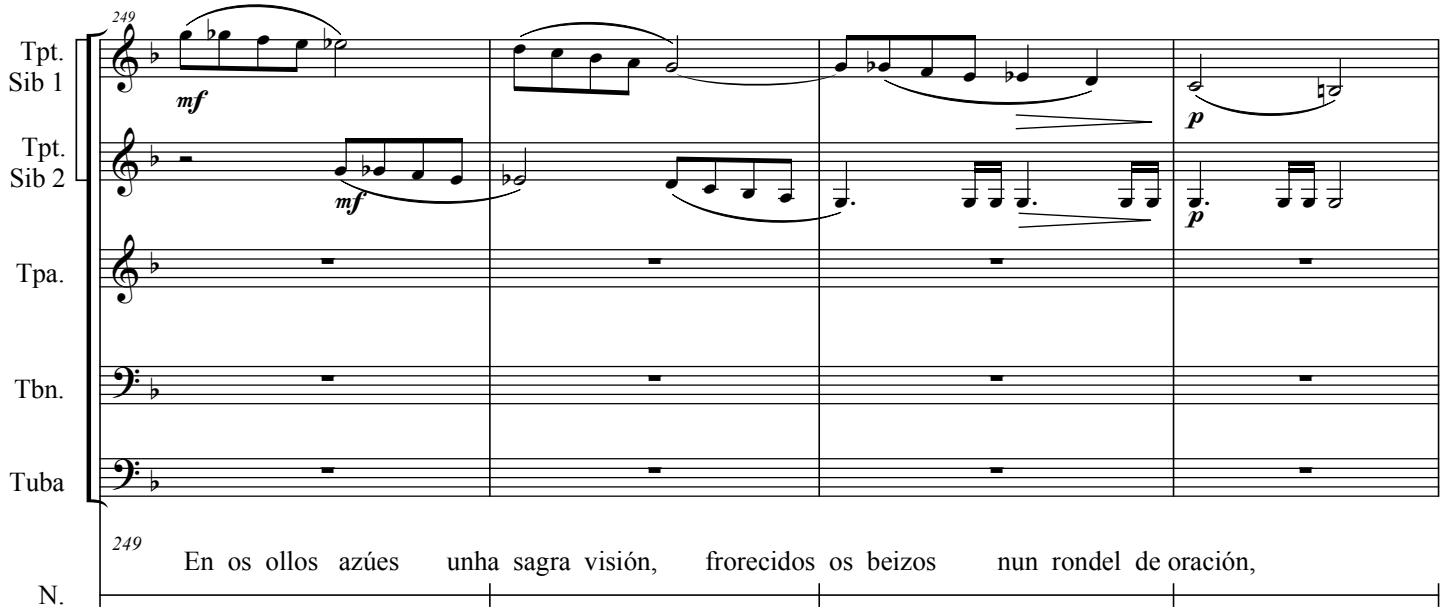
249
Tpt. Sib 1
Tpt. Sib 2
Tpa.
Tbn.
Tuba
mf
p
249
En os ollos azúes unha sagra visión, frorecidos os beizos nun rondel de oración,
N.
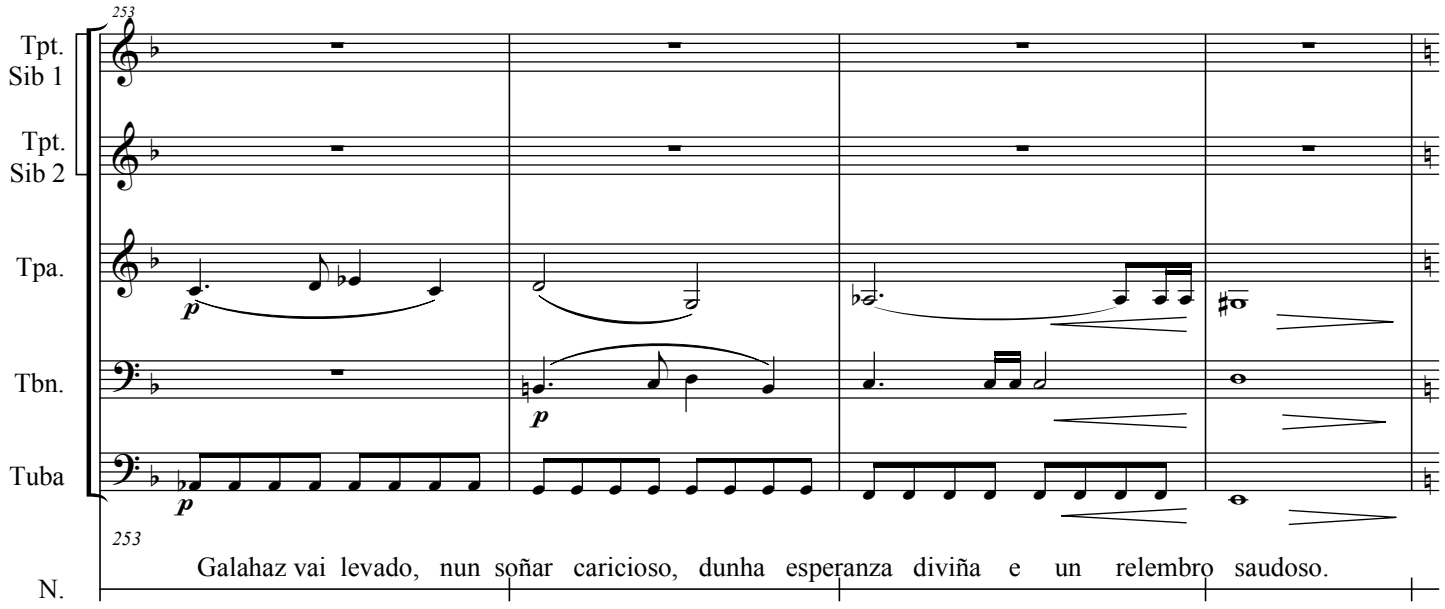
253
Tpt. Sib 1
Tpt. Sib 2
Tpa.
Tbn.
Tuba
p
253
Galahaz vai levado, nun soñar caricioso, dunha esperanza diviña e un relembro saudoso.
N.
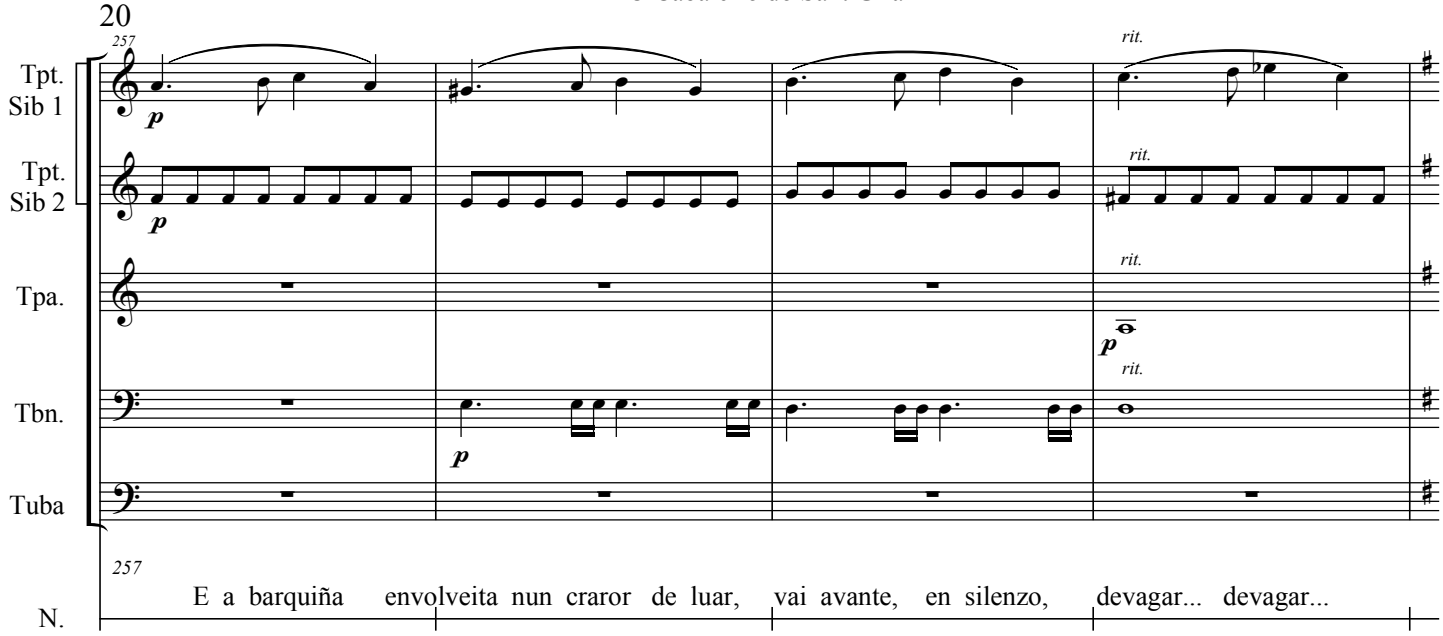
257
Tpt. Sib 1
Tpt. Sib 2
Tpa.
Tbn.
Tuba
rit.
p
257
E a barquiña envolveita nun craror de luar, vai avante, en silenzo, devagar... devagar...
N.
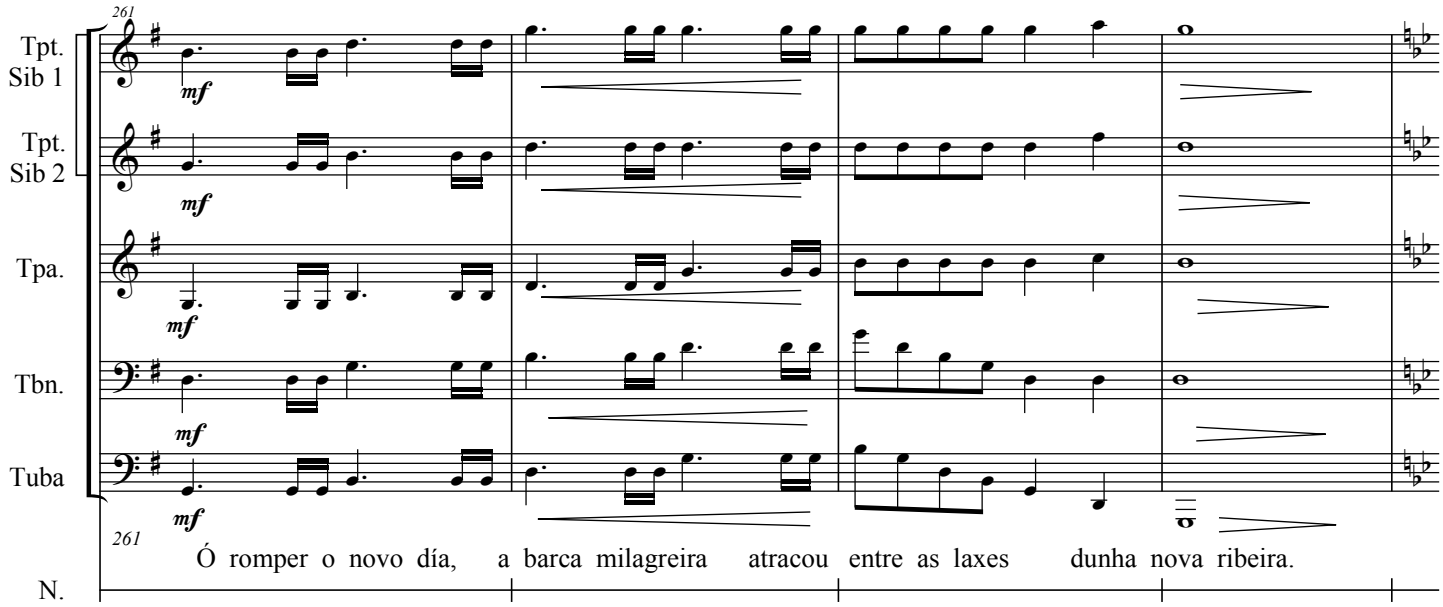
261
Tpt. Sib 1
Tpt. Sib 2
Tpa.
Tbn.
Tuba
mf
261
Ó romper o novo día, a barca milagreira atracou entre as laxes dunha nova ribeira.
N.

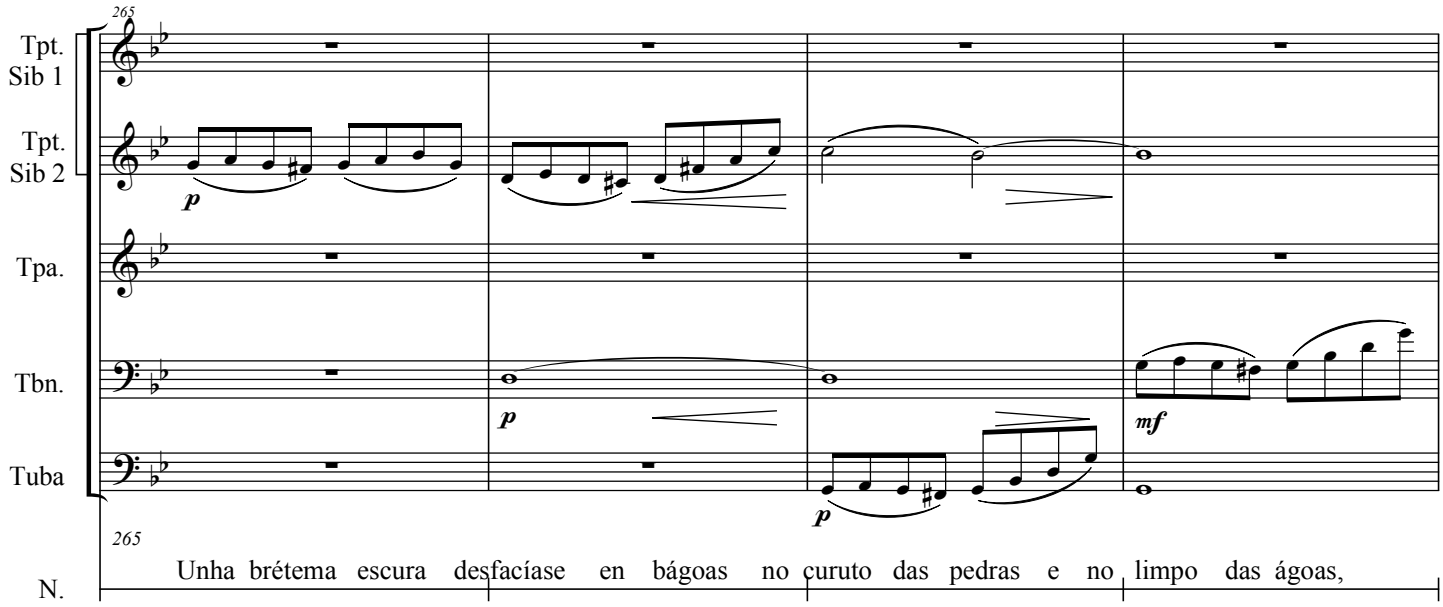
265
Tpt. Sib 1
Tpt. Sib 2
Tpa.
Tbn.
Tuba
p
mf
265
Unha brétema escura desfacíase en bágoas no curuto das pedras e no limpo das ágoas,
N.
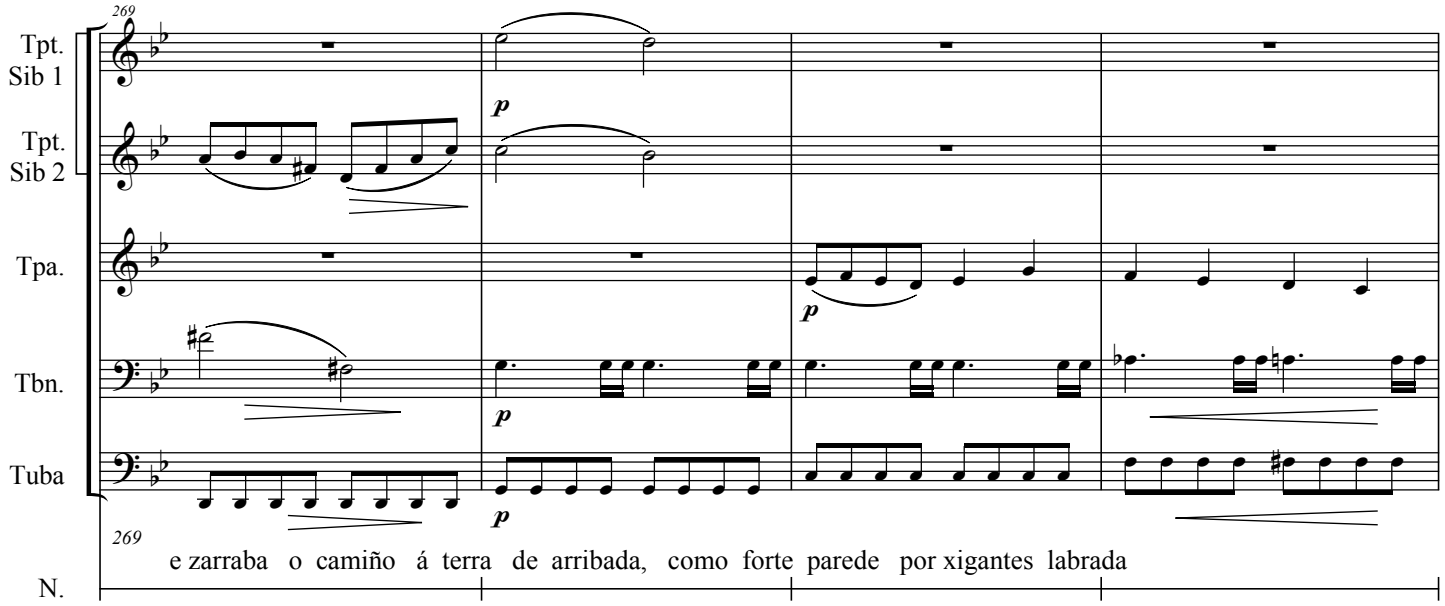
269
Tpt. Sib 1
Tpt. Sib 2
Tpa.
Tbn.
Tuba
p
269
e zarraba o camiño á terra de arribada, como forte parede por xigantes labrada
N.
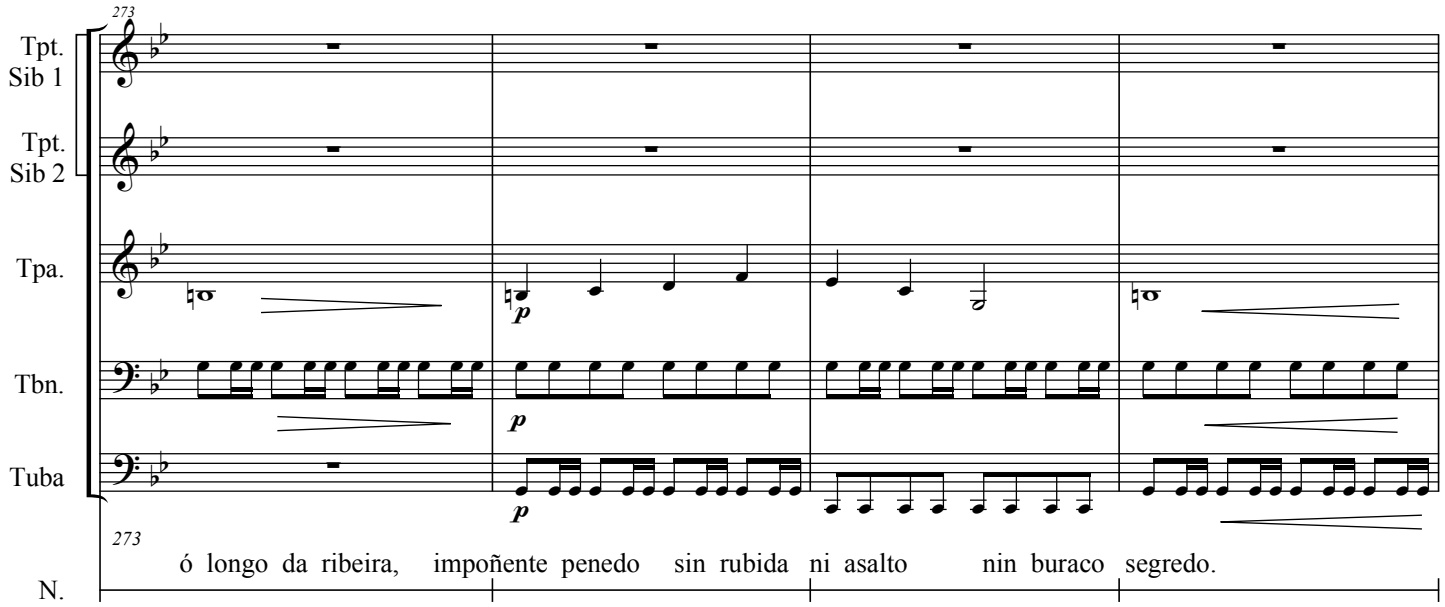
273
Tpt. Sib 1
Tpt. Sib 2
Tpa.
Tbn.
Tuba
p
273
ó longo da ribeira, impoñente penedo sin rubida ni asalto nin buraco segredo.
N.
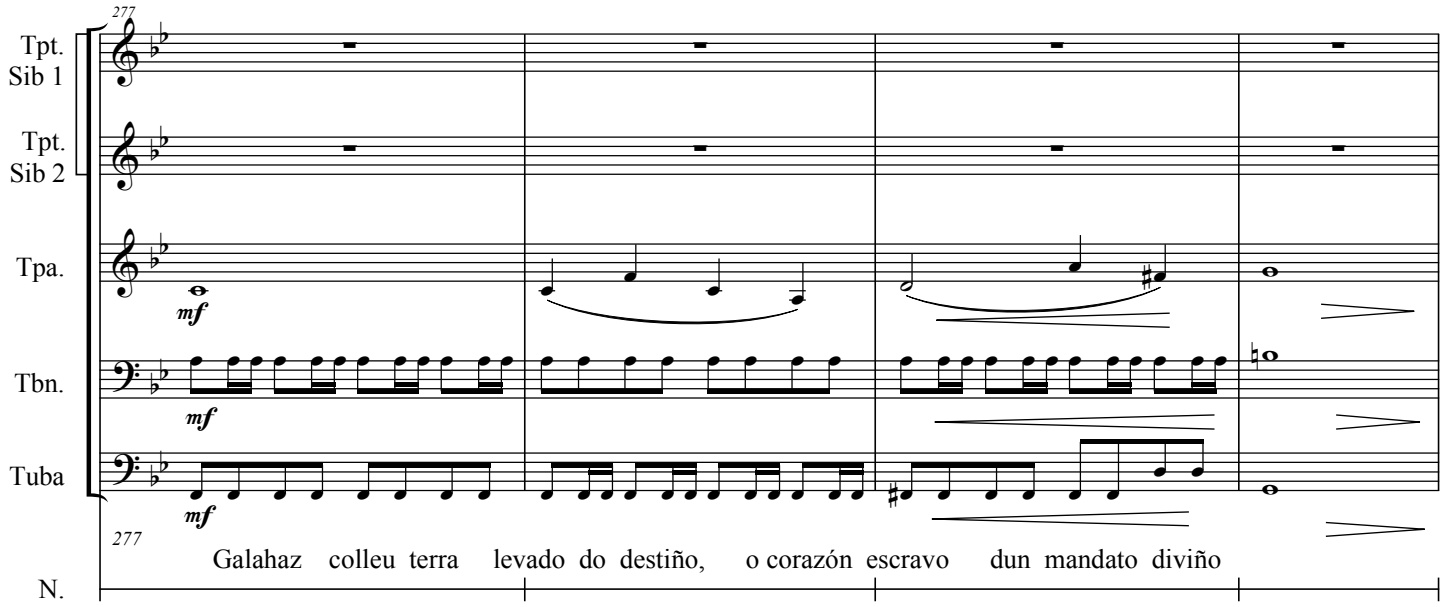
277
Tpt. Sib 1
Tpt. Sib 2
Tpa.
Tbn.
Tuba
mf
277
Galahaz colleu terra levado do destiño, o corazón escravo dun mandato diviño
N.
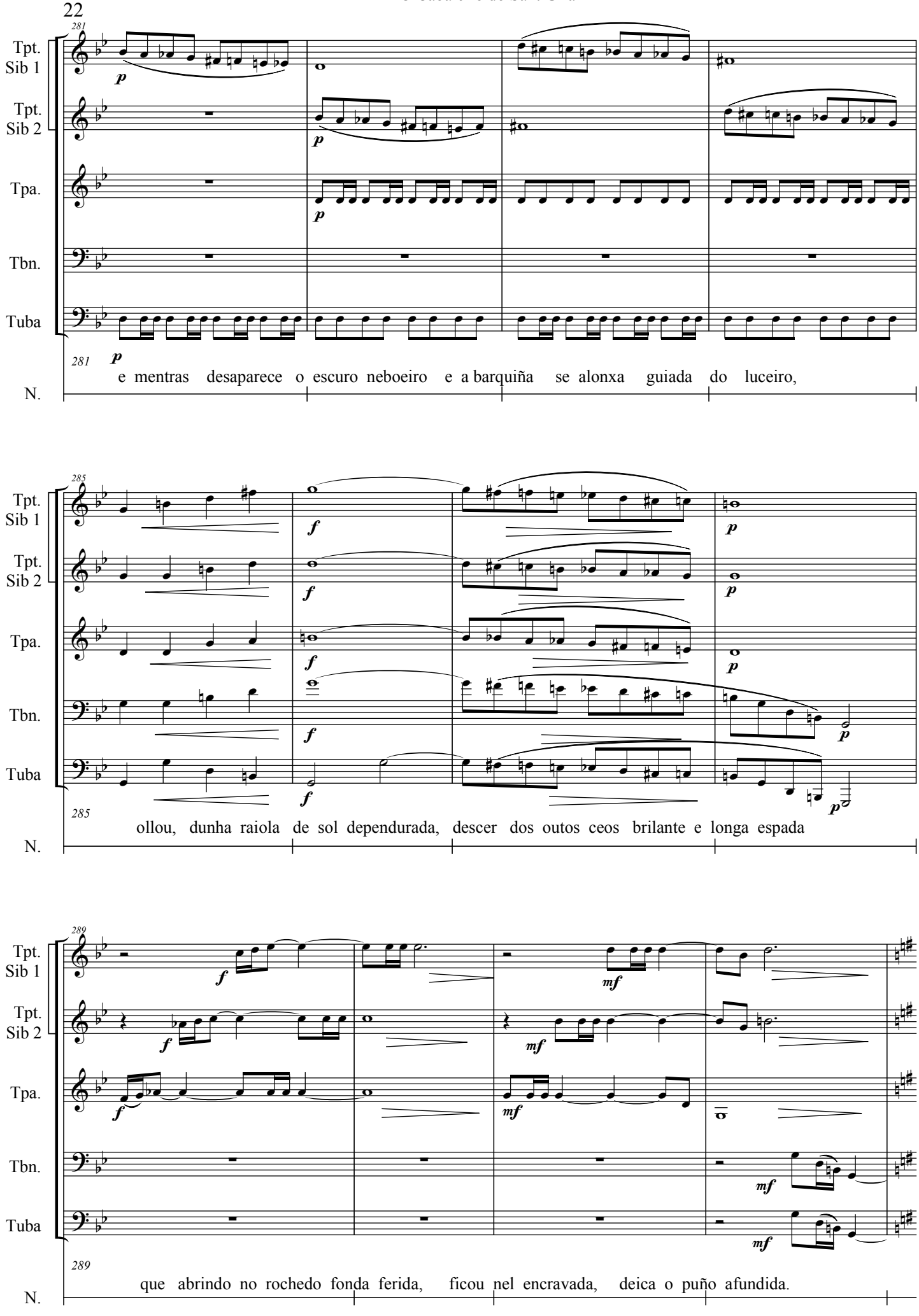
281
Tpt. Sib 1
Tpt. Sib 2
Tpa.
Tbn.
Tuba
p
281
e mentras desaparece o escuro neboeiro e a barquiña se alonxa guiada do luceiro,
N.
285
f
p
285
ollou, dunha raiola de sol dependurada, descer dos outos ceos brilante e longa espada
N.
289
f
mf
289
que abrindo no rochedo fonda ferida, ficou nel encravada, deica o puño afundida.
N.

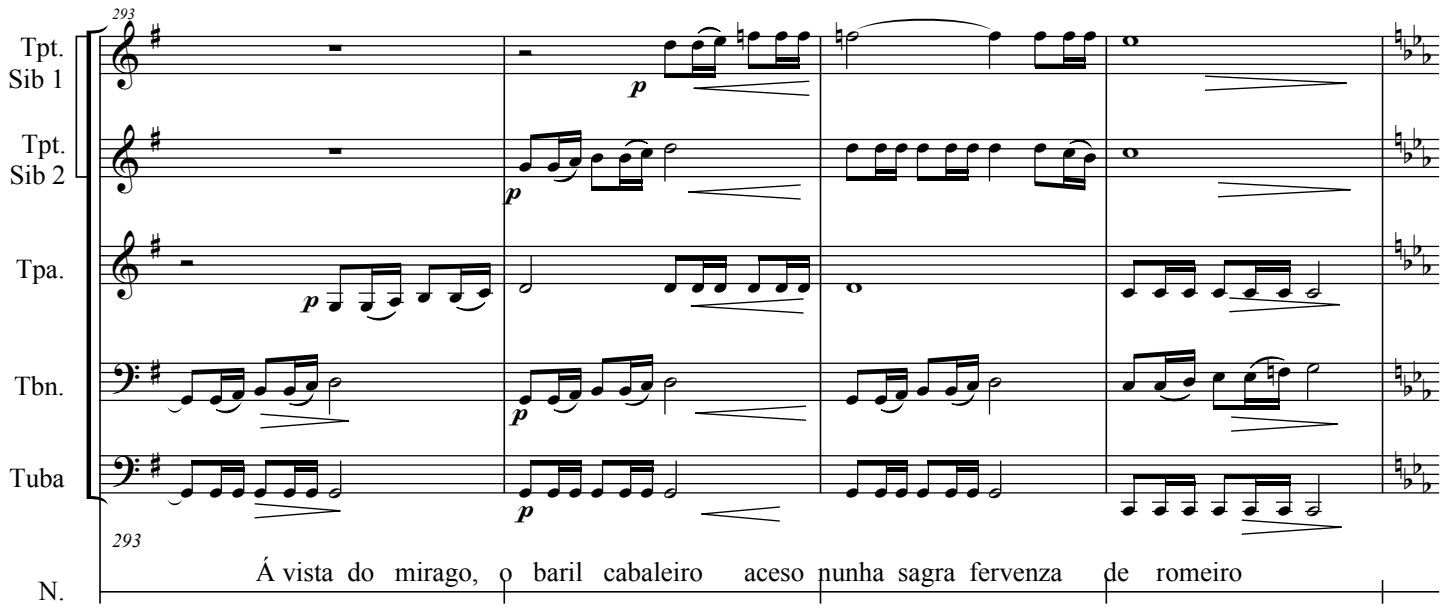
293
Tpt. Sib 1
Tpt. Sib 2
Tpa.
Tbn.
Tuba
293
N.
Á vista do mirago, o baril cabaleiro aceso nunha sagra fervenza de romeiro
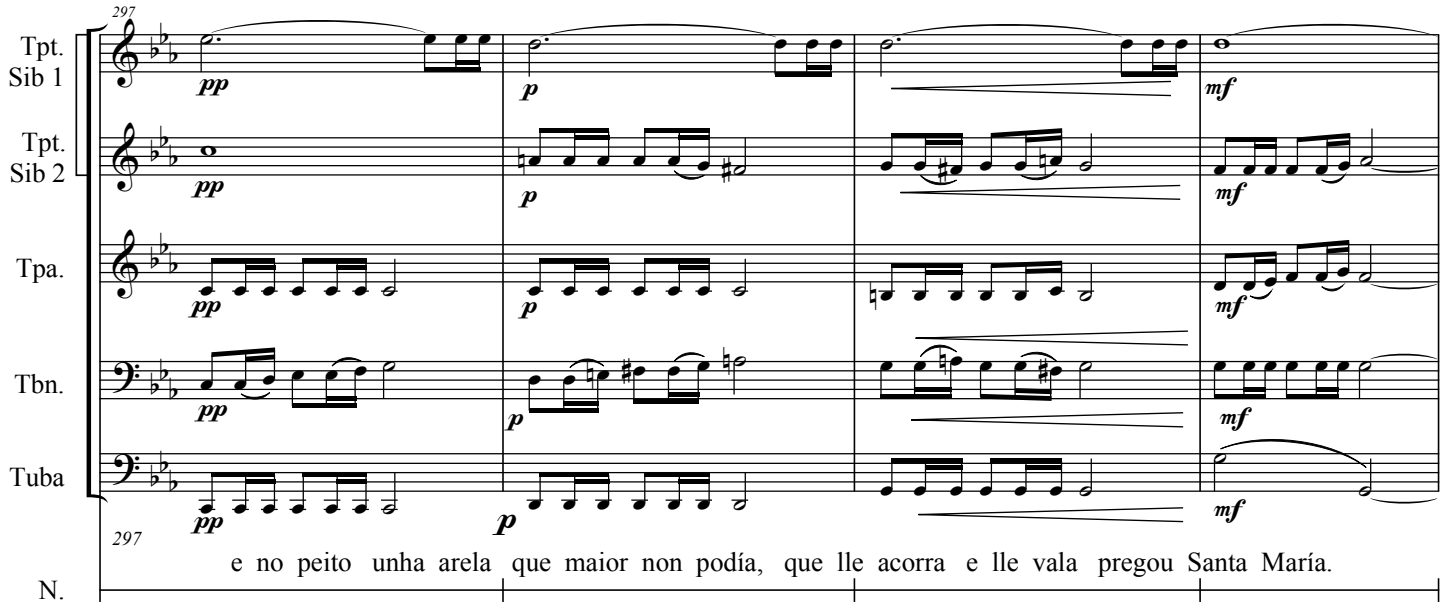
297
Tpt. Sib 1
Tpt. Sib 2
Tpa.
Tbn.
Tuba
297
N.
e no peito unha arela que maior non podía, que lle acorra e lle vala pregou Santa María.
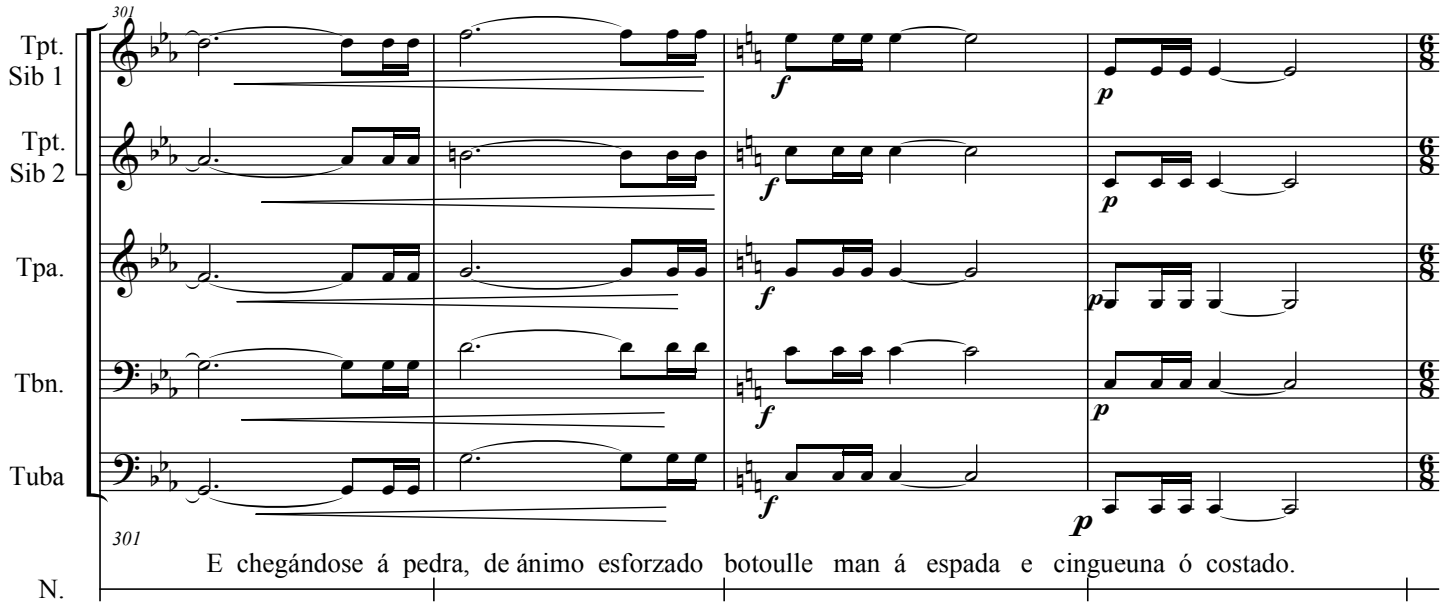
301
Tpt. Sib 1
Tpt. Sib 2
Tpa.
Tbn.
Tuba
301
N.
E chegándose á pedra, de ánimo esforzado botoulle man á espada e cingueuna ó costado.
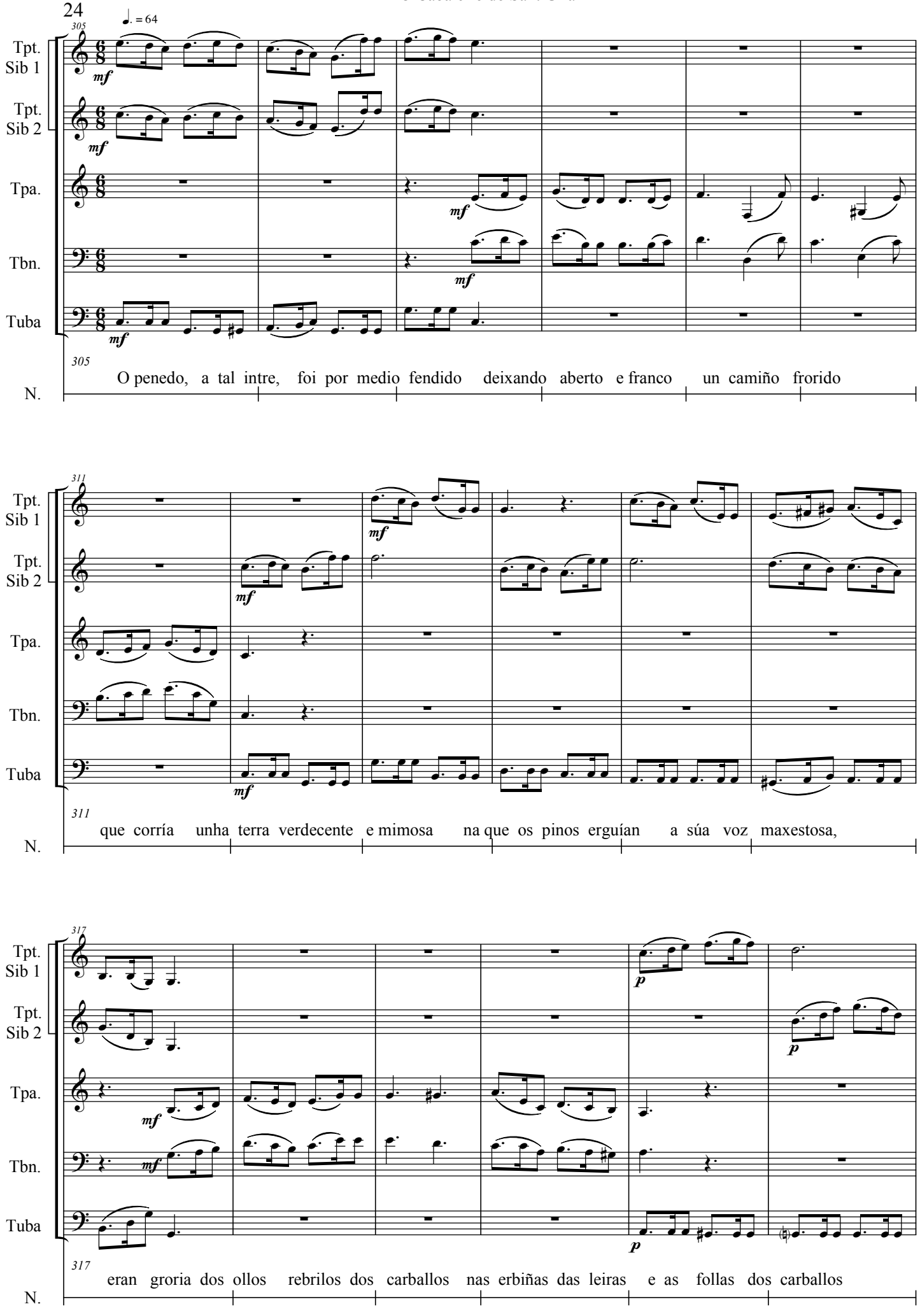
♩. = 64
305
Tpt. Sib 1
Tpt. Sib 2
Tpa.
Tbn.
Tuba
mf
O penedo, a tal intre, foi por medio fendido deixando aberto e franco un camiño frorido
311
que corría unha terra verdecente e mimosa na que os pinos erguían a súa voz maxestosa,
317
p
eran groria dos ollos rebrilos dos carballos nas erbiñas das leiras e as follas dos carballos
N.
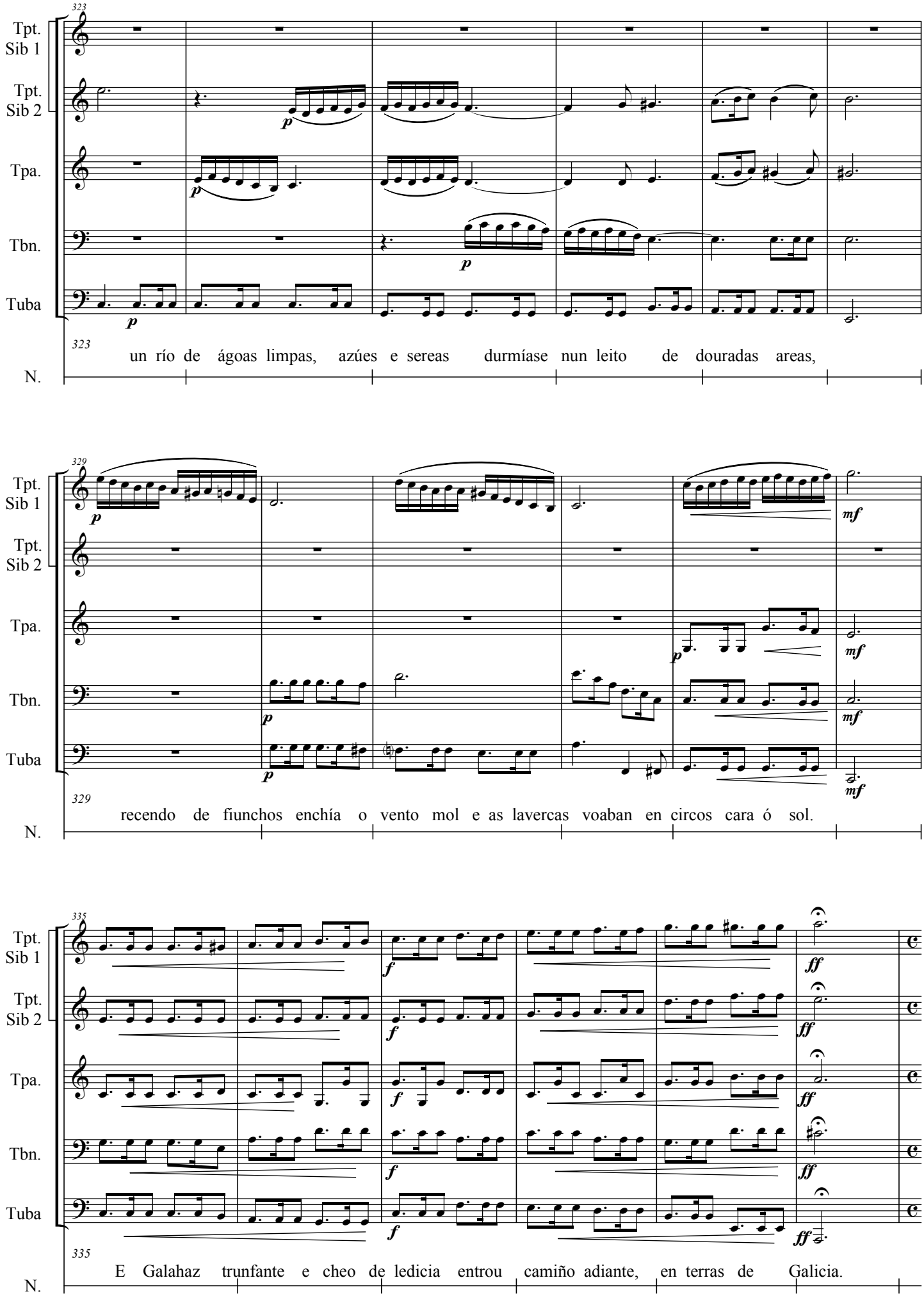
323
Tpt. Sib 1
Tpt. Sib 2
Tpa.
Tbn.
Tuba
p
323
un río de ágoas limpas, azúes e sereas durmíase nun leito de douradas areas,
N.
329
Tpt. Sib 1
Tpt. Sib 2
Tpa.
Tbn.
Tuba
p
mf
329
recendo de fiunchos enchía o vento mol e as lavercas voaban en circos cara ó sol.
N.
335
Tpt. Sib 1
Tpt. Sib 2
Tpa.
Tbn.
Tuba
f
ff
335
E Galahaz trunfante e cheo de ledicia entrou camiño adiante, en terras de Galicia.
N.
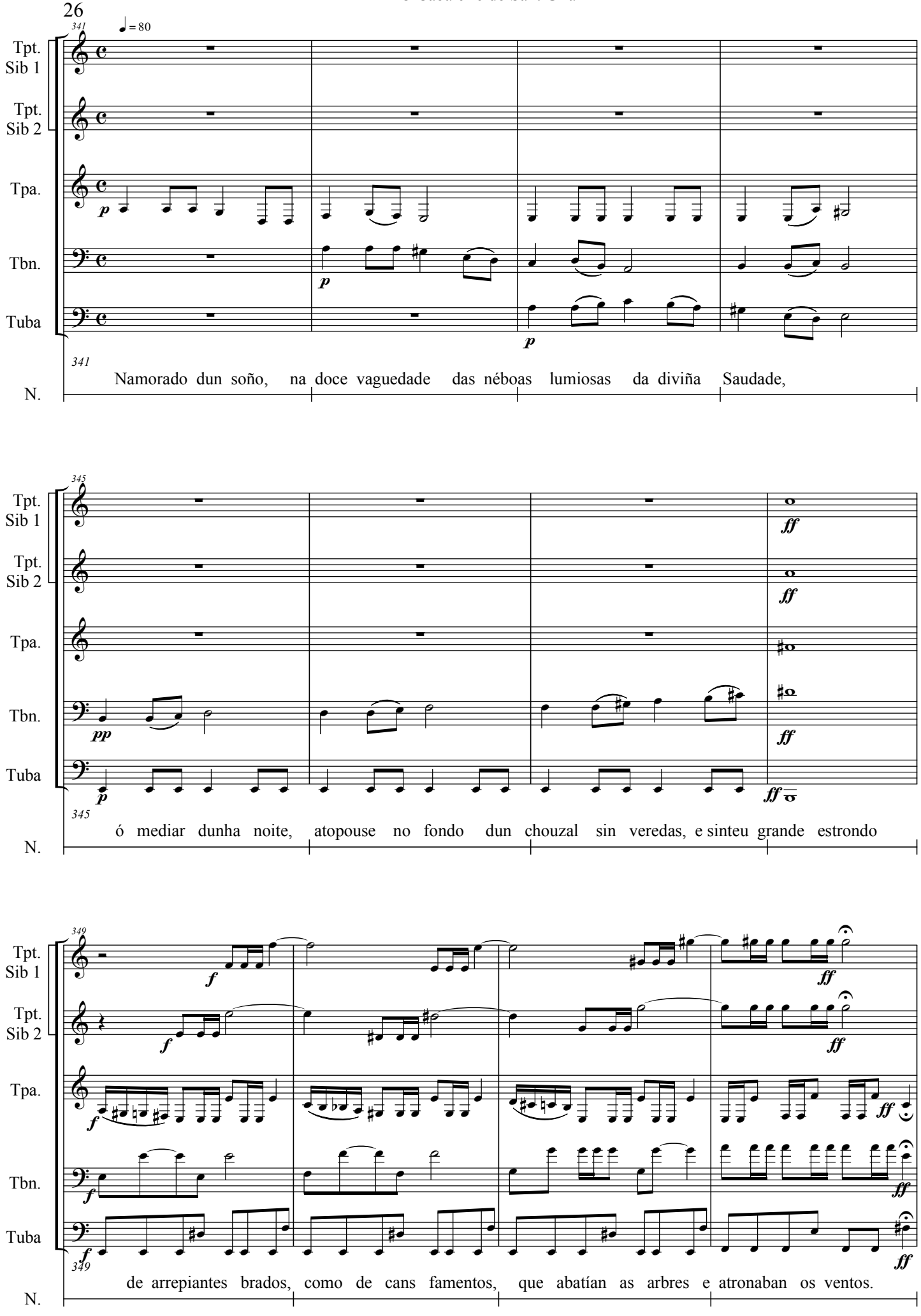
341
♩ = 80
Tpt. Sib 1
Tpt. Sib 2
Tpa.
Tbn.
Tuba
p
341
Namorado dun soño, na doce vaguedade das néboas lumiosas da diviña Saudade,
N.
345
ff
pp
ó mediar dunha noite, atopouse no fondo dun chouzal sin veredas, e sinteu grande estrondo
349
f
de arrepiantes brados, como de cans famentos, que abatían as arbres e atronaban os ventos.
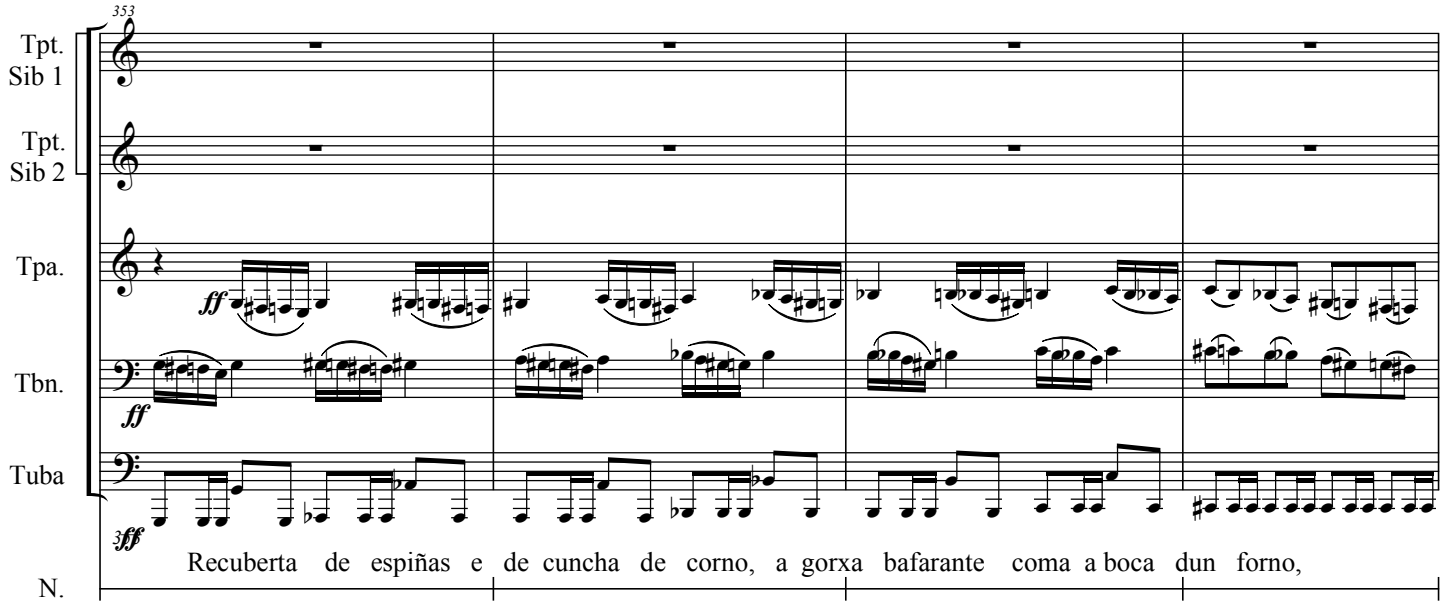
353
Tpt. Sib 1
Tpt. Sib 2
Tpa.
Tbn.
Tuba
ff
Recuberta de espiñas e de cuncha de corno, a gorxa bafarante coma a boca dun forno,
N.
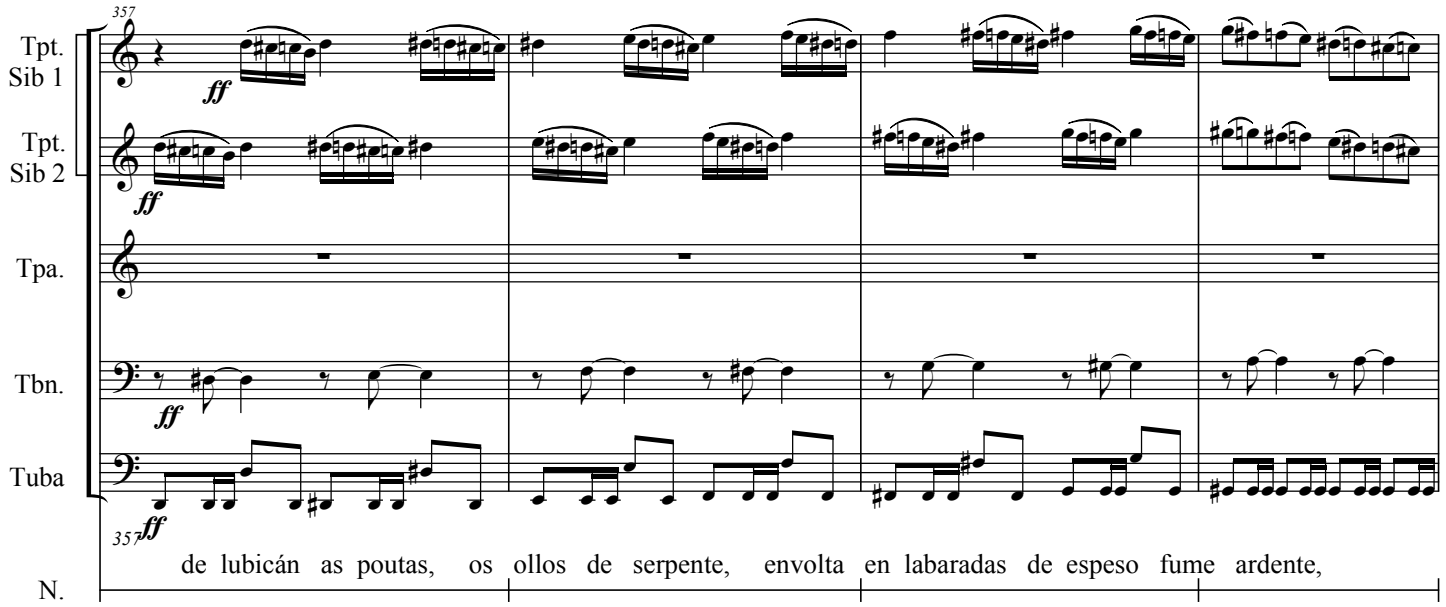
357
Tpt. Sib 1
Tpt. Sib 2
Tpa.
Tbn.
Tuba
ff
de lubicán as poutas, os ollos de serpente, envolta en labaradas de espeso fume ardente,
N.

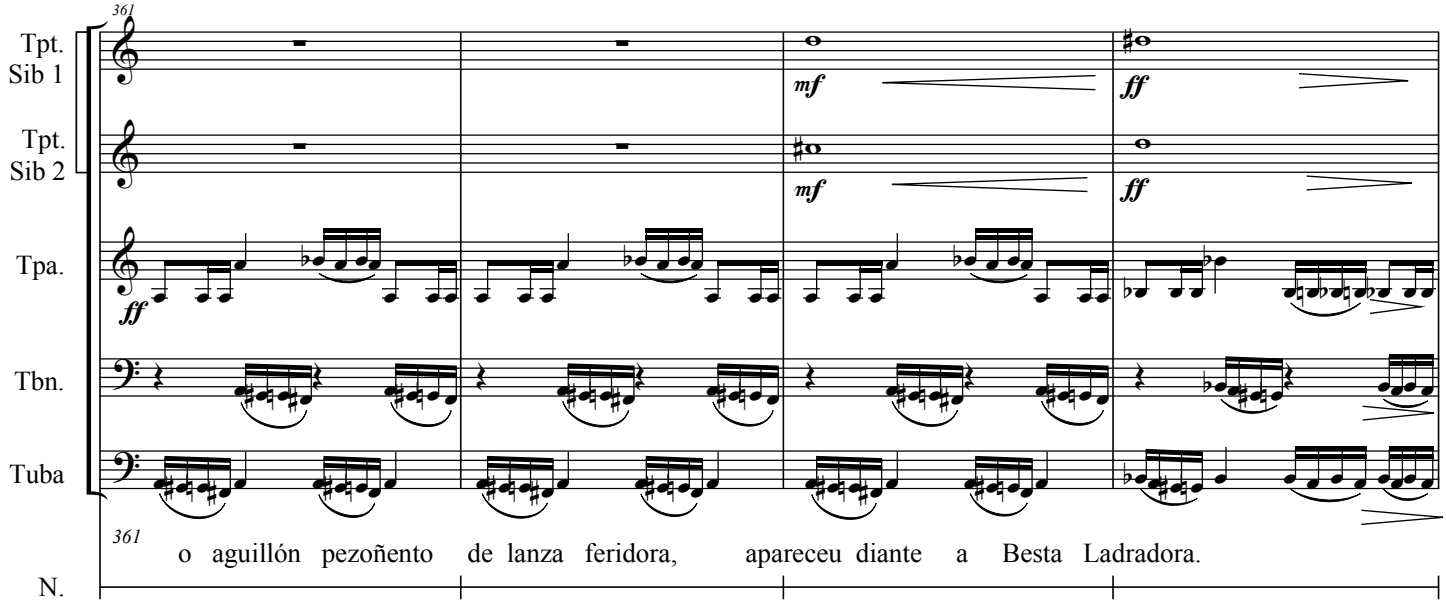
361
Tpt. Sib 1
Tpt. Sib 2
Tpa.
Tbn.
Tuba
mf
ff
o aguillón pezoñento de lanza feridora, apareceu diante a Besta Ladradora.
N.
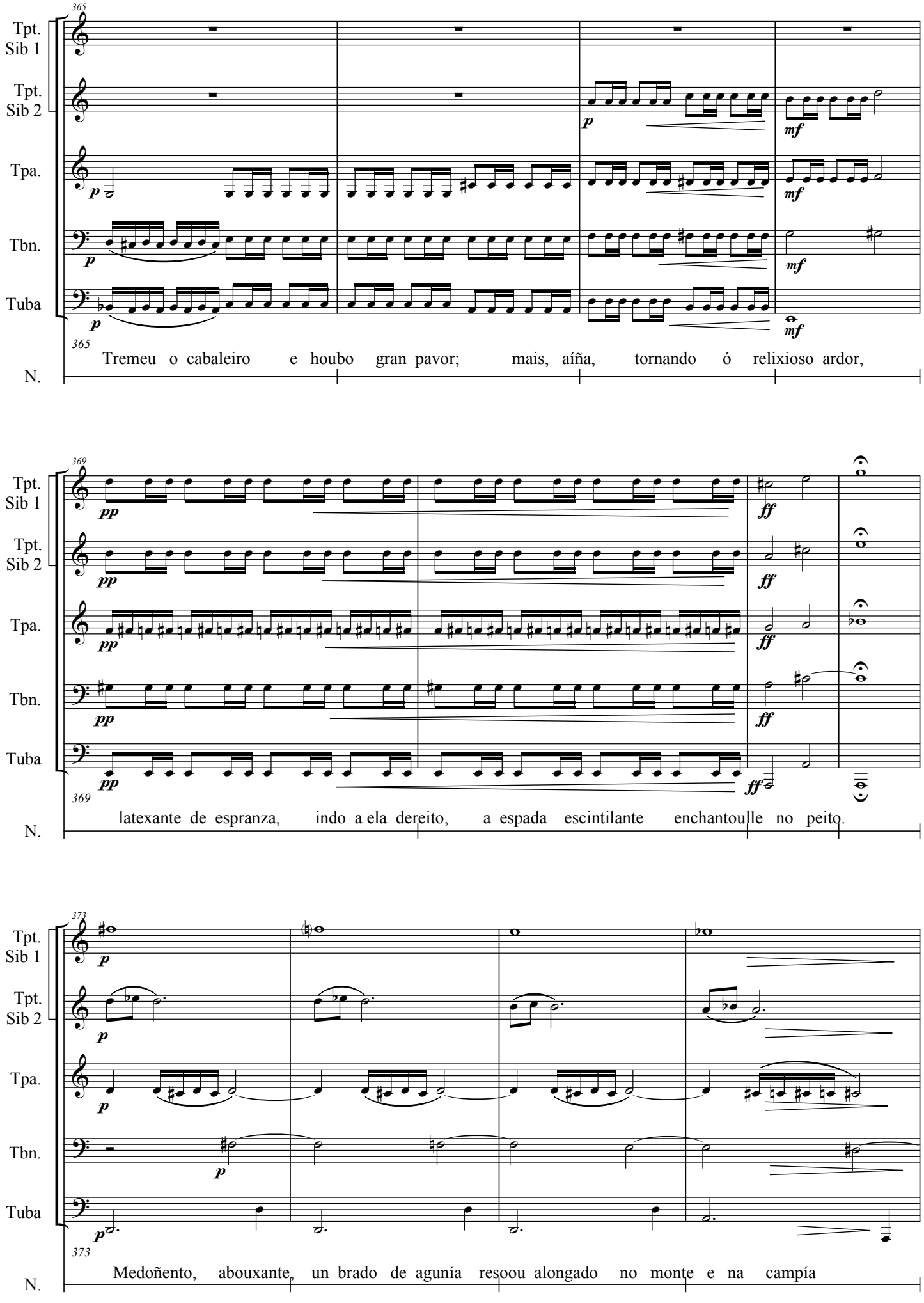
365
Tpt. Sib 1
Tpt. Sib 2
Tpa.
Tbn.
Tuba
N.
Tremeu o cabaleiro e houbo gran pavor; mais, aíña, tornando ó relixioso ardor,
369
latexante de espranza, indo a ela dereito, a espada escintilante enchantoulle no peito.
373
Medoñento, abouxante, un brado de agunía resoou alongado no monte e na campía
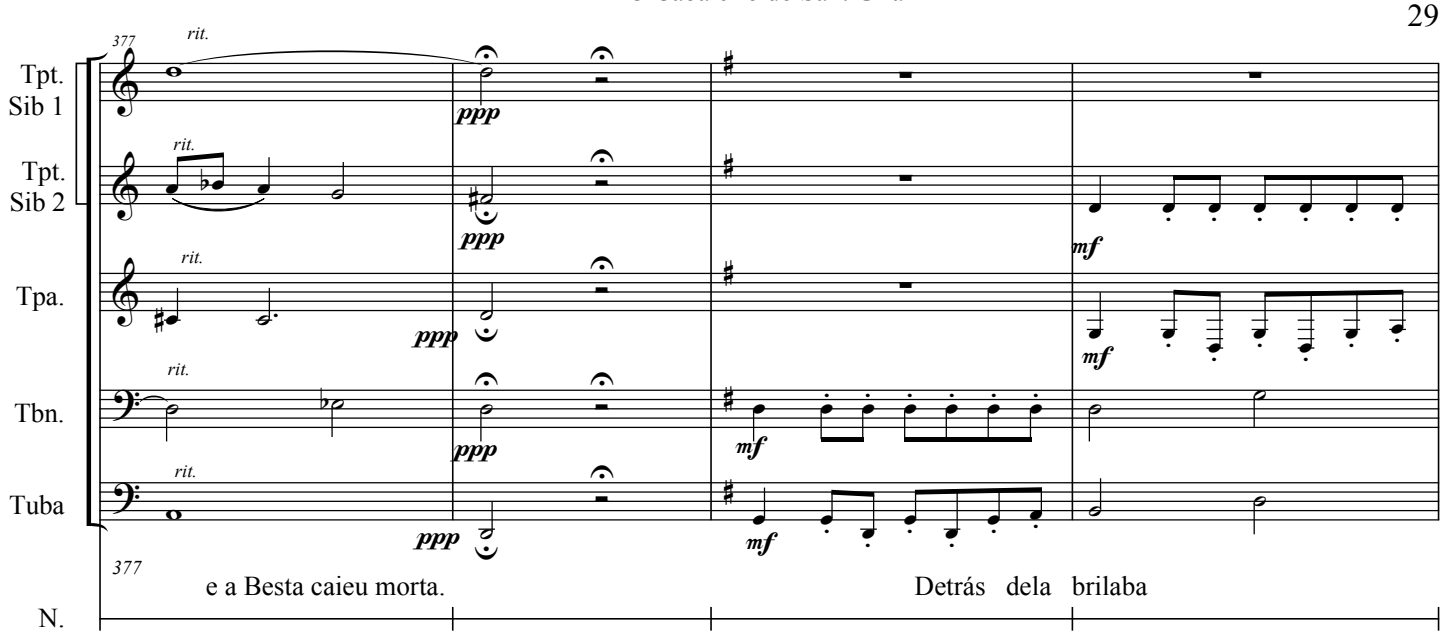
377
rit.
Tpt. Sib 1
Tpt. Sib 2
Tpa.
Tbn.
Tuba
ppp
mf
377
e a Besta caieu morta.
Detrás dela brilaba
N.
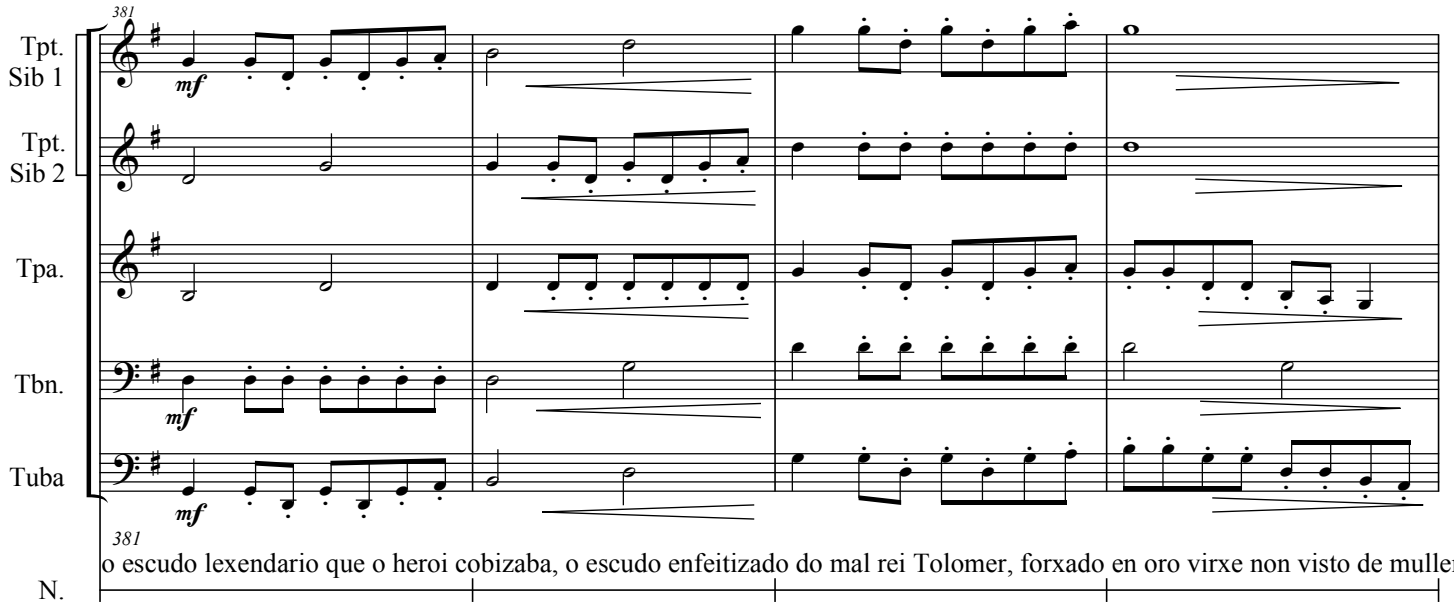
381
Tpt. Sib 1
Tpt. Sib 2
Tpa.
Tbn.
Tuba
mf
381
o escudo lexendario que o heroi cobizaba, o escudo enfeitizado do mal rei Tolomer, forxado en oro virxe non visto de muller.
N.
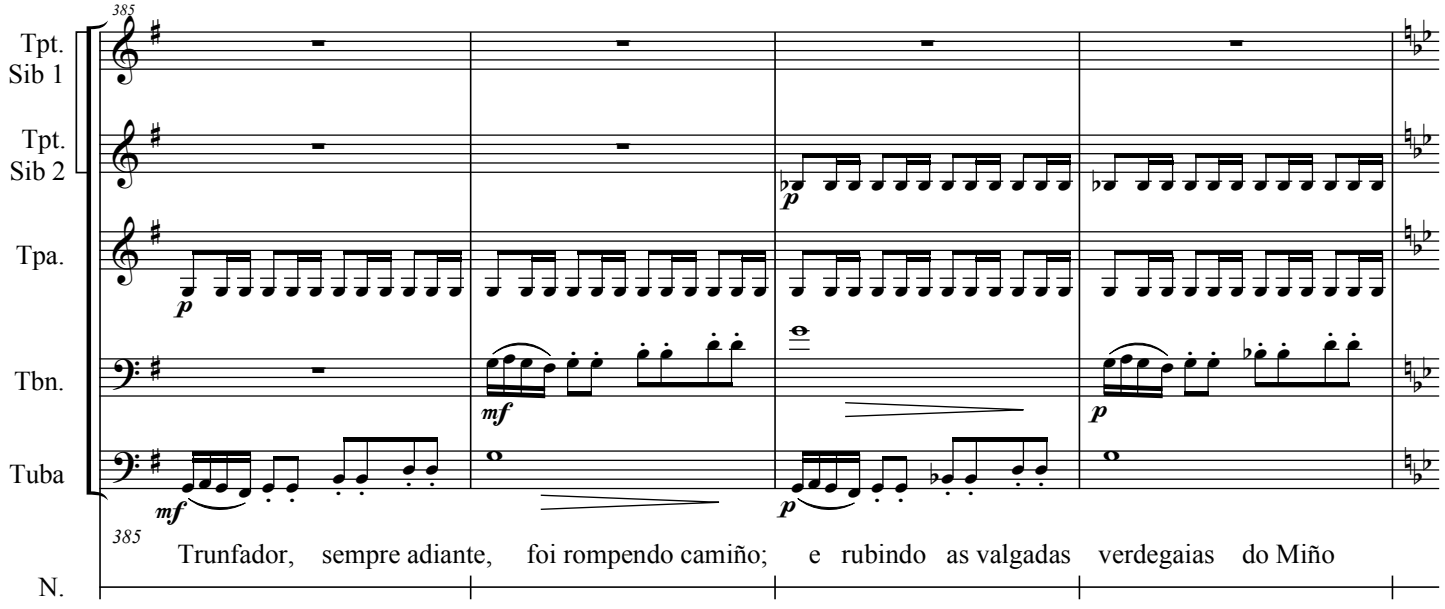
385
Tpt. Sib 1
Tpt. Sib 2
Tpa.
Tbn.
Tuba
p
mf
385
Trunfador, sempre adiante, foi rompendo camiño; e rubindo as valgadas verdegaias do Miño
N.
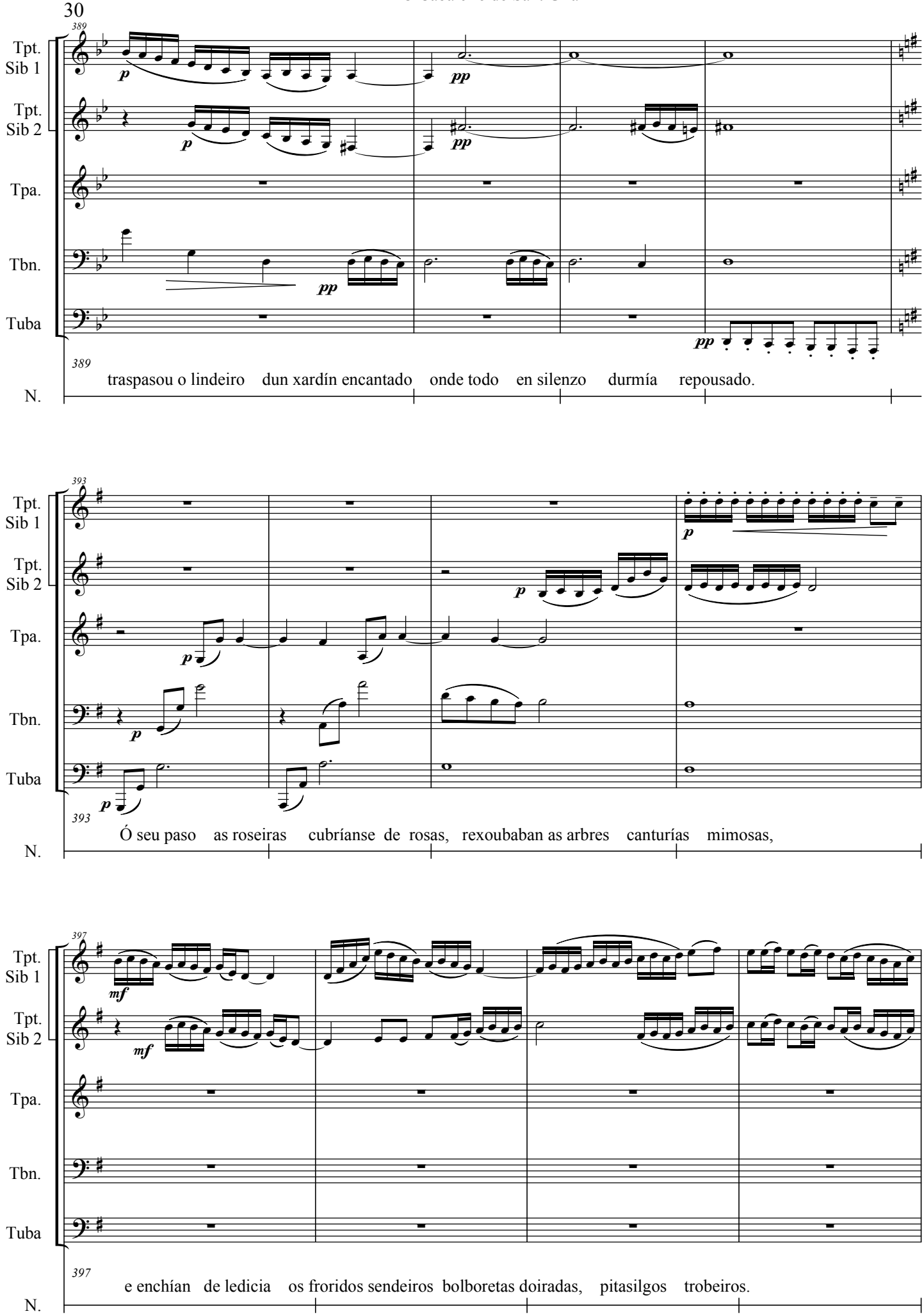
389
Tpt. Sib 1
Tpt. Sib 2
Tpa.
Tbn.
Tuba
p
pp
389
traspasou o lindeiro dun xardín encantado onde todo en silenzo durmía repousado.
N.
393
Tpt. Sib 1
Tpt. Sib 2
Tpa.
Tbn.
Tuba
p
393
Ó seu paso as roseiras cubríanse de rosas, rexoubaban as arbres canturías mimosas,
N.
397
Tpt. Sib 1
Tpt. Sib 2
Tpa.
Tbn.
Tuba
mf
397
e enchían de ledicia os froridos sendeiros bolboretas doiradas, pitasilgos trobeiros.
N.

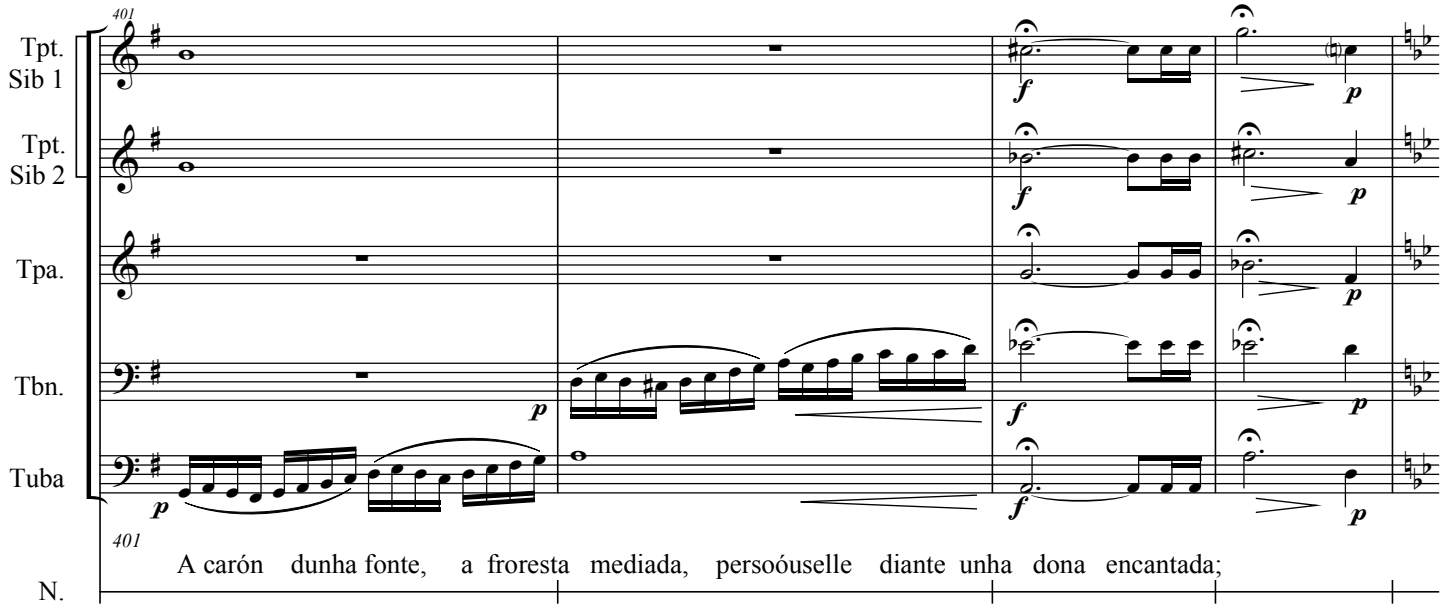
401
Tpt. Sib 1
Tpt. Sib 2
Tpa.
Tbn.
Tuba
401
A carón dunha fonte, a froresta mediada, persoóuselle diante unha dona encantada;
N.

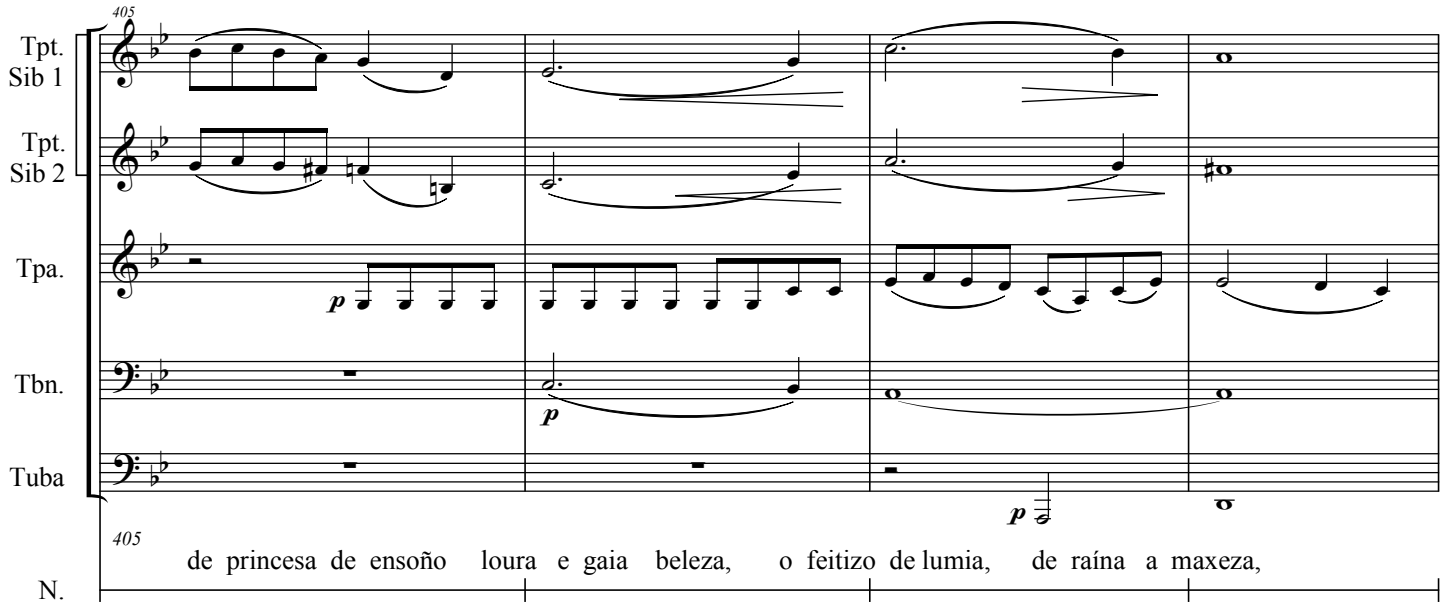
405
Tpt. Sib 1
Tpt. Sib 2
Tpa.
Tbn.
Tuba
405
de princesa de ensoño loura e gaia beleza, o feitizo de lumia, de raína a maxeza,
N.

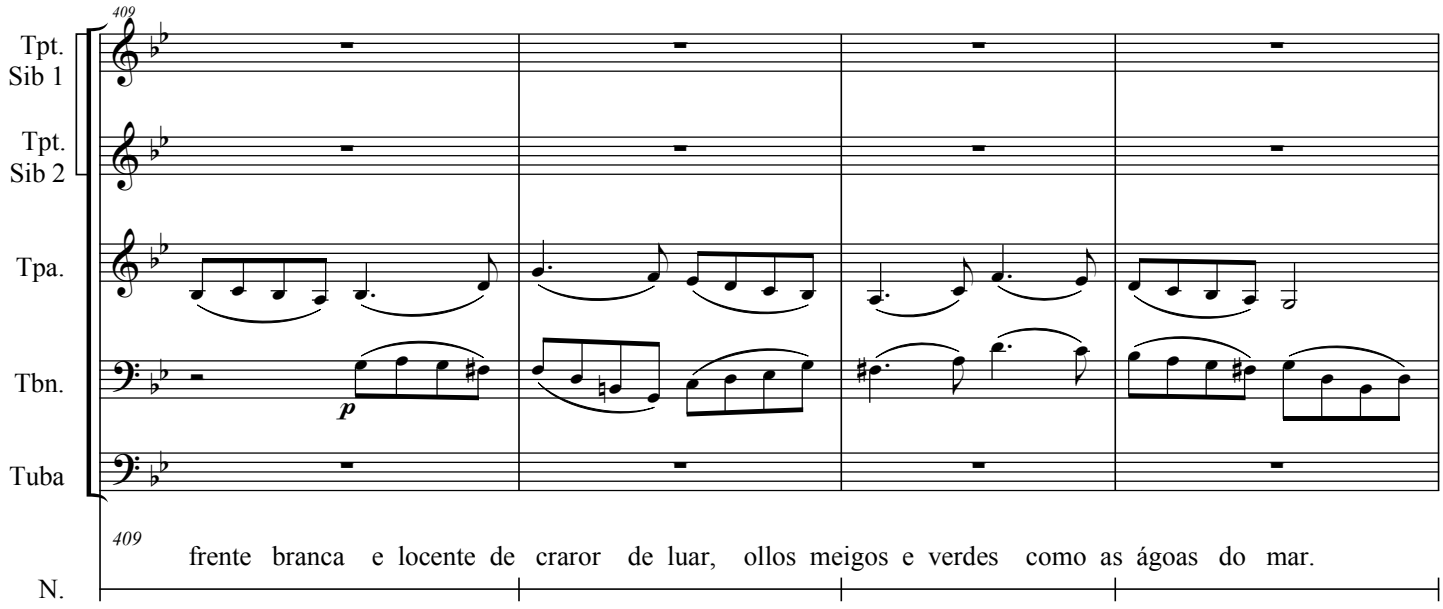
409
Tpt. Sib 1
Tpt. Sib 2
Tpa.
Tbn.
Tuba
409
frente branca e locente de craror de luar, ollos meigos e verdes como as ágoas do mar.
N.
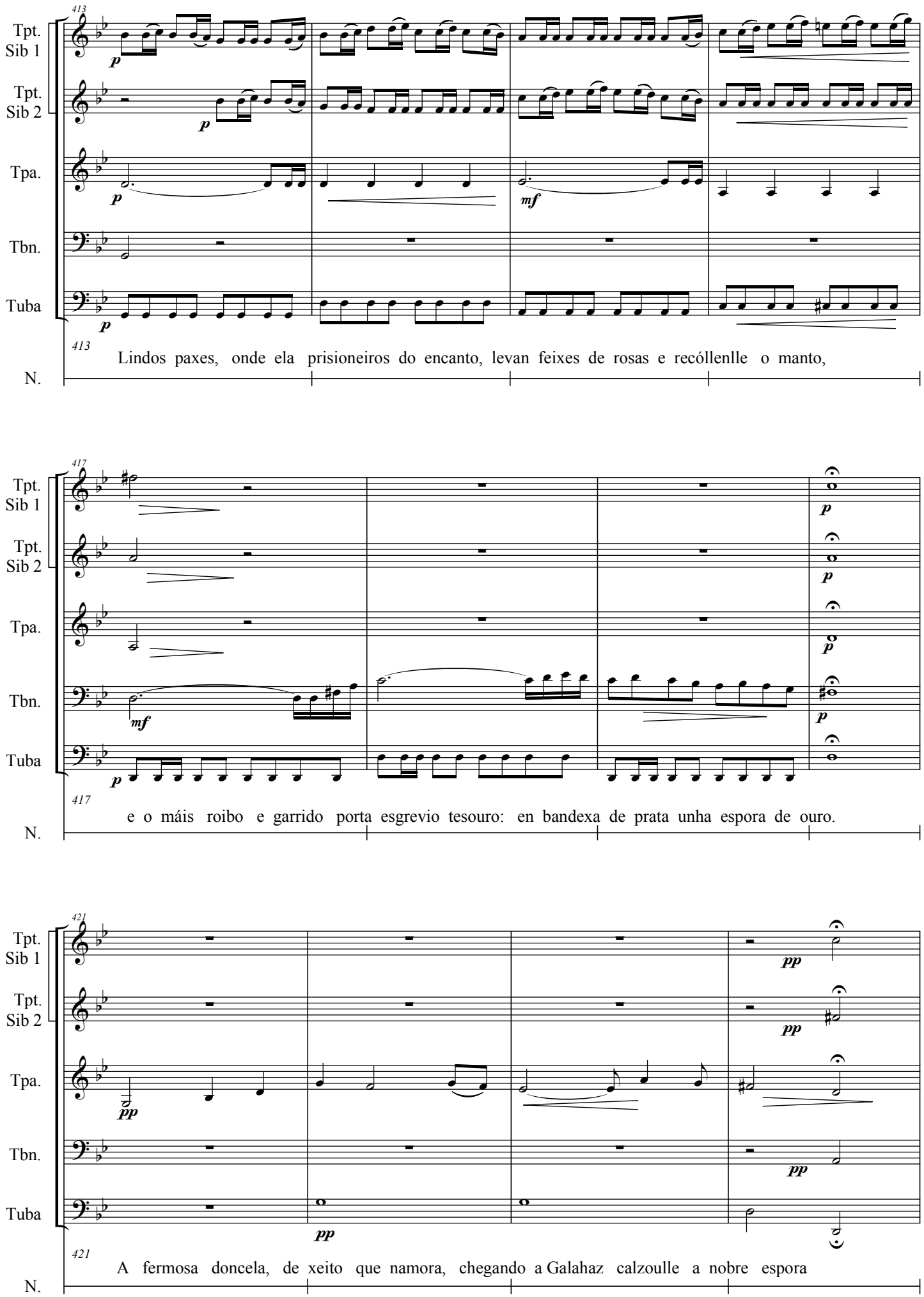
413
Tpt. Sib 1
Tpt. Sib 2
Tpa.
Tbn.
Tuba
p
mf
413
Lindos paxes, onde ela prisioneiros do encanto, levan feixes de rosas e recóllenlle o manto,
N.
417
pp
417
e o máis roibo e garrido porta esgrevio tesouro: en bandexa de prata unha espora de ouro.
421
421
A fermosa doncela, de xeito que namora, chegando a Galahaz calzoulle a nobre espora
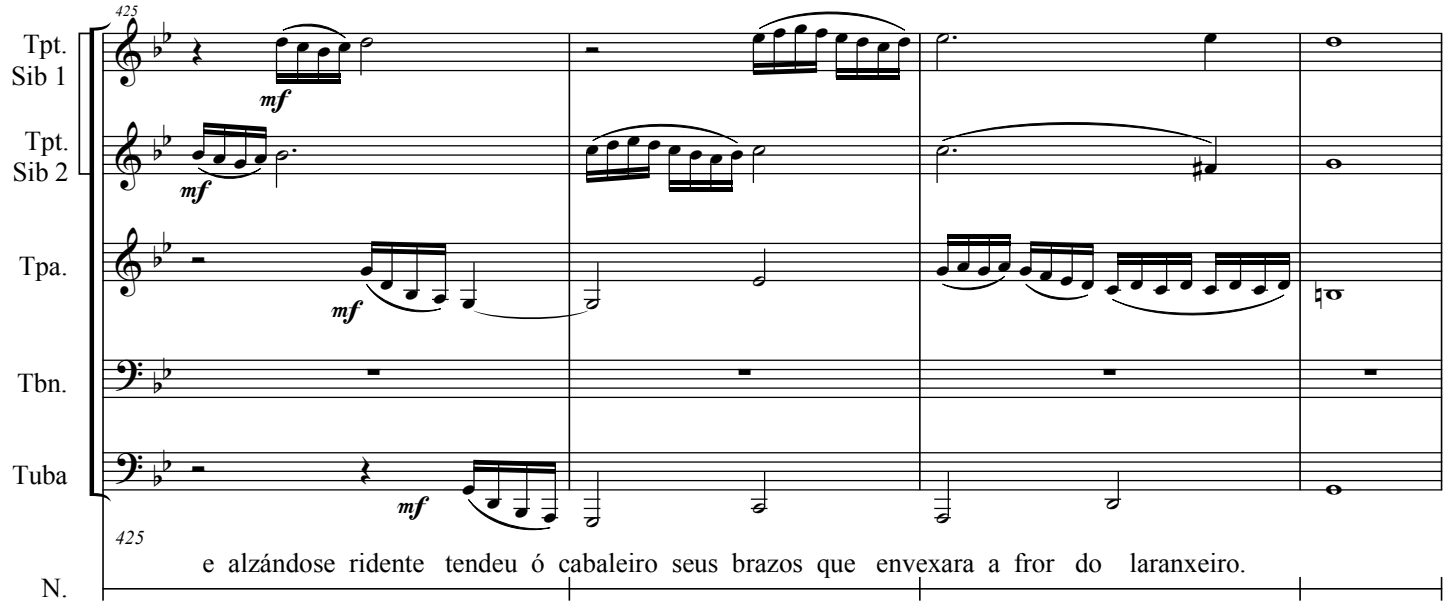
425
Tpt. Sib 1
Tpt. Sib 2
Tpa.
Tbn.
Tuba
mf
425
e alzándose ridente tendeu ó cabaleiro seus brazos que envexara a fror do laranxeiro.
N.

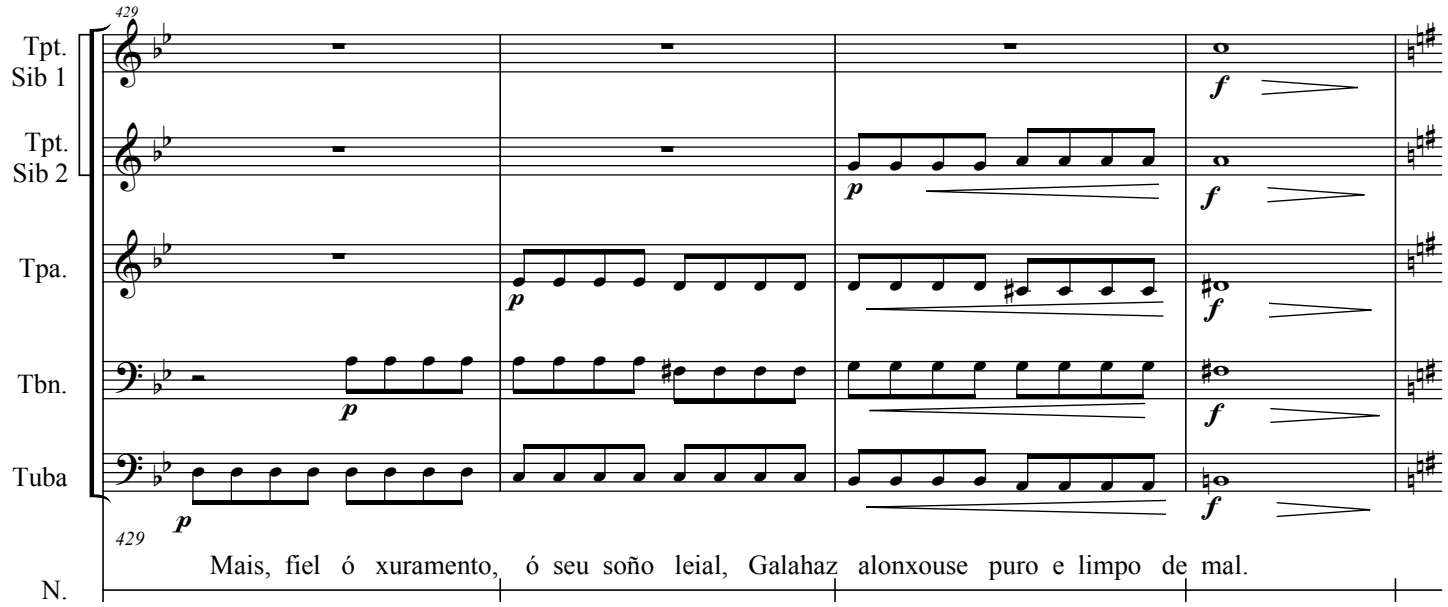
429
Tpt. Sib 1
Tpt. Sib 2
Tpa.
Tbn.
Tuba
p
f
429
Mais, fiel ó xuramento, ó seu soño leial, Galahaz alonxouse puro e limpo de mal.
N.
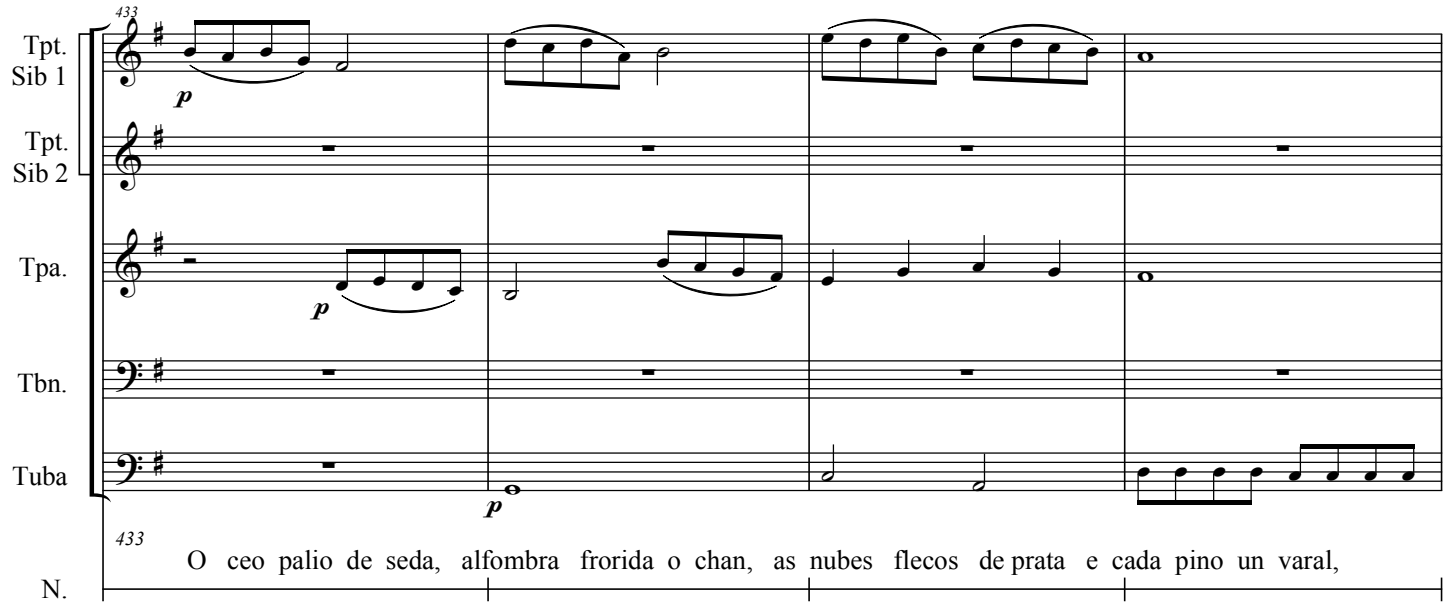
433
Tpt. Sib 1
Tpt. Sib 2
Tpa.
Tbn.
Tuba
p
433
O ceo palio de seda, alfombra frorida o chan, as nubes flecos de prata e cada pino un varal,
N.
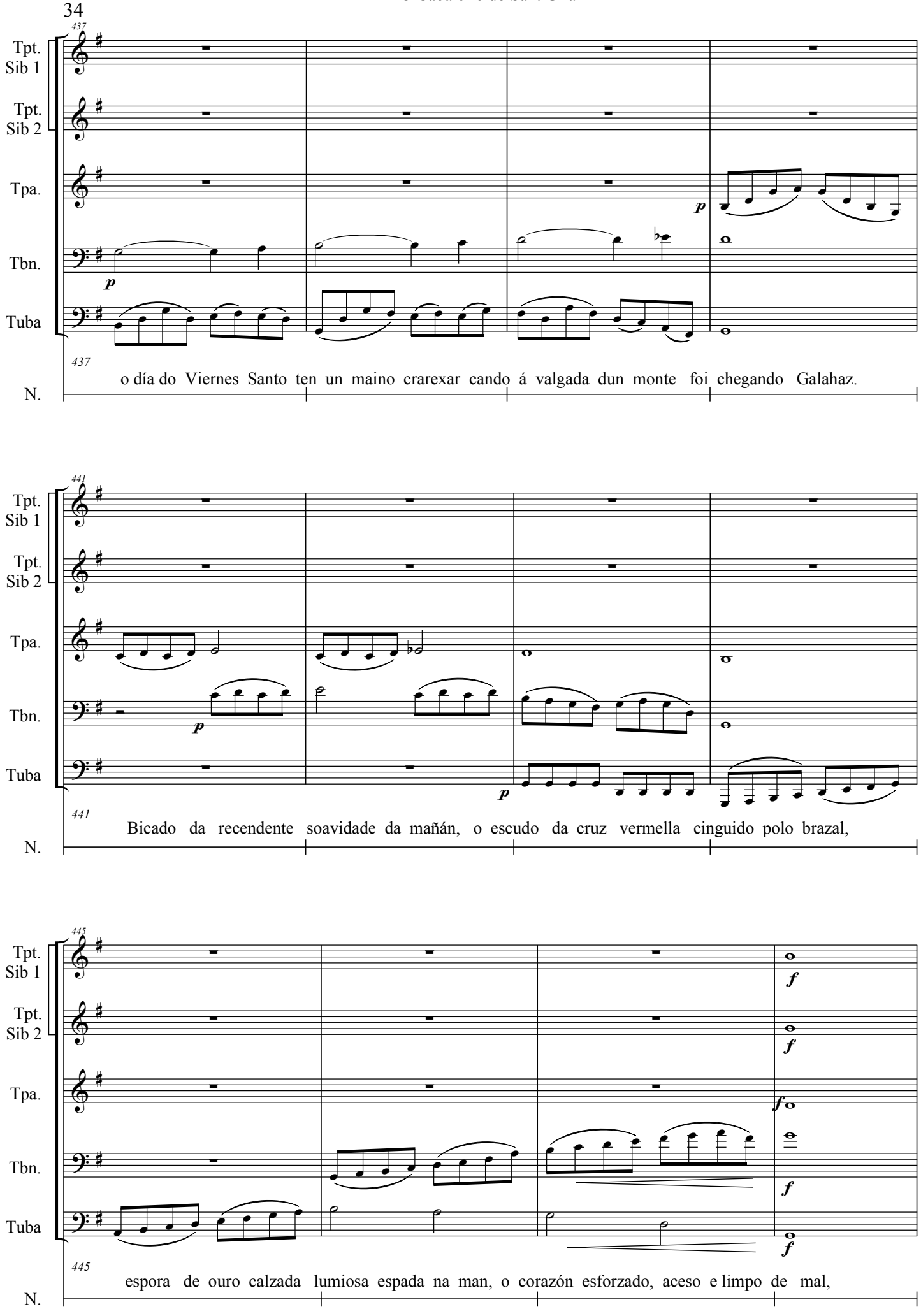
437
Tpt. Sib 1
Tpt. Sib 2
Tpa.
Tbn.
Tuba
p
p
437
o día do Viernes Santo ten un maino crarexar cando á valgada dun monte foi chegando Galahaz.
N.
441
Tpt. Sib 1
Tpt. Sib 2
Tpa.
Tbn.
Tuba
p
p
441
Bicado da recendente soavidade da mañán, o escudo da cruz vermella cinguido polo brazal,
N.
445
Tpt. Sib 1
Tpt. Sib 2
Tpa.
Tbn.
Tuba
f
f
f
f
f
445
espora de ouro calzada lumiosa espada na man, o corazón esforzado, aceso e limpo de mal,
N.
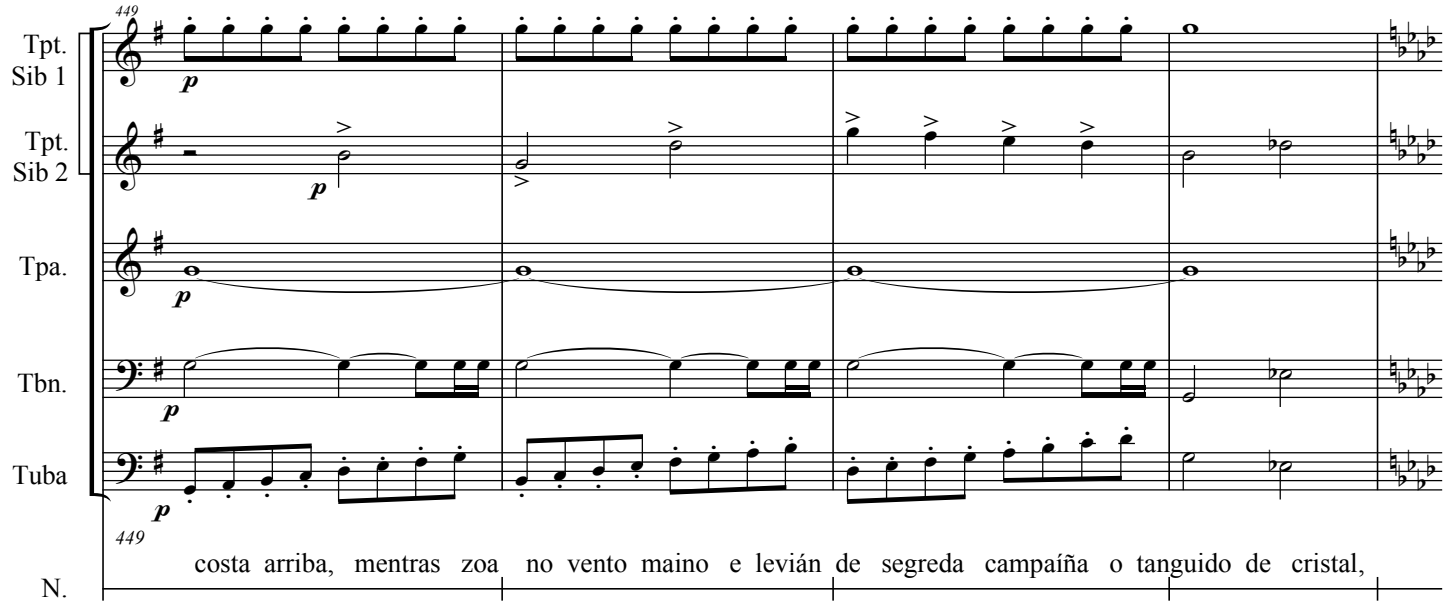
449
Tpt. Sib 1
Tpt. Sib 2
Tpa.
Tbn.
Tuba
p
449
costa arriba, mentras zoa no vento maino e levián de segreda campaíña o tanguido de cristal,
N.
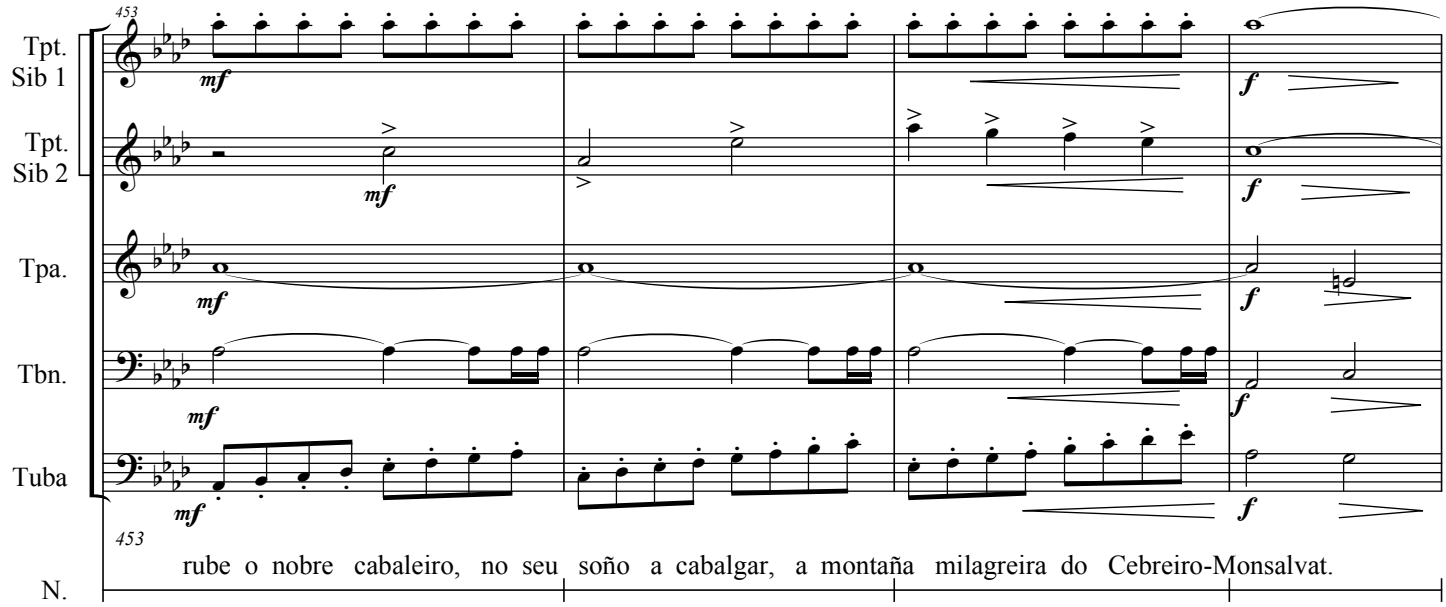
453
Tpt. Sib 1
Tpt. Sib 2
Tpa.
Tbn.
Tuba
mf
f
453
rube o nobre cabaleiro, no seu soño a cabalgar, a montaña milagreira do Cebreiro-Monsalvat.
N.
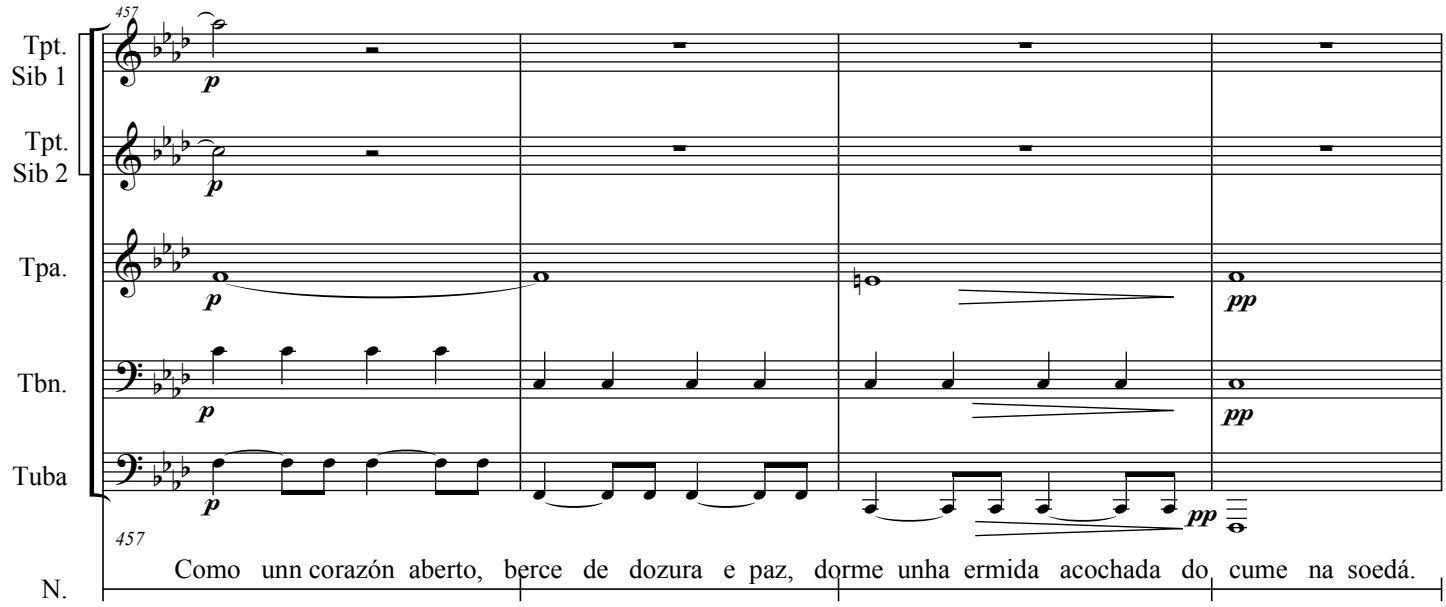
457
Tpt. Sib 1
Tpt. Sib 2
Tpa.
Tbn.
Tuba
p
pp
457
Como unn corazón aberto, berce de dozura e paz, dorme unha ermida acochada do cume na soedá.
N.
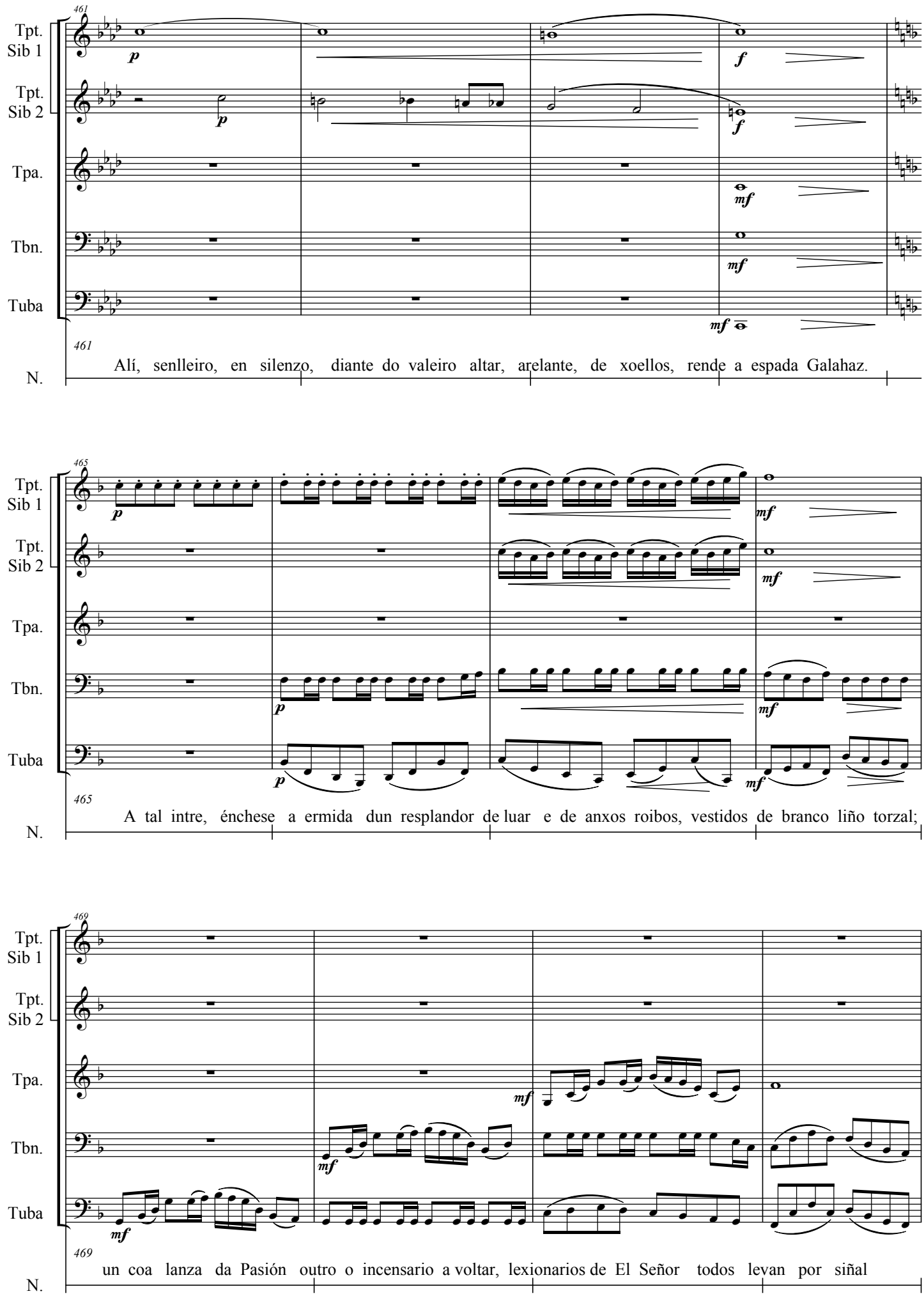
461
Tpt. Sib 1
Tpt. Sib 2
Tpa.
Tbn.
Tuba
p
f
mf
461
Alí, senlleiro, en silenzo, diante do valeiro altar, arelante, de xoellos, rende a espada Galahaz.
N.
465
Tpt. Sib 1
Tpt. Sib 2
Tpa.
Tbn.
Tuba
p
mf
465
A tal intre, énchese a ermida dun resplandor de luar e de anxos roibos, vestidos de branco liño torzal;
N.
469
Tpt. Sib 1
Tpt. Sib 2
Tpa.
Tbn.
Tuba
mf
469
un coa lanza da Pasión outro o incensario a voltar, lexionarios de El Señor todos levan por siñal
N.
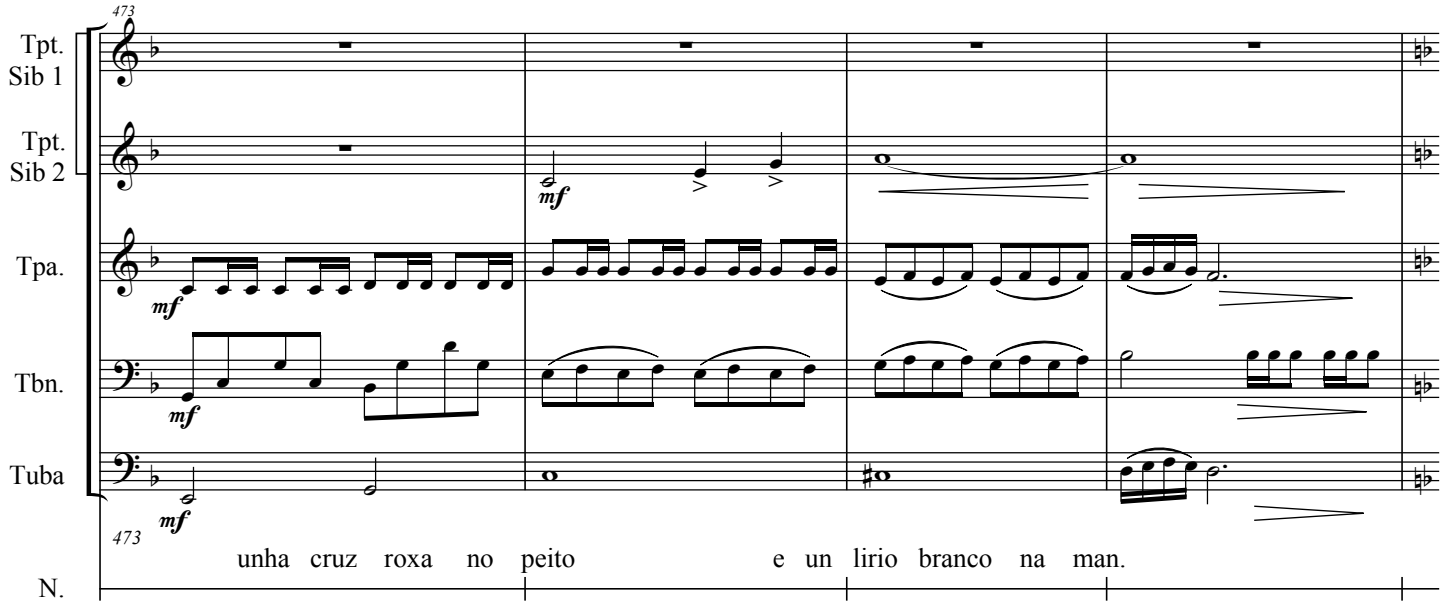
473
Tpt. Sib 1
Tpt. Sib 2
Tpa.
Tbn.
Tuba
mf
473
unha cruz roxa no peito e un lirio branco na man.
N.
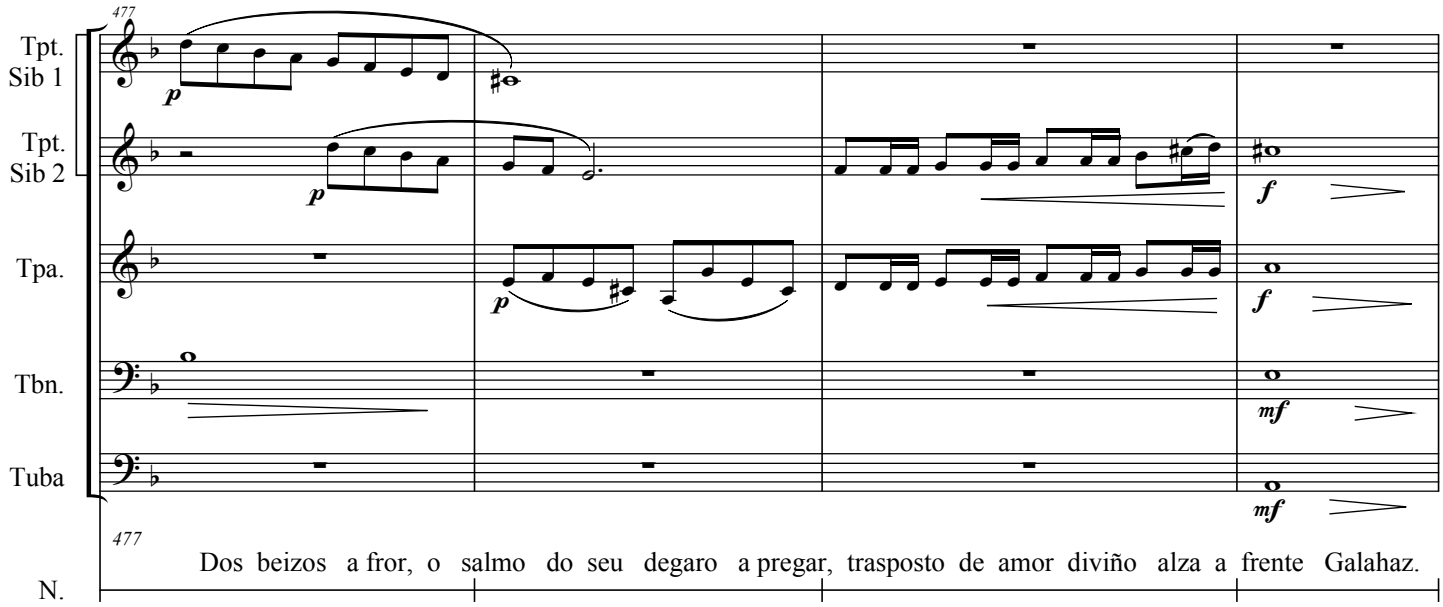
477
Tpt. Sib 1
Tpt. Sib 2
Tpa.
Tbn.
Tuba
p
f
mf
477
Dos beizos a fror, o salmo do seu degaro a pregar, trasposto de amor diviño alza a frente Galahaz.
N.

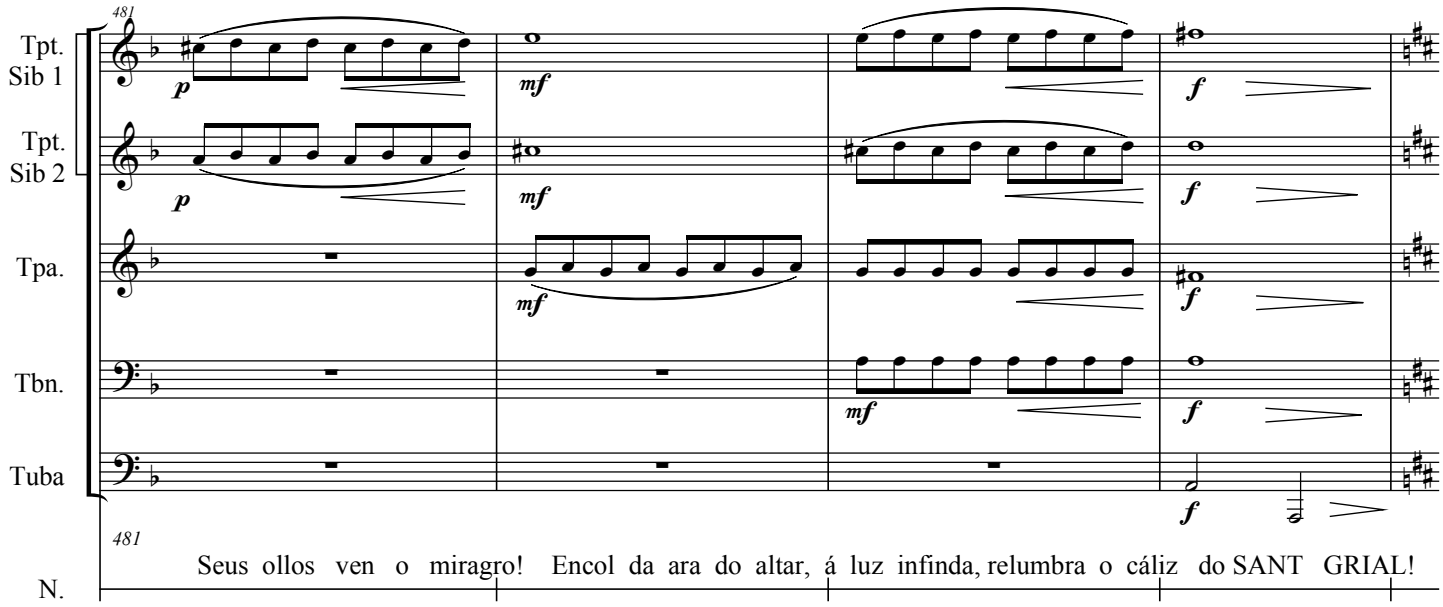
481
Tpt. Sib 1
Tpt. Sib 2
Tpa.
Tbn.
Tuba
p
mf
f
481
Seus ollos ven o miragro! Encol da ara do altar, á luz infinda, relumbra o cáliz do SANT GRIAL!
N.
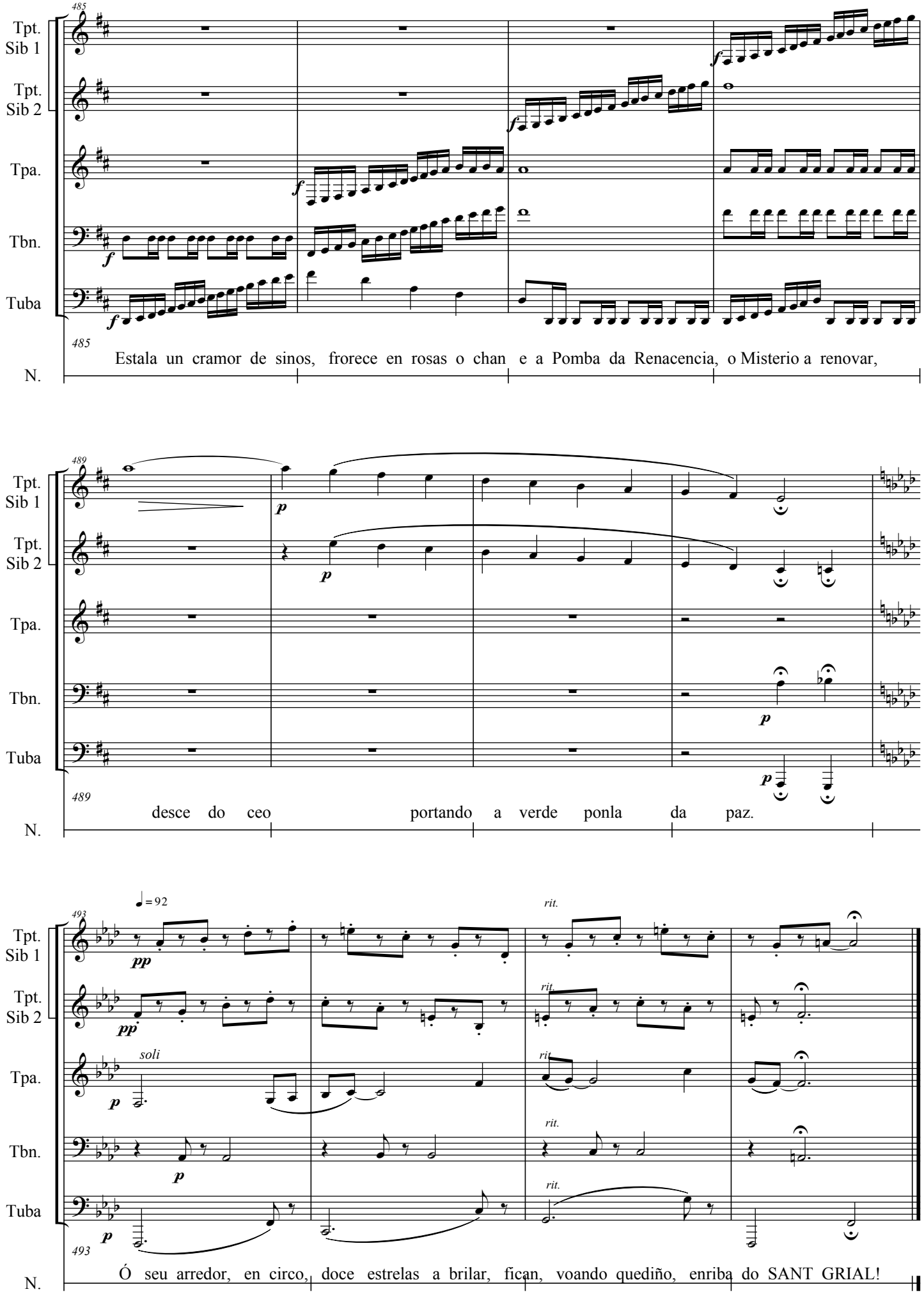
485
Tpt. Sib 1
Tpt. Sib 2
Tpa.
Tbn.
Tuba
N.
Estala un cramor de sinos, frorece en rosas o chan e a Pomba da Renacencia, o Misterio a renovar,
489
desce do ceo portando a verde ponla da paz.
493
♩ = 92
soli
rit.
Ó seu arredor, en circo, doce estrelas a brilar, fican, voando quediño, enriba do SANT GRIAL!